

ΣΧΟΛΗ ΔΙΕΘΝΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ ,ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ
ΤΜΗΜΑ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ ΜΕΣΩΝ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ
ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΜΕΤΑΠΤΥΧΙΑΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ
“ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑ, ΜΕΣΑ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΗ ΔΙΑΧΕΙΡΗΣΗ”
ΚΑΤΕΥΘΥΝΣΗ: ΚΟΙΝΩΝΙΑ ΤΗΣ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΣ ΝΕΑ ΜΕΣΑ ΚΑΙ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΑ

Το δημόσιο ηγετικό στυλ του Ντόναλντ Τραμπ.
Συγκριτική μελέτη μεταξύ Τραμπ
και Ομπάμα

ΔΙΠΛΩΜΑΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

Καντιλάρη Εύα

Αθήνα, 2021

Τριμελής επιτροπή

Επιβλέπουσα Καθηγήτρια: Δήμητρα Ιορδάνογλου, Επίκουρη καθηγήτρια του Τμήματος Επικοινωνίας, Μέσων και Πολιτισμού του Παντείου Πανεπιστημίου.

Μαριάννα Ψύλλα, Αναπληρώτρια Καθηγήτρια του Τμήματος Επικοινωνίας, Μέσων και Πολιτισμού του Παντείου Πανεπιστημίου

Παντελής Βατικιώτης, Επίκουρος Καθηγητής του Τμήματος Επικοινωνίας, Μέσων και Πολιτισμού του Παντείου Πανεπιστημίου

Copyright © Εύα Καντιλάρη, 2021

All rights reserved. Με επιφύλαξη παντός δικαιώματος.

Απαγορεύεται η διανομή, αποθήκευση και διανομή της παρούσας εργασίας εξ ολοκλήρου ή τμήματος αυτής για εμπορικό σκοπό. Επιτρέπεται η ανατύπωση, αποθήκευση και διανομή για σκοπό μη κερδοσκοπικό, εκπαιδευτικής ή ερευνητικής φύσης, υπό την προϋπόθεση να αναφέρεται η πηγή προέλευσης και να διατηρείται το παρόν μήνυμα. Ερωτήματα που αφορούν τη χρήση της εργασίας για κερδοσκοπικό σκοπό πρέπει να απευθύνονται προς τον συγγραφέα.

Η έγκριση της διπλωματικής εργασίας από το Πάντειον Πανεπιστήμιο Κοινωνικών και Πολιτικών Επιστημών δεν δηλώνει αποδοχή των γνώμων του συγγραφέα.

Ευχαριστίες

Θα ήθελα να ευχαριστήσω θερμά την επιβλέπουσα καθηγήτρια Δήμητρα Ιορδάνογλου, για την στήριξη και την βοήθεια σε όλη τη διάρκεια του διαστήματος εκπόνησης της διπλωματικής εργασίας.

Περιεχόμενα

Περίληψη.....	σ.5
Εισαγωγή.....	σ.7
Κεφάλαιο Πρώτο.....	σ.9
1.1. Ηγεσία.....	σ.9
1.1.2 Πολιτική Ηγεσία.....	σ.13
1.1.3 Θεωρία Χαρismaticής Ηγεσίας.....	σ.23
1.1.4 Προεδρική Ρητορική.....	σ.28
1.1.5 Χαρismaticή Ρητορική.....	σ.29
1.1.6 Θεωρίες Χαρismaticής Ρητορικής.....	σ.35
Κεφάλαιο Δεύτερο- Μεθοδολογία Έρευνας.....	σ.39
Κεφάλαιο Τρίτο-Ανάλυση.....	σ.43
Κεφάλαιο Τέταρτο- Συμπεράσματα.....	σ.110
Βιβλιογραφία – Πηγές.....	σ.117

Περίληψη

Η ηγεσία αποτελεί έναν από τα σημαντικότερα αντικείμενα μελέτης τόσο στον επιστημονικό κλάδο των διοικητικών σπουδών, όσο και στον κλάδο των κοινωνικών και ανθρωπιστικών σπουδών. Η ηγεσία αποτελεί μια έννοια που συγκεντρώνει μεγάλο ενδιαφέρον τόσο εντός όσο και εκτός του ακαδημαϊκού χώρου. Η πολιτική ηγεσία ως έννοια παρουσιάζει ιδιαίτερο ενδιαφέρον, καθώς οι πολιτικοί ηγέτες συχνά κρίνονται πως παίζουν ζωτικό ρόλο στη διοίκηση ενός κράτους, αλλά και στην πορεία της κοινωνίας γενικότερα. Ένα από τα είδη ηγεσίας που συγκεντρώνει μεγάλο ενδιαφέρον ιδιαίτερα, όσον αφορά τους πολιτικούς ηγέτες είναι η χαρισματική ηγεσία, ενώ από τους πολιτικούς ηγέτες μεγάλο ενδιαφέρον συνήθως συγκεντρώνουν οι Αμερικανοί Πρόεδροι, εξαιτίας της θέσης των ΗΠΑ στο παγκόσμιο πολιτικό στερέωμα. Στο πλαίσιο αυτό, στην παρούσα εργασία διεξάγεται συγκριτική μελέτη προκειμένου να προσδιοριστεί το ηγετικό στυλ των δυο τελευταίων προέδρων των ΗΠΑ, Μπάρακ Ομπάμα και Ντόναλντ Τραμπ. Στόχος της εργασίας είναι πρώτον να διαπιστωθεί ποιο είναι το ηγετικό στυλ των δύο προέδρων. Δεύτερον, να διαπιστωθεί εάν το ηγετικό στυλ τους μπορεί να χαρακτηριστεί ως χαρισματικό. Τρίτον, να διαπιστωθεί εάν υπάρχουν ομοιότητες και διαφορές ανάμεσα στο ηγετικό στυλ των δύο ηγετών. Με βάση την Θεωρία της χαρισματικής ηγεσίας, αλλά και τη θεωρία χαρισματικής ρητορικής, γίνεται ανάλυση περιεχομένου σε επιλεγμένες προεκλογικές ομιλίες των δύο ηγετών, προκειμένου να απαντηθούν τα ερευνητικά ερωτήματα της εργασίας. Από την μελέτη διαπιστώθηκε πως το ηγετικό στυλ και των δυο ηγετών μπορεί να θεωρηθεί χαρισματικό, αν και παρουσιάζουν σημαντικές διαφορές ως προς τη μορφή χαρισματικής ηγεσίας που πρεσβεύει ο καθένας τους.

Λέξεις κλειδιά: Τράμπ, Ομπάμα, χαρισματική, ηγεσία, ρητορική

The public leadership style of Donald Trump.

A comparative Study between Trump and Obama

Eva Kantilari

Abstract

Leadership is one of the most important fields of study both in the academic field of management studies and in the fields of social and humanity studies. Leadership is a concept that attracts a lot of attention both inside and outside academia. Political leadership as a concept is of particular interest, as political leaders are often judged to play a vital role in the administration of a state, but also in the course of society in general. One of the types of leadership, that attracts the most interest, especially for political leaders, is charismatic leadership. On the same time, the political leaders that usually attract the most attention are American presidents, because of the position of United States in the international political arena. In this context, the present study conducts a comparative study to determine the leadership style of the last two US presidents, Barack Obama and Donald Trump. The aim of this study is to first determine what is the leadership style of the two presidents. Second, to determine if their leadership style can be described as charismatic. Third, to determine if there are similarities and differences between the leadership styles of the two leaders. Based on the Theory of charismatic leadership, but also on the theory of charismatic rhetoric, a content analysis has been used, based on selected speeches, of the election political campaigns, of the two leaders, in order to answer the study's research questions. The results showed that the leadership style of both leaders can be considered charismatic, although they differ significantly in the form of charismatic leadership each president represents.

Keywords: Trump, Obama, charismatic, leadership, rhetoric

Εισαγωγή

Στην παρούσα εργασία θα γίνει συγκριτική μελέτη μεταξύ του ηγετικού στυλ των δύο τελευταίων προέδρων των Ηνωμένων Πολιτειών, του Μπάρακ Ομπάμα και του Ντόναλντ Τραμπ αντίστοιχα. Συγκεκριμένα, θα μελετηθεί το κατά πόσο συγκλίνουν οι δύο ηγέτες με τον τύπο της χαρισματικής ηγεσίας, και κατά πόσο η ρητορική των δύο ηγετών θα μπορούσε να χαρακτηριστεί ως χαρισματική ρητορική. Ιδιαίτερη σημασία θα δοθεί στις ομοιότητες και τις διαφορές μεταξύ των δύο ηγετών.

Ο Μπάρακ Ομπάμα έγραψε ιστορία όταν εκλέχθηκε για πρώτη φορά πρόεδρος των ΗΠΑ τον Νοέμβριο του 2008, όντας ο πρώτος αφροαμερικανός πρόεδρος της χώρας. Σε μια δύσκολη περίοδο για τις ΗΠΑ, καθώς βρίσκονταν σε πόλεμο με το Ιράκ, αλλά και εν μέσω της διεθνούς οικονομικής κρίσης, ο Ομπάμα κατάφερε να εκλεγεί πρόεδρος, προσφέροντας ένα μήνυμα ελπίδας, αλλαγής και ένωσης. Έχοντας ως προεκλογικό σλόγκαν το “Ναι, μπορούμε” και το “Αλλαγή, στην οποία μπορούμε να πιστέψουμε”, καταφέρνει και πείθει εκατομμύρια Αμερικανούς να τον ψηφίσουν.

Οκτώ χρόνια αργότερα, μετά το τέλος της θητείας του Ομπάμα, ο Ντόναλντ Τραμπ ανακοινώνει την απόφασή του να διεκδικήσει την προεδρία της χώρας, με έναν εξαιρετικά αμφιλεγόμενο λόγο, στον οποίο στράφηκε εναντίων της μετανάστευσης προς τις ΗΠΑ, μίλησε απαξιωτικά για τους μεξικανούς μετανάστες και εξέφρασε την πεποίθηση πως η Κίνα κοντεύει να ξεπεράσει τις ΗΠΑ σε οικονομική ανάπτυξη. Στην συνέχεια της προεκλογικής του εκστρατείας, υιοθέτησε το σλόγκαν “Κάντε την Αμερική ξανά σπουδαία”, ενώ συνέχισε να μιλά εναντίων της μετανάστευσης και υποσχέθηκε να χτίσει τείχος στα σύνορα με το Μεξικό. Τόσο η υποψηφιότητα του Τραμπ, όσο και η νίκη του, προκάλεσαν σφοδρές αντιδράσεις τόσο στο εσωτερικό της χώρας, όσο και διεθνώς.

Στην μελέτη αυτή λοιπόν θα εξετασθεί το ηγετικό στυλ, των εκ πρώτης όψεως διαμετρικά αντίθετων αυτών ηγετών.

Η πολιτική ηγεσία αποτελεί ένα πεδίο μελέτης τόσο του κλάδου της διοίκησης, όσο και του κλάδου της πολιτικής επιστήμης που δεν έχει μελετηθεί ιδιαίτερα σε σχέση με άλλα επιστημονικά πεδία των κλάδων αυτών. Τις πρώτες αναφορές στην πολιτική ηγεσία τις συναντούμε στα έργα του Πλάτωνα και του Αριστοτέλη. Μια πρώιμη μορφή μελέτης επιτελέστηκε και τους βιογράφους και ιστορικούς της εποχής, οι οποίοι κατέγραψαν τη ζωή των ηγετών. Το πεδίο αναπτύχθηκε ιδιαίτερα μετά τον Β Παγκόσμιο πόλεμο, καθώς μετά από δυο πολέμους και σε μια περίοδο επαναστάσεων και παρακμής των πολιτικών θεσμών ήρθε στην επιφάνεια, ο κομβικός ρόλος των ηγετών.

Τα βασικά ερευνητικά ερωτήματα της εργασίας αυτής, αποτελούν πρώτον το κατά πόσο το στυλ ηγεσίας του Ομπάμα και του Τραμπ θα μπορούσε να χαρακτηριστεί χαρισματικό;

Δεύτερον, το κατά πόσο η ρητορική των δύο ηγετών θα μπορούσε να χαρακτηριστεί χαρισματική; Τρίτον, ποιες είναι οι ομοιότητες και οι διαφορές μεταξύ των δύο ηγετών;

Σε πρώτο επίπεδο θα παρουσιαστεί το θεωρητικό πλαίσιο πάνω στην πολιτική ηγεσία και στη προεδρική ρητορική. Συγκεκριμένα, θα αναλυθούν οι ορισμοί της πολιτικής ηγεσίας, οι σχετικές θεωρίες, οι θεωρίες χαρισματικής ηγεσίας, η προεδρική ρητορική και η χαρισματική ρητορική.

Στη συνέχεια θα παρουσιαστεί η μεθοδολογία της έρευνας, η ανάλυση περιεχομένου των προεκλογικών λόγων των δύο υποψηφίων, και τέλος θα παραταθεί η ανάλυση και τα συμπεράσματα.

Κεφάλαιο Πρώτο

Θεωρητικό Πλαίσιο

1.1 Ηγεσία

Η ηγεσία είναι όσο παλιά όσο και η ανθρωπότητα. Έχει παγκόσμιο χαρακτήρα και κανείς δεν μπορεί να την αποφύγει. Βρίσκεται παντού, σε μεγάλες και σε μικρές οργανώσεις, σε επιχειρήσεις και σε εκκλησίες, σε φιλανθρωπικές οργανώσεις, σε φυλές και σε πανεπιστήμια. Μπορεί να εντοπιστεί σε μη επίσημους οργανισμούς, σε συμμορίες του δρόμου, και σε μαζικές εκδηλώσεις. Μάλιστα, δεν περιορίζεται στην ανθρώπινη κοινωνία, μπορεί να βρεθεί και σε πολλές ζωικές κοινωνίες. Προϋπόθεση για να υπάρξει ηγεσία είναι να υπάρχει ομάδα, αλλά όπου υπάρχει ομάδα υπάρχει πάντα κάποια μορφή ηγεσίας(Blondel ,1987).

Η έννοια του ηγέτη είναι περίπλοκη καθώς η σημασία της φαίνεται να αλλάζει ανάμεσα σε διαφορετικούς πολιτισμούς. Κάτι το οποίο κάνει την μετάφραση της από την μία γλώσσα στην άλλη δύσκολη. Αυτό δεν σημαίνει όμως ότι η έννοια δεν θα πρέπει να χρησιμοποιείται, η ότι η έννοια δεν έχει προσφέρει στον εμπλουτισμό της ανάλυσης, βοηθώντας στην καλύτερη περιγραφή ενός ρόλου, μέσω της ένωσης ενός συνόλου ρόλων.(Blondel ,1987)

Η σημαντικότερη προσφορά της έννοιας, τόσο στην πολιτική επιστήμη όσο και στα άλλα πεδία είναι ότι βοηθά στην διάκριση μεταξύ θέσης και συμπεριφοράς, μια διάκριση που είναι απαραίτητο να γίνει έτσι ώστε να μπορέσουμε να κατανοήσουμε καλύτερα τα χαρακτηριστικά της πολιτικής και όχι μόνο ηγεσίας. Η ηγεσία αποτελεί μια συμπεριφοριστική έννοια. Ηγέτης είναι κάποιος που ασκεί επιρροή σε μια ομάδα είτε έχει τοποθετηθεί επισήμως, είτε όχι ως αρχηγός της ομάδας. Επομένως, όχι μόνο υπάρχουν ηγέτες σε ανεπίσημες θέσεις, αλλά και ο αληθινός ηγέτης ενός θεσμού, μπορεί να μην κατέχει την επίσημη θέση ηγεσίας του θεσμού αυτού.(Blondel ,1987)

Η διάκριση αυτή είναι σημαντική, καθώς κάνει την έννοια της ηγεσίας ευρύτερη, πιο λεπτή και πιο ευέλικτη, αλλά ταυτόχρονα δημιουργεί σημαντικές δυσκολίες, καθώς υπάρχει στην πράξη μια σχέση μεταξύ της ηγεσίας και των σχέσεων που δημιουργούνται από αυτή . Επιπλέον, συμπεριλαμβανομένου του ρόλου που παίζουν οι θεσμοί στην πολιτική ζωή , τόσο για εμπειρικούς όσο και για κανονιστικούς λόγους , αυτές οι δυσκολίες είναι μεγαλύτερες στο πολιτικό πλαίσιο, απ ό τι στα άλλα πεδία.(Blondel ,1987)

Η σχέση μεταξύ της ηγεσίας ως τρόπου συμπεριφοράς και της κατοχής μιας υψηλής θέσης, θέτει δύο τύπους προβλημάτων. Πρώτον η “αληθινή” ηγεσία πρέπει να διακριθεί από την απλή κατοχή θέσης, καθώς οι δύο αυτές έννοιες μπορεί να επικαλύπτονται αλλά δεν συμπίπτουν. Μερικοί ηγέτες δεν κατέχουν υψηλές θέσεις και μερικοί κάτοχοι υψηλών θέσεων δεν είναι ηγέτες. Ένας αρχηγός κράτους, μονάρχης η πρόεδρος σε ένα πρωθυπουργικό πολιτικό σύστημα, δεν είναι πολιτικός

ηγέτης εάν ο ρόλος και οι δραστηριότητές του, περιορίζονται σε συμβολικό επίπεδο. Στη μεγάλη Βρετανία για παράδειγμα η βασίλισσα δεν είναι πολιτικός ηγέτης, ούτε ο πρόεδρος στην Δυτική Γερμανία. Ο Άγγλος μονάρχης ήταν πολιτικός ηγέτης στο παρελθόν, όμως η σταδιακή απώλεια αρμοδιοτήτων έχει περιορίσει τον ρόλο του στη δημόσια σφαίρα, σε τέτοιο βαθμό που δεν υπάρχει περιθώριο για άσκηση πολιτικής εξουσίας. Για τον λόγο αυτό η επίσημη θέση πρέπει να διακρίνεται από την αληθινή εξουσία, αλλά η έννοια της ηγεσίας είναι δύσκολη στη διαχείριση καθώς συνήθως η επίσημη θέση και η αληθινή ηγεσία έχουν άμεση επίδραση η μια στην άλλη, κάποιος μπορεί να γίνει ηγέτης ως αποτέλεσμα της λήψης μιας συγκεκριμένης θέσης. Για παράδειγμα στη μεγάλη Βρετανία, ο αρχηγός του κόμματος που νικάει τις εκλογές γίνεται πρωθυπουργός. Η ηγεσία επομένως, είναι εν μέρη αποτέλεσμα της λήψης ορισμένων θέσεων. Από την άλλη, μια θέση που δεν οδηγούσε πριν σε ηγεσία μπορεί να οδηγήσει στο μέλλον, καθώς το άτομο που την ανέλαβε ήταν ηγέτης(με την πραγματική έννοια του όρου), κάτι τέτοιο συνέβη στην περίπτωση του De Gaulle, ο οποίος έδωσε στην γαλλική προεδρία μια σημασία που δεν είχε πριν, μια σημασία που δεν προβλεπόταν από το σύνταγμα, και από αυτή που κληρονόμησαν οι διάδοχοί του. (Blondel ,1987)

Η ηγεσία είναι μια συμπεριφοριστική έννοια: Ο ορισμός της ηγεσίας επομένως θα πρέπει να είναι συμπεριφοριστικός. Εκ πρώτης όψεως η ηγεσία σχετίζεται με την εξουσία. Ο ηγέτης (με την συμπεριφοριστική έννοια) είναι αυτός που μπορεί να τροποποιήσει την πορεία των γεγονότων. Η λειτουργικοποίηση της ισχύος όμως είναι αόριστη, όπως είναι γνωστό. Κατά συνέπεια, η λειτουργικοποίηση της ηγετικής συμπεριφοράς είναι εξίσου δύσκολη. Η ηγεσία όμως υπονοεί συνέχεια όχι μεμονωμένη άσκηση εξουσίας. Αυτό σημαίνει πως η ηγεσία ασκείται στο πλαίσιο πολύ οργανωμένων ομάδων, για αυτό είναι τόσο σημαντική σε σώματα όπως το κράτος, αλλά είναι εξίσου σημαντική και σε άλλους θεσμούς επίσημους η όχι. Η πολιτική ηγεσία είναι μια ιδιαίτερη μορφή εξουσίας που ασκείται σε μια ευρεία γκάμα θεμάτων. Οι πολιτικοί ηγέτες ασκούν την εξουσία τους σε διάφορους τομείς της δημόσιας ζωής όπως οι διεθνείς σχέσεις, η άμυνα, η οικονομία, η κοινωνική ευμάρεια των πολιτών, ακόμα και πολιτισμός και οι τέχνες.(Blondel ,1987).

Η ιστορία είναι γεμάτη από χαρισματικούς ηγέτες ,οι οποίοι έχουν οδηγήσει ολόκληρους λαούς στην ασφάλεια και στην ευημερία. Είναι οι δυναμικές μεταξύ αυτού του τύπου των ηγετών και των ακολούθων τους που μας τραβάνε την προσοχή, και μας οδηγούνε στην μελέτη αυτών των φαινομένων. Πριν όμως αναλυθεί η σημασία της χαρισματικής ηγεσίας, είναι σημαντικό να αναλυθεί πρώτα η σημασία της ηγεσίας γενικότερα. Σύμφωνα με τον Vugt (2006) “ Η ηγεσία είναι εννοιολογικά προσδιορισμένη μέσω των όρων του αποτελέσματος των στρατηγικών αλληλεπιδράσεων μεταξύ ατόμων που ακολουθούν διαφορετικούς, αλλά

συμπληρωματικούς κανόνες αποφάσεων με σκοπό την επίλυση προβλημάτων συντονισμού(Blondel ,1987).

Η σημασία της μελέτης του φαινομένου της ηγεσίας εντοπίζεται στις πολλαπλές ακαδημαϊκές έρευνες γύρω από την ηγεσίας, αλλά και από την επικράτηση της στην καθημερινή μας ζωή. Για παράδειγμα, σχετικά με την επικράτηση αυτή ο Popper (Blondel ,1987 ,) αναφέρει στο βιβλίο του:“Στην πολιτική, στον χώρο εργασίας, στα σχολεία, στα νεανικά κινήματα, ακόμα και στους παιδικούς σταθμούς, η ηγεσία είναι ένα φαινόμενο που μπορεί να ταυτοποιηθεί και να αποδοθεί σε συγκεκριμένα άτομα των οποίων η επιρροή είναι σημαντική.” (Blondel ,1987)

Επιπροσθέτως, η ηγεσία αποτελεί ένα αναπόφευκτο μοτίβο στην κοινωνία, και μπορεί να θεωρηθεί πως αποτελεί ένα από τα πιο σημαντικά προβλήματα στις κοινωνικές επιστήμες (Vugt,Hogan,&Kaiser,2008).

Επιπλέον ο Boehm(1999) , ανέφερε πως τα στοιχεία που παρουσιάζονται στην βιβλιογραφία του κλάδου της ανθρωπολογίας, παρουσιάζουν στοιχεία πως δεν υπάρχουν γνωστές ανθρώπινες κοινωνίες χωρίς να έχουν μια μορφή ηγεσίας. Η ανθρωπότητα έχει την τάση να δημιουργεί σχέσεις ανάμεσα στον ηγέτη και τους ακολούθους ασυνείδητα, ακόμα και όταν τέτοιες σχέσεις δεν επιδιώκονται.

Πράγματι, ο Bass(Vugt,2006), αναφέρει πως “ Η έρευνα στην κοινωνική ψυχολογία δείχνει πως η δομή ηγέτη-ακόλουθου προκύπτει αυθόρμητα ακόμα και σε ομάδες που προετοιμάζουν μελλοντικούς ηγέτες.”(Blondel ,1987 σ.354) Με αυτόν τον τρόπο εδραιώνεται η σημασία της μελέτης της ηγεσίας για την κοινωνία. Το γεγονός πως το φαινόμενο της ηγεσίας είναι πανταχού παρόν, υποδεικνύει πως μπορεί να υπάρχει εξελικτική βάση στο φαινόμενο αυτό. Για να είναι δυνατό το φαινόμενο της ηγεσίας θα έπρεπε να υπάρχει μια εξελικτική βάση τόσο για την ηγεσία, όσο και για την ακολουθία, καθώς η ηγεσία είναι ένα ομαδικό φαινόμενο. Δεν μπορούν να υπάρχουν ηγέτες χωρίς ακολούθους(Blondel ,1987) .

Κατά τη διάρκεια ενός ποιοτικού πειράματος για την εξέλιξη της ακολουθίας και της ηγεσίας ο Vugt και οι άλλοι (Vugt et al, 2008), αναφέρουν πως “ Η ηγεσία και η ακολουθία αποτελούν στρατηγικές που εξελίχθηκαν για την επίλυση προβλημάτων κοινωνικού συντονισμού στο προϊστορικό περιβάλλον, συμπεριλαμβανομένου συγκεκριμένων προβλημάτων στην μετακίνηση της ομάδας, την ειρήνη στο εσωτερικό της ομάδας και τον ανταγωνισμό στο εσωτερικό της ομάδας(Blondel ,1987). Επιπλέον, σχετικά με το ψυχολογικό υπόβαθρο των ηγετών οι Vugt και οι άλλοι αναφέρουν πως “ Εξειδικευμένοι μηχανισμοί υπάρχουν για την οργάνωση,την επικοινωνία, τη ομαδική λήψη αποφάσεων, την αναγνώριση ικανοτήτων, τη κοινωνική εκμάθηση, τη διαχείριση συγκρούσεων, οι οποίοι θα μπορούσαν να συνεισφέρουν στην ανάδυση μιας συγκεκριμένης ψυχολογίας ακολουθίας και ηγεσίας στην ανθρώπινη ψυχολογία”(Blondel ,1987).

Η μελέτη της ηγεσίας έχει απασχολήσει πολλούς επιστημονικούς κλάδους, τόσο στο πεδίο των ανθρωπιστικών και των κοινωνικών σπουδών όσο και στο πεδίο των διοικητικών σπουδών. Ιστορικά κατά την μελέτη του φαινομένου της ηγεσίας έχουν προκύψει επτά θεωρητικές σχολές σκέψης,(Day, D ,2012) .

Η πρώτη σχολή σκέψης έχει να κάνει με την ηγεσία βασισμένη σε ιδιαίτερα χαρακτηριστικά (trait-based leadership). Η επιστημονική μελέτη της ηγεσίας ξεκίνησε στα τέλη του 20ου αιώνα με την προσοχή να πέφτει πάνω στον «σπουδαίο άντρα (great man)» ή διαφορετικά, μια προοπτική βασισμένη σε ιδιαίτερα προσωπικά χαρακτηριστικά, η οποία θεωρούσε πως η διαμόρφωση της ιστορίας είχε συμβεί μέσα από τις ενέργειες εξαιρετικών ατόμων. Αυτή η σχολή σκέψης πρότεινε ότι ορισμένα χαρακτηριστικά διάθεσης (δηλαδή, σταθερά χαρακτηριστικά προσωπικότητας) διαφοροποιούν τον κάθε ηγέτη. Έτσι, οι ερευνητές ηγεσίας επικεντρώθηκαν στον εντοπισμό ισχυρών ατομικών διαφορών στα χαρακτηριστικά της προσωπικότητας που πιστεύεται ότι σχετίζονται με την αποτελεσματική ηγεσία(Day, D ,2012).

Η δεύτερη σχολή σκέψης είναι η συμπεριφοριστική . Η σχολή αυτή δίνει έμφαση στο συμπεριφοριστικό στυλ του κάθε ηγέτη, στη συμπεριφορά δηλαδή του κάθε ηγέτη και στον τρόπο που επιλέγει να μεταχειριστεί τους ακολούθους του. Η τρίτη σχολή σκέψης, είναι η ενδεχομενική ηγεσία (Contingency School of Leadership). Η σχολή αυτή θεωρεί πως οι σχέσεις μεταξύ του ηγέτη και των μελών ,η δομή των καθηκόντων και η δύναμη θέσης του ηγέτη καθορίζουν την αποτελεσματικότητα του τύπου της ηγεσίας που ασκείται. Η τέταρτη σχολή σκέψης είναι η σχεσιακή σχολή ηγεσίας (Relational School of Leadership), η οποία έχει να κάνει με τη σχέση του ηγέτη με τους ακολούθους. Οι σχέσεις υψηλής ποιότητας μεταξύ ενός ηγέτη και των οπαδών του βασίζονται στην εμπιστοσύνη και τον αμοιβαίο σεβασμό, ενώ οι σχέσεις χαμηλής ποιότητας μεταξύ ενός ηγέτη και των οπαδών του, βασίζονται στην εκπλήρωση συμβατικών υποχρεώσεων. Η πέμπτη σχολή σκέψης είναι η σχολή σκεπτικιστών της ηγεσίας. Η σχολή αυτή λέει πως αυτή η θέση, αυτό που κάνουν δηλαδή οι ηγέτες (δηλ. Ηγεσία) αποδίδεται σε μεγάλο βαθμό στα αποτελέσματα της απόδοσης τους και μπορεί να αντικατοπτρίζει τις σιωπηρές θεωρίες ηγεσίας που τα άτομα φέρουν «στο μυαλό τους». Η έκτη σχολή είναι η σχολή ηγεσίας επεξεργασίας πληροφοριών (Information-Processing School of Leadership) . Το επίκεντρο εδώ είναι κυρίως η κατανόηση του πώς και του γιατί στο παρελθόν, στο παρόν και στο μέλλον, ο ηγέτης νομιμοποιείται (δηλαδή, αποκτά επιρροή) μέσω της διαδικασίας αντιστοίχισης των προσωπικών του χαρακτηριστικών (δηλαδή, γνωρίσματα προσωπικότητας) με τις πρωτότυπες προσδοκίες που έχουν οι οπαδοί ενός ηγέτη. Και η έβδομη είναι η νέα σχολή ηγεσίας, η νέο-χαρισματική, η μετασχηματιστική, οραματική σχολή ηγεσίας(The New Leadership (Neo-Charismatic/Transformational/ Visionary) School). Η σχολή αυτή θεωρεί πως απαιτείται μια διαφορετική μορφή ηγεσίας για να ληφθούν υπόψη τα αποτελέσματα στους οπαδούς, τα οποία

επικεντρώνονται στην αίσθηση του σκοπού και στην εξιδανικευμένη αποστολή. Αυτός ο τύπος ηγεσίας αποτελεί τη μετασχηματιστική ηγεσία, στην οποία εξιδανικευμένες και εμπνευσμένες ηγετικές συμπεριφορές προκάλεσαν τους οπαδούς να ξεπεράσουν τα ενδιαφέροντά τους για χάρη αυτού του μεγαλύτερου καλού.(Day, D ,2012)

Ανάμεσα σε όλες τις όψεις ηγεσίας,η πολιτική ηγεσία, και συγκεκριμένα στα πλαίσια του έθνους κράτους, έχει μια ιδιαίτερη θέση. Δεν είναι εγγενώς διαφορετική στο είδος η τον χαρακτηρίρα από τους άλλους τύπους ηγεσίας στους άλλους οργανισμούς, αλλά είναι πολύ πιο ορατή και φαινομενικά τουλάχιστον πιο σημαντική. Στο εσωτερικό κάθε κράτους, η πολιτική ηγεσία μπορεί να διοικήσει και να επικοινωνήσει ευρέως και εκτενώς, και οι ηγέτες των δυνατότερων κρατών, ενώ έχουν απήχηση σε όλες τις γωνίες του κόσμου. Επομένως, η πολιτική ηγεσία σε διεθνές επίπεδο, σε άλλα κράτη περισσότερο σε άλλα λιγότερο, συνεχίζει να είναι εξαρτώμενη από την πολιτική ηγεσία των δυνατότερων κρατών,ενώ σε τοπικό επίπεδο, στις περισσότερες χώρες τουλάχιστον , είναι ένα απαραίτητο , αλλά ταυτόχρονα και περιορισμένο στοιχείο, στο κάδρο της δημόσιας ζωής. Εάν κάποιος μειώσει την πολιτική ζωή στα βασικά στοιχεία της, σε αυτά που είναι πιο ορατά στους περισσότερους πολίτες, είναι οι εθνικοί πολιτικοί ηγέτες , που παραμένουν, όταν όλα τα υπόλοιπα έχουν εξαφανιστεί. Αποτελούν το πιο αναγνωρίσιμο, το πιο παγκόσμιο, και το πιο συζητημένο στοιχείο της πολιτικής ζωής(Blondel,1987 σ.2).

1.1.2 Πολιτική ηγεσία

Σύμφωνα με τους Hartley και Benington η βιβλιογραφία περί ηγεσίας έτεινε να κυριαρχείται από μελέτες πάνω στις επιχειρηματικές και οργανωτικές σπουδές, με τους managers, να αποτελούν το βασικό ρόλο μελέτης τόσο στις εμπειρικές όσο και στις θεωρητικές μελέτες(Hartley, 2010). Οι διαφωνίες σχετικά με το αν οι managers και οι ηγέτες αποτελούν διαφορετικές κατηγορίες (Hartley, 2010) , μπορούν να επισκιάσουν άλλους τύπους ηγεσίας όπως π.χ η πολιτική ηγεσία, η επαγγελματική ηγεσία, η ηγεσία κοινωνικών κινημάτων, και τη συμβολή όλων αυτών στην καλύτερη κατανόηση της ηγεσίας γενικότερα. Δεν είναι πολλά τα βιβλία η τα ακαδημαϊκά άρθρα που μελετάνε την πολιτική ηγεσία. Περιστασιακά, γίνονται αναφορές στον Hitler, τη Thatcher η τον Mandela , αλλά ο πολιτικός ηγέτης παρουσιάζεται περισσότερο ως ενδεικτική περίπτωση(Jackson and Parry, 2008,) , απ' ότι αναλυτική κατηγορία. Άλλη μια πηγή πληροφοριών σχετικά με την πολιτική ηγεσία είναι η βιβλιογραφία στον κλάδο των πολιτικών επιστημών, αλλά και εδώ οι αναφορές είναι αραιές. Για παράδειγμα σύμφωνα με τους Hartley και Benington μια πρόσφατη έκδοση του Oxford Handbook of British Politics (Flinders et al., 2009) , δεν είχε κάποιο κεφάλαιο για την ηγεσία και μόνο αραιές αναφορές στους ηγέτες ως άτομα.

Πολλά εισαγωγικά κείμενα πολιτικής επιστήμης αγνοούν την πολιτική ηγεσία (Hartley, 2010). Υπάρχουν όμως μερικές εξαιρέσεις στην πολιτική επιστήμη (Hartley, 2010). Μια μικρή βιβλιογραφία πάνω στην τοπική ηγεσία (Hartley, 2010), μελετάει την αλληλεπίδραση μεταξύ πλαισίου και συμπεριφοράς. Μια ανασκόπηση της βιβλιογραφίας των πολιτικών βιογραφιών (Hartley, 2010) δίνει μια νέα συναισθηματική οπτική στα διλήμματα που αντιμετωπίζουν οι πολιτικοί ηγέτες κατά τη διαδικασία λήψεων αποφάσεων, παρόλο που δίνει ιδιαίτερη έμφαση στην χαρισματική ηγεσία.

Μερικές ενδιαφέρουσες δουλειές πάνω στην πολιτική ηγεσία προέρχονται από την ιστορική μελέτη (Hartley, 2010), στις οποίες αναγνωρίζεται η ανάγκη για προβληματισμό και μελέτη της πολιτικής ηγεσίας ως διαλεκτική μεταξύ ηγετών και αυτών που κυριαρχούνται(Hartley, 2010). Ο Burns (1978) όρισε εννοιολογικά διαφορετικές προσεγγίσεις στην πολιτική ηγεσία και συγκεκριμένα στον τομέα της μετασχηματικής και της συναλλακτικής ηγεσίας (μια διάκριση που έχει υιοθετηθεί ευρέως στον τομέα της διαχειριστικής ηγεσίας). Σύμφωνα με τον Burns η πολιτική ηγεσία είναι “ η αμοιβαία διαδικασία κινητοποίησης από ανθρώπους με συγκεκριμένα κίνητρα και αξίες, ποικίλες οικονομικές, πολιτικές και άλλες πηγές, σε ένα πλαίσιο ανταγωνισμού και σύγκρουσης, με σκοπό την πραγματοποίηση των στόχων στόχων του ηγέτη, των ακολούθων η και των δύο μαζί (Hartley, 2010,σ 203).

Μία σημαντική μελέτη γύρω από την πολιτική ηγεσία έχει πραγματοποιήσει και ο Κουτσούκης (1990) , ο οποίος αναφέρει πως κορυφαίοι στοχαστές της αρχαιότητας όπως ο Πλάτωνας και ο Αριστοτέλης ασχολήθηκαν με το φαινόμενο της ηγεσίας τόσο θεωρητικά όσο και εμπειρικά. Ο Πλάτωνας λ.χ μέσα από τον οραματισμό της ιδανικής “Πολιτείας” του, βλέπει την τάξη των “αρχόντων”(ηγετών), οι οποίοι προέρχονται από την τάξη των “φυλάκων” ως βασικό χαρακτηριστικό της κοινωνίας. Μέσα από την γνωστή φράση του πως η πολιτεία κυβερνάται καλύτερα όταν οι βασιλείς φιλοσοφούν και οι φιλόσοφοι κυβερνούν, δικαιώνει αξιολογικά και δεοντολογικά την ύπαρξη της ηγεσίας. Από την άλλη ο Αριστοτέλης, θεμελιώνοντας ταυτόχρονα την συγκριτική πολιτική επιστήμη εξετάζει ποιοι στην πράξη κυβερνούν τις γνωστές στην εποχή του πολιτείες για να καταλήξει μέσα από διάφορα κριτήρια που εφαρμόζει, στην γνωστή διάκριση των πολιτευμάτων της εποχής του. Μάλιστα εμβαθύνει στους λόγους που επηρεάζουν τη μετάπτωση από το ένα πολίτευμα στο άλλο, εντοπίζοντας τα κοινωνικοπολιτικά αίτια που οδηγούν στις συχνές αλλαγές ενός πολιτεύματος. Σύμφωνα με τον Κουτσούκη(1990) είτε υπό τη μορφή της κλασσικής βιογραφίας ενός η περισσότερων πολιτικών ηγετών είτε υπό τη μορφή της συγκριτικής σπουδής της ζωής και της δημόσιας δράσης ηγετών, η ατομική προσέγγιση των πολιτικών ηγετών χρονικά αναπτύχθηκε πρώτη. Οι βιογράφοι κατά κανόνα ιστορούν και αναλύουν τον ηγέτη σαν έναν ήρωα. Τον εξετάζουν δηλαδή σαν μια μονάδα ξεκομμένη από την υπόλοιπη κοινωνία. Τούτο είναι ιδιαίτερα αισθητό την εποχή του μεσαίωνα, όπου οι συγγραφείς η οι πολιτικοί ιστοριογράφοι

ασχολούνται με τις αρετές που πρέπει να κοσμούν έναν επίδοξο ηγέτη, είτε αυτές είναι χριστιανοκεντρικές, είτε ξεφεύγουν από τους κοινωνικά αποδεκτούς κανόνες και ηθικές αρχές.

Η εγκαθίδρυση δυναστικών και απολυταρχικών πολιτευμάτων στη δύση συντέλεσε στην μετατόπιση του ενδιαφέροντος των πολιτικών στοχαστών από τον δεσποτικό ηγεμόνα στο καταπιεζόμενο από το δεσποτικό κράτος άτομο. Η τάση αυτή εκφράζεται έντονα στα έργα των διανοητών της εποχής όπως ο Hobbes. Ο Locke και ο Rousseau, οι οποίοι μιλάνε για τα δικαιώματα του ατόμου, παρά τα καθήκοντα και τις αρετές του ηγεμόνα. Με τη βιομηχανική επανάσταση το ενδιαφέρον μετατοπίζεται από το ανώνυμο άτομο στην ανώνυμη μάζα, όπως αυτό διαφαίνεται στα έργα του Μαρξ, αλλά και των Γερμανών φιλοσόφων του 19ου αιώνα, οι οποίοι βλέπουν την ιστορία σαν μια διαρκή εναλλαγή των χαρακτηριστικών της συλλογικής εθνικής ιδέας. Μέσα σε αυτό το κλίμα του δυναμικού ρόλου των μαζών από την μία, και των άτεγκτων φυσικών και κοινωνικών νόμων που κανένας δεν θα μπορούσε να τους αλλάξει, η αναφορά σε χαρακτηριστικά ατόμων που να τονίζουν την ηγετική τους προσωπικότητα *per se*, δεν θα μπορούσε να αναμένεται. (Κουτσούκης, 1990).

Πρώτοι οι κριτές η μελετητές των συγκεκριμένων θεωριών, σύγχρονοι η μεταγενέστεροι αρχίζουν και εμφανίζουν στα έργα τους μια αντίληψη από την οποία διαφαίνεται η σημασία που δίνουν για την εξέλιξη των κοινωνιών σε διάφορες ηγετικές ομάδες, τα μέλη των οποίων διέπονται από ορισμένες κοινές αρχές η χαρακτηριστικά. Από την έμφαση των κλασικών ελιτιστών στην ύπαρξη των ελίτ, η σύγχρονη πολιτική επιστήμη σε μια μεγαλύτερη θεωρητική και εμπειρική εμβάθυνση του φαινομένου σε ένα πλουραλισμό θεωρητικών θέσεων και ερευνών κυρίως μετά τον Β παγκόσμιο πόλεμο. Τούτο οδήγησε στην έρευνα των πολιτικών ελίτ που κατά κανόνα κατέχουν επίσημα αξιώματα και θεσμικές θέσεις. Η συμβολή του Weber, με την επινόηση των ιδεατών τύπων εξουσίας, της χαρισματικής, της παραδοσιακής και της ορθολογικής, υπήρξε αποφασιστική για την ανάλυση της πολιτικής ηγεσίας. Έπειτα άλλοι επιστήμονες όπως ο Φρόυντ μέσα από τη σκοπιά πλέον της ψυχανάλυσης μελετούν πλέον την προσωπικότητα των ηγετών. Στον χώρο της πολιτικής επιστήμης πρώτος ο H. Lasswell, προσπάθησε να εισάγει τις φροϋδικές έννοιες στη μελέτη των πολιτικών ηγετών. Το επιχείρημά του ήταν πως ο πολιτικός ηγέτης είναι άτομο που επιδιώκει να λυτρωθεί από συμπλέγματα και αγωνίες που τον βασανίζουν. Το πρώτο ήμισυ του 20ου αιώνα, υπήρξε καθοριστικό ώθηση και ανάπτυξη του επιστημονικού ενδιαφέροντος για τη σπουδή των πολιτικών ηγετών. Εκτός των άλλων οι επαναστάσεις που έγιναν, οι δύο πόλεμοι, όχι μόνο έδειξαν τις αδυναμίες ορισμένων θεσμών, αλλά δραματοποίησαν τον ρόλο των ηγετών, όπως ο Χίτλερ, ο Τσώρτσιλ, ο Ντε Γκόλ κλπ. (Κουτσούκης, 1990) (ο οποίος κάνοντας μια ιστορική αναδρομή εντοπίζει το φαινόμενο της ηγεσίας πίσω στα έργα του Πλάτωνα και του Αριστοτέλη. Ο Πλάτωνας στο έργο του “Πολιτεία” κάνει μια περιγραφή της ιδανικής μορφής ηγεσίας, απεικονίζοντας την τάξη των “αρχόντων”,

ως συστατικό στοιχείο της κοινωνίας. Με τη σειρά του ο Αριστοτέλης, ο οποίος θεωρείτε και πατέρας της πολιτικής επιστήμης, εξετάζει το ποιοι πραγματικά κυβερνούν τις γνωστές στην εποχή του πολιτείες (πολιτεύματα), για να καταλήξει μέσα από διάφορα κριτήρια που εφαρμόζει, στη γνωστή διάκριση των πολιτευμάτων της εποχής του. Μια πρώιμη μορφή μελέτης ηγεσίας όπως αναφέρεται, είχαν πραγματοποιήσει οι βιογράφοι και οι ιστορικοί, μέσα από τη μελέτη της ζωής και της δημόσιας δράσης των ηγετών της εποχής τους. Η εγκαθίδρυση όμως απολυταρχικών πολιτευμάτων στη δύση, μετατόπισε το ενδιαφέρον των στοχαστών της εποχής από τους ηγέτες στο άτομο, κάτι το οποίο φαίνεται στα έργα σπουδαίων στοχαστών, όπως ο Hobbes και ο Rousseau, ο οποίος ασχολούνται περισσότερο με τα δικαιώματα του ατόμου και τις ελευθερίες, παρά με τα χαρακτηριστικά και τις αρετές του ηγεμόνα.)

Η πολιτική ηγεσία μελετάται επίσης στον χώρο της πολιτικής ψυχολογίας, στην οποία οι μελέτες ηγεσίας εστιάζουν στους Αμερικανούς προέδρους, με το βάρος να πέφτει στην αντίληψη τους (cognitive), την προσωπικότητα, τα κίνητρα και άλλα ψυχολογικά χαρακτηριστικά τους ως άτομα (Hartley, 2010), αλλά μελετώνται επίσης μεταφορικά και ως ηθοποιοί θεάτρου (Hartley, 2010)

Η μελέτη γύρω από την πολιτική ηγεσία δεν έχει να κάνει μόνο με ιδέες (θεωρίες, έννοιες, στοιχεία), αλλά και με το πώς θα έπρεπε να είναι ιδανικά η πολιτική ηγεσία. Με άλλα λόγια η μελέτη είναι και αναλυτική και κανονιστική. Η έννοια της πολιτικής ηγεσία είναι φορτωμένη με πολλές αξίες που έχουν να κάνουν με το καλό της κοινωνίας και των πολιτών, για την σχετική δύναμη και ευθύνη των πολιτικών, αλλά και των πολιτών που τους εκλέγουν, για αυτό που ο Πλάτωνας αποκαλεί σοφία και αρετή στην πολιτική ζωή και αυτό που ο Αριστοτέλης περιγράφει ως σωφροσύνη. Οι κανονιστικές ιδέες γύρω από την ηγεσία είναι εμφανείς και στο σκεπτικισμό γύρω από αυτού του είδους την ηγεσία:

“ Η θεωρία της δημοκρατίας δεν αντιμετωπίζει ευγενικά τους ηγέτες. Η υπονία γύρω από τους κυβερνήτες, η ανησυχία προς την ροπή τους για κατάχρηση εξουσίας για το προσωπικό τους συμφέρον, η ανάγκη να τους κρατάμε υπόλογους, και η πίστη πως η νόμιμη εξουσία είναι στα χέρια του λαού και χορηγείται στους ηγέτες με απρόβλεπτες συνέπειες, είναι όλα σταθερά αστέρια στον δημοκρατικό γαλαξία... Ο φόβος της ηγεσίας είναι η βασική αιτιολόγηση για τις δημοκρατικές μορφές εξουσίας. Αλλά είναι αδύνατο να φανταστεί κανείς μια δυνατή υγιή εξουσία, χωρίς τους ηγέτες (Hartley, 2010).

Οι ιδέες και τα ιδανικά γύρω από την πολιτική ηγεσία έχουν αλλάξει στη διάρκεια του χρόνου, καθώς οι κοινωνίες έχουν δομηθεί και κυβερνηθεί ποικιλοτρόπως, καθώς αντιμετωπίζουν συγκεκριμένες προκλήσεις στην οικονομική και κοινωνική τους ευμάρεια και συνοχή, είτε από εσωτερικές είτε από εξωτερικές διαφωνίες. Οι βασικές αρχές για την ηγεσία και τον ρόλο των ανθρώπων που καθοδηγούνται και

κυβερνώνται, έχουν συχνά αλλάξει κατά τη διάρκεια κοινωνικών αναταραχών. Το πλαίσιο σχηματίζει αυτό που γνωρίζουμε (και είναι αποδεκτό) ως πολιτική ηγεσία και επομένως η πολιτική ηγεσία είναι κοινωνικά κατασκευασμένη όπως θα έλεγε ο Wren (2007). Το κλασσικό ιδανικό γύρω από την πολιτική ηγεσία, όπως ορίζεται από τον Πλάτωνα στην Πολιτεία(1962), το πλαίσιο της γραφής του είναι το χάος, η αστάθεια και οι συχνές εναλλαγές στην τυραννία της Αθηναϊκής δημοκρατίας (Hartley, 2010),με τον σόφρονα και ενάρετο ηγέτη να δημιουργείται ως προπύργιο ενάντια σε μία σπασμένη και τυραννική κοινωνία. Η σωφροσύνη και η αρετή ήταν απαραίτητη για τέτοιους ηγέτες, από τους οποίους αναμενόταν λόγω των προσωπικών χαρακτηριστικών τους, να σταθούν πάνω από τον πληθυσμό. Ο λαός δεν αναμενόταν να παίζει έναν ενεργό ρόλο στη διακυβέρνηση, αφήνοντάς την αποκλειστικά στους ηγέτες.

Παρομοίως, ο Machiavelli (1984) στο έργο του *The Discourses*, επανερμήνευσε τις υπάρχουσες αντιλήψεις γύρω από την ηγεσία την εποχή της Αναγέννησης, όταν οι ιταλικές πολιτειακές πολιτείες βρίσκονταν σε πολιτική και οικονομική διαμάχη, όταν νέες ιδέες αναδύονταν στην Αναγέννηση και όπου η πολιτική εξουσία ήταν ασταθής. Οι ερμηνείες του στα κλασσικά κείμενα δίνουν περισσότερη έμφαση στον ρόλο των πολιτών και τη δράση τους ως προς το συμφέρον της κοινωνίας. Στη δουλειά του ανέλυσε τον ρόλο των πολιτικών ηγετών στη δημιουργία ενός διαφωτισμένου λαού και τον ρόλο των ισχυρών ηγετών σε περιόδους αναταραχής ή κρίσης. Διαφορετικά πλαίσια στα οποία η αναταραχή οδήγησε σε αλλαγή των αντιλήψεων περί ηγεσίας, αποτελούν ο Αγγλικός εμφύλιος πόλεμος με την οικοδόμηση της υπεροχής του «λαού» ως επιχείρημα ενάντια στο θεϊκό δικαίωμα των βασιλέων (να κυβερνήσουν), παρόλο που στην πραγματικότητα επιθυμούσαν να μεταφέρουν την εξουσία στο κοινοβούλιο και όχι στον λαό(Hartley, 2010). Ένα άλλο παράδειγμα αποτελεί ο Αμερικανικός πόλεμος για ανεξαρτησία και η δημιουργία του Αμερικανικού συντάγματος, το οποίο οδήγησε σε νέες κοινωνικές κατασκευές για τον λαό και την ηγεσία που πήγαζαν από την ανάγκη πολιτικής διάκρισης του νέου κράτους ,από την καταγωγή του ως αποικιοκρατία της Αγγλίας. Επίσης υπήρξε ένα πλαίσιο στο οποίο η γεωγραφία και η οικονομική δραστηριότητα είχαν δημιουργήσει ένα αίσθημα ισότητας ανάμεσα στους πολίτες(εκτός από τους σκλάβους και τους ιθαγενείς Αμερικανούς).

Με παρόμοιο τρόπο ο μελετητής Blondel, προσπάθησε και εκείνος να ορίσει την πολιτική ηγεσία λέγοντας πως στην πραγματικότητα δεν υπάρχει κάποιος συγκεκριμένος ορισμός της έννοιας, ο ορισμός της πολιτικής ηγεσίας φαίνεται να συμπίπτει με αυτόν της ηγεσίας γενικότερα. Ο Stogdill για παράδειγμα θεωρεί πως πολλοί ορισμοί που δίνονται από τους κοινωνικούς επιστήμονες εμπίπτουν σε 9 διαφορετικές κατηγορίες , μερικές από τις οποίες συμπίπτουν σε μερικά σημεία. Οι ορισμοί αυτοί ποικίλουν από τα χαρακτηριστικά, από τη προσωπικότητά τους στη δομή τους, από τους ρόλους στις φόρμες αποτελεσματικότητας (Stogdill,1974) .

Η πολιτική ηγεσία λοιπόν κατά τον Blondel, είναι ουσιαστικά ένα φαινόμενο που προκύπτει από την εξουσία: Είναι εξουσία καθώς αποτελείται από την ικανότητα του ενός η περισσότερων ατόμων που βρίσκονται στην κορυφή, στο να οδηγούν τους άλλους να κάνουν μια σειρά από πράγματα(θετικά η αρνητικά) τα οποία κατά πάσα πιθανότητα δεν θα είχαν πραγματοποιήσει από μόνοι τους. Αλλά φυσικά, δεν αποτελεί οποιαδήποτε μορφή εξουσίας. Η εξουσία φαίνεται να εξασκείται από τα ψηλά στα χαμηλά: Ο ηγέτης είναι κατά μια έννοια πάνω από το “κράτος”(στην περίπτωση της κρατικής ηγεσίας) και μπορούν να δώσουν εντολές στους υπόλοιπους πολίτες. Παρόλα αυτά, κάποιος μπορεί να υποστηρίξει πως όλες οι πηγές εξουσίας πηγάζουν από τα ψηλά στα χαμηλά, καθώς υπονοεί πως ο Α μπορεί να οδηγήσει τον Β στο να κάνει κάτι, επομένως στο ότι ο Α είναι κατά μια έννοια ανώτερος του Β. Επομένως, αυτό που διαφοροποιεί την πολιτική εξουσία από τις άλλες μορφές εξουσίας, δεν είναι τόσο πολύ η σχέση μεταξύ του ηγέτη και του υπόλοιπου έθνους, αλλά το γεγονός ότι ο Α που έχει την εξουσία (οποισδήποτε έχει την εξουσία), έχει την δυνατότητα να εξασκήσει την εξουσία του πάνω σε ένα μεγάλο αριθμό Β, στην ουσία πάνω σε ένα ολόκληρο κράτος. Επομένως, καθώς οι σχέσεις εξουσίας είναι πάντα άνισες (μπορεί φυσικά να είναι αμοιβαίες , αν για παράδειγμα ο Α οδηγήσει τον Β στο να κάνει κάτι, και αργότερα ο Β κάνει τον Α να τον υπακούσει, αλλά ακόμα και εκεί υπάρχει ανισότητα,παρόλο που οι ρόλοι είναι αντεστραμμένοι), η σχέση εξουσίας που ασκείται στο πλαίσιο της ηγεσίας είναι άνιση στο σημείο που οι ηγέτες να μπορούν οδηγήσουν τους πάντες στην ομάδα (στην περίπτωση του κράτους, όλους τους πολίτες) στο να κάνουν πράγματα που δεν θα έκαναν διαφορετικά. Αξίζει να σημειωθεί πως η ικανότητα αυτή του ηγέτη έχει διάρκεια και σε πολλές περιπτώσεις ασκείται και για μεγάλες χρονικές περιόδους. Επομένως, η πολιτική ηγεσία και συγκεκριμένα η κρατική πολιτική ηγεσία, μπορεί να οριστεί ως η εξουσία που ασκείται από ένα η περισσότερα άτομα στο να οδηγούνε μέλη του κράτους σε δράση.(Blondel ,1987)

Μπορούμε να ξεχωρίσουμε τους ηγέτες από αυτούς που απλώς έχουν εξουσία; αναρωτιέται ο J. McGregor Burns στο βιβλίο του *Leadership* (Blondel , 1978). Έχουμε δίκιο όταν ονομάζουμε “ηγέτες” όλους αυτούς που έχουν τα ηνία των κυβερνήσεων των κρατών μας; Δεν είναι συνήθως απλοί διοικητές (managers), οι οποίοι απολαμβάνουν τα προνόμια τις εξουσίας, αλλά δεν έχουν τον αντίκτυπο που θα θεωρούσαμε ότι έπρεπε να έχουν; Συνήθως ψάχνουμε άτομα τα οποία θα μπορούσαν να αλλάξουν το χαρακτήρα της πολιτικής ζωής, αλλά δεν έχουμε τις περισσότερες φορές απλώς κατόχους πολιτικών θέσεων;(Blondel ,1987)

Παραδόξως, αλλά χωρίς να προκαλεί εντύπωση κατά τον Blondel, συνήθως θεωρούμε πως οι μεγάλοι ηγέτες αποτελούν στοιχείο του παρελθόντος. Φαίνεται πως

θεωρούμε, στις δυτικές δημοκρατίες τουλάχιστον, πως έχουμε περιοριστεί στο να έχουμε απλώς managers, ως ηγέτες. Οι πολυπλοκότητες της πολιτικής και διοικητικής ζωής, έχουν οδηγήσει τους ηγέτες στο να μπορούν να πραγματοποιήσουν ελάχιστες αλλαγές στην υπάρχουσα διάταξη της κοινωνικής ζωής. Φαίνεται πως ζούμε το τέλος των ηρώων. Η άποψη αυτή κατά τον Blondel, είναι λίγο ύποπτη. Από τη μία γιατί οι άνθρωποι φαίνεται να χαρακτηρίζουν συνήθως ως καλύτερους τους ηγέτες του παρελθόντος, από την άλλη φαίνεται να ξεχνάμε τους περιορισμούς που αντιμετώπιζαν οι ηγέτες του παρελθόντος, μαζί με τις αποτυχίες και τις αδυναμίες τους. Είτε είναι σωστές ή όχι οι αντιλήψεις για τους “ηρωικούς” ηγέτες του παρελθόντος, η αίσθηση παραμένει, πως τις περισσότερες φορές κυβερνόμαστε από άτομα που δεν ανταποκρίνονται στις προσδοκίες της “αληθινής” ηγεσίας. Αυτό είναι ένα διαισθητικό συναίσθημα, το οποίο πολύ πιθανώς να είναι λανθασμένο, αλλά επειδή αυτό το διαισθητικό συναίσθημα υπάρχει, δεν φαίνεται πως θα εξαφανιστεί, αν δεν υπάρξει κάποιο συνταρακτικό γεγονός, που να μας πείσει ότι όντως είναι λανθασμένο.(Blondel ,1987)

Για να μπορούμε λοιπόν να κρίνουμε την ποιότητα της πολιτικής ηγεσίας, δηλαδή το αν είναι καλή η κακή, θα πρέπει να χαρτογραφήσουμε τα χαρακτηριστικά της ηγεσίας, και να βρούμε τα χαρακτηριστικά που διαχωρίζουν τους “αληθινούς” ηγέτες από αυτούς που απλώς κατέχουν πολιτικές θέσεις ή τους managers. Εάν πραγματοποιηθεί αυτό, μπορεί να ανακαλύψουμε ότι η διχοτόμηση αυτή, μεταξύ αληθινών και μη ηγετών είναι λανθασμένη, το ίδιο και ο διαχωρισμός των ηγετών σε καλούς ή κακούς.(Blondel ,1987)

Όπως αναφέραμε παραπάνω,υπάρχουν πολλαπλές θεωρίες και προσεγγίσεις για την πολιτική ηγεσία. Οι επεξηγήσεις για την πολιτική ηγεσία κινούνται στο ένα άκρο από την εστίαση στις δομές και στους επίσημους θεσμούς όπου οι εκλεγμένοι πολιτικοί διεξάγουν τη δουλειά τους. Στο άλλο άκρο βρίσκεται η άποψη ότι η πολιτική ηγεσία είναι βασισμένη παντελώς στα προσωπικά χαρακτηριστικά του ηγέτη(για παράδειγμα τις ιδιότητες της αρετής και της σοφίας που ο Πλάτωνας αναζητούσε σε έναν ηγέτη). Τα ιδιαίτερα αυτά χαρακτηριστικά της προσωπικότητας έχουν περιγραφεί ως στυλ . Το στυλ θεωρείται ότι αποτελεί μια συλλογή συνηθισμένων μοτίβων δράσης στην προσπάθεια ικανοποίησης των απαιτήσεων ενός ρόλου. Μέσω εξωτερικής παρατήρησης, το στυλ ενός ανθρώπου έχει να κάνει με την ποιότητα και το χαρακτήρα της απόδοσής του. Μέσω εσωτερικής παρατήρησης, αποτελεί το σύνολο των στρατηγικών του για προσαρμογή, μέσω της ενίσχυσης και της προστασίας της αυτοεκτίμησής του. Το στυλ των πολιτικών ηγετών μπορεί να διαιρεθεί σε δύο κατηγορίες. Η μία κατηγορία έχει κάνει με την ενεργητικότητα ή την παθητικότητα στην εκτέλεση ενός ρόλου. Κάτι το οποίο το συναντάμε έντονα στους προέδρους. Ενώ η δεύτερη έχει να κάνει με αρνητική ή την θετική επιρροή ως προς αυτή την κατεύθυνση(Paige,1972). Στην πράξη, πολλές θεωρίες βρίσκονται κάπου κατά μήκος της συνέχειας αυτής, με στοιχεία τόσο της δομής όσο και της αντιπροσωπευτικότητας αλλά σε διαφορετικούς βαθμούς. Αυτό έχει επίσης

εκφραστεί με όρους ανησυχίας είτε με το περιβάλλον είτε με το άτομο ή με συνδυασμό και των δύο με διαφορετικούς τρόπους (Grint, 2000). Ορισμένες δομικές θεωρίες προέρχονται από τον κλάδο της πολιτικής φιλοσοφία και επικεντρώνονται στους ρόλους των ηγετών και της ηγεσίας στις δημοκρατίες, καθώς και στη συμβιωτική σχέση μεταξύ των αντιπροσώπων και αυτών που εκπροσωπούν. Λαμβάνοντας τη μακρά, ιστορική άποψη, η συνεισφορά συγκεκριμένων ηγετών επισκιάζεται από την ανάλυση της κοινωνικής σύμβασης μεταξύ ατόμων και του κράτους και μεταξύ πολιτικών και λαού (Hartley, 2010) . Η ιστορική ανάλυση καταγράφει τη μετατόπιση της εστίασης στην πολιτική ηγεσία από τους μονάρχες ή τις άλλες ελίτ εξουσίας, προς την κοινωνική σύμβαση μεταξύ του ατόμου και του κράτους, και μεταξύ των ηγετών και εκείνων που τους εκλέγουν. Η πολιτική ηγεσία αμφισβητείται συνεχώς, καθώς διάφορες ομάδες προσπαθούν να ασκήσουν επιρροή σε ιδέες, πρακτικές και αποφάσεις που επηρεάζουν αυτές και την κοινωνία, και μας υπενθυμίζουν ότι η πολιτική ηγεσία μπορεί να ασκηθεί και πέραν της επίσημης εξουσίας του κράτους (Heifetz , 1994) όπως για παράδειγμα στα κοινωνικά κινήματα για αλλαγή, όπως αυτά που κινητοποιήθηκαν από τον Thomas Paine ή τον Martin Luther King, ή σε κατανεμημένες καταστάσεις ηγεσίας όπως το παγκόσμιο κοινωνικό φόρουμ. Αυτές οι ιστορικές αναλύσεις επισημαίνουν μερικά από τα παράδοξα της πολιτικής ηγεσίας στις δημοκρατίες: ,τις αξίες της συμμετοχής του εκλογικού σώματος στη διακυβέρνηση αλλά τα προβλήματα της γνώσης και της ικανότητάς του για να την πραγματοποιήσει επιτυχώς. Τον βαθμό στον οποίο οι πολιτικοί ηγέτες πρέπει να είναι ικανοί στη διακυβέρνηση ή το εάν η εκλογή είναι από μόνη της η κύρια πηγή εξουσίας · στον τρόπο που οι πολιτικοί ηγέτες πρέπει να είναι αντιπρόσωποι· εάν οι στόχοι της ηγεσίας πρέπει να εκφράζουν ατομικά ή συλλογικά οφέλη και πώς λαμβάνονται υπόψη οι απόψεις των μειονοτήτων · και πώς η ηγεσία πρέπει να ερμηνεύσει το κοινό καλό (Hartley, 2010) ή τη δημόσια αξία (Hartley 2010).

Στη σύγχρονη ανάλυση της πολιτικής ηγεσίας , μια περαιτέρω διαρθρωτική προσέγγιση βασίζεται σε επίσημους και συνταγματικούς πολιτικούς ρόλους - για παράδειγμα, προέδρων, υπουργών και εκλεγμένων συμβούλων. Ορισμένοι συγγραφείς αναλύουν πώς αυτοί οι ρόλοι διαμορφώνονται από το νομικό πλαίσιο ή το σύνταγμα, από πάγιες εντολές και από τις πρακτικές συγκεκριμένων θεσμών όπως το Κοινοβούλιο, η Γερουσία ή το συμβούλιο (Hartley, 2010).

Υπάρχει επίσης ανάλυση του τρόπου με τον οποίο οι ρόλοι αυτοί αμφισβητούνται από τη νομοθεσία και αλλάζουν από τα επίπεδα εμπιστοσύνης από τους πολίτες και από τη μεταβαλλόμενη φύση των κοινωνικών προβλημάτων. Για παράδειγμα, στη Μεγάλη Βρετανία η πολιτική ηγεσία στην τοπική αυτοδιοίκηση έχει εξεταστεί λεπτομερώς από το νόμο περί τοπικής αυτοδιοίκησης το 2000, ο οποίος εισήγαγε νέες μορφές εκτελεστικής διακυβέρνησης στις τοπικές αρχές στην Αγγλία και την Ουαλία, συμπεριλαμβανομένης της επιλογής εκλεγμένων δημάρχων. Πολλοί συγγραφείς το αναλύουν ως «τοπική πολιτική ηγεσία», αλλά για ορισμένους η εστίαση υπάρχει λιγότερο στην ηγεσία ως διαδικασία και περισσότερο στους επίσημους ρόλους και στη σχέση μεταξύ αυτών των ρόλων, άλλων εκλεγμένων

εκπροσώπων, των τοπικών πολιτικών κομμάτων και της ποιότητας της διαδικασίας λήψης αποφάσεων (Hartley, 2010). Η υποκείμενη υπόθεση εδώ είναι ότι οι επίσημες δομές, όπως αυτές δημιουργούνται μέσω της νομοθεσίας, διαμορφώνουν τα είδη ηγετικού ρόλου που είναι δυνατά και επομένως η ανάλυση της ηγεσίας είναι σε μεγάλο βαθμό λειτουργική. Οι Gains et al. (2009) και οι Leach et al. (2005), ωστόσο, λαμβάνουν υπόψη μερικές από τις ιδιότητες ηγεσίας ή ικανότητες των τοπικών πολιτικών ηγετών.

Στο άλλο άκρο της συνέχειας βρίσκονται εκείνα τα πλαίσια τα οποία βασίζονται κυρίως ή εξ ολοκλήρου στις ιδιότητες ή τις ικανότητες των πολιτικών ηγετών. Οι ηγέτες σε αυτήν την περίπτωση συχνά αντιμετωπίζονται ως άτομα και πιο σπάνια ως ομάδες ή γραφεία. Όπως έχει αναφερθεί παραπάνω ο κλάδος αυτός έχει μελετηθεί ευρέως στους τομείς της πολιτικής βιογραφίας και της πολιτικής ψυχολογίας. Υπάρχει ένα τμήμα της μελέτης αφιερωμένο στη κατανόηση των προσωπικών ιδιοτήτων των ηγετών ή / και των μορφών ηγεσίας τους (Hartley, 2010) και επίσης υπάρχει η άποψη πώς αυτές οι ιδιότητες είτε αποκτώνται είτε βελτιώνονται, για παράδειγμα μέσω της καθοδήγησης (Hartley και Pinder, 2010) και μέσω άλλων αναπτυξιακών προσεγγίσεων (Benington και Hartley, 2009). Υπάρχει επίσης μια μικρή αλλά πολύτιμη ροή έρευνας σχετικά με την πρόσληψη και την επιλογή υποψηφίων για πολιτικές θέσεις (Hartley, 2010). Ωστόσο, εάν η εστίαση αυτή παραμείνει αποκλειστικά στις προσωπικές ιδιότητες, χωρισμένες είτε από τις προκλήσεις είτε από το πλαίσιο του πολιτικού ηγέτη, τότε τα εννοιολογικά πλαίσια θα εξαφανισθούν σοβαρά.

Επιπροσθέτως, υπάρχει το νέο-θεσμικό πλαίσιο που ενσωματώνει τη σχέση μεταξύ δομής, πλαισίου και οργανισμού στην τοπική πολιτική ηγεσία. Βλέπει τους πολιτικούς θεσμούς όχι μόνο ως δομές και κανόνες αλλά ως κοινές αντιλήψεις, και αυτό δίνει την ευκαιρία στους πολιτικούς ηγέτες να διαμορφώσουν τις ερμηνείες του πλαισίου, των στόχων και των αξιών της ομάδας (Leach et al., 2005). Τονίζει επίσης την ανάγκη να εξεταστούν οι πολιτισμοί και οι προσδοκίες, καθώς και οι επίσημοι στόχοι και οι δομές, και πώς η ρητορική και άλλες ιδιότητες συγκεκριμένων πολιτικών ηγετών μπορούν να βοηθήσουν στη διαμόρφωση του πλαισίου. (Hartley, 2010)

Άλλοι συγγραφείς υιοθετούν επίσης μια πολυεπίπεδη προσέγγιση για την κατανόηση της πολιτικής ηγεσίας, χρησιμοποιώντας τόσο τη δομή όσο και την αντιπροσώπευση. Για παράδειγμα, ο Sweeting (2002) εξετάζει την πολιτική ηγεσία του Δημάρχου του Λονδίνου χρησιμοποιώντας ένα πλαίσιο με τέσσερα στοιχεία: το εξωτερικό περιβάλλον της τοπικής πολιτικής ηγεσίας, τις θεσμικές ρυθμίσεις εντός των οποίων λειτουργούν οι πολιτικοί ηγέτες, το τοπικό περιβάλλον και τα προσωπικά χαρακτηριστικά των ηγετών. Ο Hartley και ο Allison (2000) υποστηρίζουν ότι η ηγεσία πρέπει να θεωρηθεί όχι μόνο επηρεασμένη από δομές αλλά και από πολιτισμούς και συμπεριφορές. Οι Christensen και Lægreid (2003) χρησιμοποιούν τρεις θεωρητικούς φακούς για να αναλύσουν την πολιτική και διοικητική ηγεσία στη Νορβηγία: μια δομική προοπτική, μια πολιτιστική-θεσμική προοπτική και μια «σίγουρη έκθεση», η οποία βασίζεται στον ισχυρισμό ότι ο χρόνος και η προσοχή

είναι λιγοστοί πόροι για τους πολιτικούς ηγέτες, που οδηγούν σε διαδικασίες λήψης αποφάσεων που μοιάζουν με σκουπίδια. (Hartley, 2010)

Όσον αφορά την έρευνα για τους Αμερικανούς προέδρους σύμφωνα με τους Pillai et al, η έρευνα έχει καταδείξει σαφώς τη σημασία της ηγεσίας για την αξιολόγηση του προεδρικού μεγαλείου (Kenney & Rice, 1988). Η εκτεταμένη διεθνής έκθεση από τα μέσα ενημέρωσης και ο δημόσιος έλεγχος που παρέχονται στον Αμερικανό πρόεδρο κάνουν τις ηγετικές ιδιότητες κρίσιμους καθοριστικούς παράγοντες στην αξιολόγηση αποτελεσματικότητας (Foti, Fraser, & Lord, 1982). Η αυξανόμενη εθνική και διεθνής πολιτική πολυπλοκότητα έχει αυξήσει αντίστοιχα τον ρόλο της κυβέρνησης και έχει διευρύνει τη δημόσια ευθύνη αυτών, όπως ο πρόεδρος, που βρίσκονται σε θέσεις ορατής εκτελεστικής εξουσίας και εξουσίας γενικότερα (Renshon, 1998). Η προεδρική προσωπικότητα και ο χαρακτήρας θεωρείται πως αποτελούν τα σημαντικότερα σημεία της απόδοσης για την προεδρική θέση και είναι αυτά που έχουν εξεταστεί από ψηφοφόρους, ως προς τη πρόθεση ψήφου κατά τη διάρκεια προεδρικών εκστρατειών στο παρελθόν (House, Spangler, & Wokye, 1991). Οι εξελισσόμενες προκλήσεις για την προεδρική ηγεσία των ΗΠΑ στον 21ο αιώνα, που εντείνονται από τα τραγικά γεγονότα της 11ης Σεπτεμβρίου 2001, υποδηλώνουν πως η επιτυχημένη προεδρική ηγεσία θα καθοριστεί στο μέλλον περισσότερο μέσω μετασχηματιστικών και χαρισματικών εκκλήσεων, οι οποίες καθορίζουν βασικές εκλογικές αναμετρήσεις σε όλο τον κόσμο γύρω από ένα βιώσιμο όραμα παρά από συγκεντρωτικές επιδείξεις. Έτσι, οι αξιολογήσεις της ηγετικής ικανότητας των υποψηφίων και του χαρακτήρα τους είναι πιθανό να διαδραματίζουν ολοένα και πιο σημαντικό ρόλο στον καθορισμό της συμπεριφοράς των ψηφοφόρων στις μελλοντικές εκλογές. Ωστόσο, η συστηματική εξέταση της επίδρασης της ηγεσίας στην προτίμηση και την επιλογή του ψηφοφόρου υστερεί σε σχέση με άλλα ζητήματα, όπως η κατάσταση της οικονομίας και η σχέση με το κόμμα (Miller, Wattenberg, & Malanchuk, 1986)

Οι Pillai και ο Williams (Pillai et al, 2003) διερεύνησαν τον αντίκτυπο των αντιλήψεων των ψηφοφόρων σχετικά με το αφιέρωμα και το μετασχηματισμό της ηγεσίας των υποψηφίων των Δημοκρατικών (πρώην πρόεδρος Μπιλ Κλίντον) και των Ρεπουμπλικανών (τότε γερουσιαστής Μπομπ Ντόλ) για την Προεδρία των Ηνωμένων Πολιτειών στις εκλογές του 1996. Η μελέτη τους έδειξε ότι οι αντιλήψεις περί ηγεσίας συσχετίζονταν θετικά τόσο με την πρόθεση ψήφου όσο και με την πραγματική συμπεριφορά στις εκλογές, αφού υπολόγισαν τον αντίκτυπο των παραδοσιακών μεταβλητών, όπως η κομματική συνεργασία, κατά τις προεδρικές εκλογές του 1996 στις ΗΠΑ. Παρόλο που δείχνουν ότι οι ολιστικές αξιολογήσεις ηγεσίας είναι μια σημαντική επιρροή στη συμπεριφορά ψήφου, η μελέτη τους δεν παρείχε εμπειρικές γνώσεις σχετικά με τις προηγούμενες συνθήκες, όπως οι αξιολογήσεις των χαρακτηριστικών της προσωπικότητας, που οδηγούν αυτές τις αντιλήψεις ηγεσίας και τις συνέπειες αυτών των αντιλήψεων για την ψηφοφορία (Pillai et al, 2003)

Η ανάλυση των χαρακτηριστικών των πολιτικών υποψηφίων από τα στοιχεία των Εθνικών Εκλογικών Μελετών που βασίστηκαν από το 1980 έως το 1992, αποκαλύπτουν ότι οι εντυπώσεις σχετικά με τον χαρακτήρα του υποψηφίου

φαίνεται να διαδραματίζουν σημαντικό ρόλο στην αμερικανική εκλογική πολιτική, ακόμη και όταν οι παραδοσιακοί προγνωστικοί παράγοντες της ψηφοφορίας, όπως η ταύτιση με το κόμμα, διατηρούνται σταθεροί (Pillai et al,2003). Προηγούμενες έρευνες έχουν δείξει ότι οι αντιλήψεις περί πολιτικής ηγεσίας διαδραματίζουν σημαντικό ρόλο στην προτίμηση και την επιλογή των υποψηφίων (Pillai et al,2003 ,). Χρησιμοποιώντας τη θεωρία κατηγοριοποίησης ηγεσίας, οι Maurer et al. (1993) εξέτασαν την αντιστοιχία μεταξύ των αντιλήψεων των ψηφοφόρων για τα χαρακτηριστικά ενός υποψηφίου και του προτύπου τους(του ιδανικού υποψηφίου σύμφωνα με αυτούς) για έναν αποτελεσματικό ηγέτη. Στο πλαίσιο των προεδρικών εκλογών του 1988 στις ΗΠΑ, διαπίστωσαν ότι όσο υψηλότερη είναι η πρωτοτυπία ενός χαρακτηριστικού σε σχέση με ένα αποτελεσματικό πρότυπο πολιτικού ηγέτη, τόσο ισχυρότερη είναι η σχέση μεταξύ των αντιλήψεων για τον υποψηφίου όσον αφορά το χαρακτηριστικό αυτό και με το αν ο εναγόμενος ψήφισε τον ηγέτη. Ο Shamir (1994) διαπίστωσε ότι το επίπεδο της αντιληπτής χαρισματικής ηγεσίας και της ιδεολογικής θέσης επηρέασε τις προτιμήσεις ψήφου των Ισραηλινών ψηφοφόρων κατά τις εκλογές του 1992 για τον πρωθυπουργό του Ισραήλ. Σε μια μελέτη που χρησιμοποιεί τόσο πειραματικά όσο και εθνικά εκλογικά δεδομένα, οι Rapoport, Metcalf και Hartman (1989) διαπίστωσαν ότι οι ψηφοφόροι ήταν πιθανό να βγάλουν συμπεράσματα σχετικά με τους υποψηφίους από ιδιότητες προσωπικών χαρακτηριστικών στα πλαίσια μιας καμπάνιας, και από τα θέματα αυτά της πολιτικής καμπάνιας, έβγαζαν συμπεράσματα για τα προσωπικά χαρακτηριστικά των ηγετών . Ωστόσο, τα συμπεράσματα από θέματα καμπάνιας όσον αφορά τα προσωπικά χαρακτηριστικά ήταν πολύ ισχυρότερα και βασίστηκαν σε έμμεσες θεωρίες πολιτικής και ανθρώπινης φύσης(Pillai et al,2003).

1.1.3 Θεωρία Χαρισματικής Ηγεσίας

Η θεωρία πάνω στην οποία θα βασιστεί η παρούσα εργασία, είναι η θεωρία χαρισματικής ηγεσίας .Η θεωρία της χαρισματικής ηγεσίας χάρη στις ιστορικές και κοινωνιολογικές περγαμηνές της,αποτελεί μια θεωρία που μπορεί να τονίσει τον ρόλο του ηγέτη και των ακολούθων, ενώ ταυτόχρονα παρέχει το πλαίσιο για την κατανόηση της ηγετικής διαδικασίας. Η θεωρία της χαρισματικής ηγεσίας έχει αποδειχθεί πως είναι ιδιαίτερα χρήσιμη όταν υπάρχει μεγάλο κοινωνικό χάσμα ανάμεσα στον ηγέτη και τους ακολούθους του. Η θεωρία αυτή εισηγήθηκε για πρώτη φορά από τον Γερμανό κοινωνιολόγο, Max Weber, ενώ προέρχεται από την ελληνική λέξη χάρισμα η οποία σημαίνει “δώρο” η “θεϊκή εύνοια”.(Bligh& Kohles, 2009)Υπό την αρχική του σημασία το χάρισμα αναφερόταν σε ένα ηγέτη με ισχυρή προσωπική απήχηση η έντονο μαγνητισμό, ο οποίος έχει την δυνατότητα να αιχμαλωτίσει τους άλλους. Η φύση αυτής της απήχησης είναι εφήμερη,ενώ η αναφορά σε αυτήν συνήθως γίνεται είτε μέσα από γνωμικά, έτσι ώστε να μεταφερθεί η αμφίσημη και αιθέρια φύση της, είτε μέσα από τις λαϊκές περιγραφές. Για παράδειγμα: “ Ο Ομπάμα προσφέρει αυτό το “κάτι”-Πες το γοητεία, χάρισμα, ένα θετικό όραμα για το

μέλλον, μια φωνή ενδυνάμωσης, ένα πρότυπο για την νεολαία- Ο Ομπάμα το έχει. (Bligh& Kohles, 2009). Ο Ομπάμα έχει περιγραφεί ως ακολούθως:

“Ένα σλόγκαν από την καμπάνια του Ομπάμα ανέφερε, “ Είμαστε αυτοί που περιμέναμε”. Οι κριτές του χαρακτήρισαν αυτήν την ρητορική ως υπερβολικά αιθέρια. Τώρα μοιάζει προφητικό μιας και το έθνος αντιμετωπίζει μια οικονομική κρίση ιστορικών διαστάσεων, αλλά και όλες τις πολιτικές αποτυχίες και τις υπερχρεωμένες υπερβολές της τελευταίας οχταετίας. Οι ΗΠΑ πρέπει να ξαναβρούν τον εαυτό τους. Ο Ομπάμα είναι αυτός που μπορεί να μας οδηγήσει σε αυτόν τον δρόμο.” (Bligh& Kohles, 2009) .

Όπως παρουσιάζεται στα ΜΜΕ, αυτή η προσέγγιση στο χάρισμα δίνει έμφαση στους ηρωικούς ηγέτες με αυτό το “κάτι”, συνήθως ενθυλακωμένο στις δυναμικές, δραματικές προσωπικότητες τους. Όταν δεν γίνεται αναφορά ως αυτό το “κάτι”, ο όρος που χρησιμοποιείται για να περιγράψει έναν ενεργητικό και νεανικό Ομπάμα, με σκοπό να εξηγήσει την εκλογική του επιτυχία.

Παρά τις αναφορές αυτές στο χάρισμα του Ομπάμα, οι ακαδημαϊκοί υποστηρίζουν πως το χάρισμα είναι υποκειμενικό ζήτημα, λέγοντας πως η χαρισματική ηγεσία περισσότερο αποτελεί μια σχέση ανάμεσα στους ηγέτες και τους ακολούθους τους. Η χαρισματική ηγεσία δίνει έμφαση στην σημασία των συμβολικών συμπεριφορών, την συναισθηματική απήχηση, και την απόδοση νοήματος στα γεγονότα για τους ακόλουθους. Με τη σειρά τους οι ακόλουθοι των χαρισματικών ηγετών πραγματοποιούν μεγάλες θυσίες, αφοσιώνονται σε δύσκολους, φαινομενικά ακατόρθωτους στόχους, ενώ κατορθώνουν πολλά περισσότερα από τα αναμενόμενα. Ενώ ο χαρισματικός ηγέτης είναι ένα πολύ σημαντικό στοιχείο σε αυτή τη σχέση, η οπτική των ακολούθων είναι εξίσου σημαντική(Bligh& Kohles, 2009) και δεν είναι όλες οι συνθήκες ίσες ως προς την πρόβλεψη της εμφάνισης ενός ηγέτη ο οποίος θα θεωρείται χαρισματικός από πληθώρα απόψεων(Bligh& Kohles, 2009).

Το χάρισμα λοιπόν αντιπροσωπεύει μια πιθανή αντιστοίχιση ένωση μεταξύ λαϊκών αντιλήψεων και ακαδημαϊκών θεωριών, αλλά και μίας οπτικής η οποία βοηθά στην κατανόηση της περίπλοκης σχέσης μεταξύ ακολούθων, υποψηφίων και των μίντια, αλλά και τους πλαισιακούς παράγοντες (οικονομική κρίση) που χαρακτηρίζουν τις εκλογές του 2008. Παρακάτω θα αναλυθούν οι λόγοι που κέρδισε ο Ομπάμα, μέσω των τριών αυτών οπτικών γωνιών.

Έχει υποστηριχθεί πως ο χρόνος, η έκταση και η ασάφεια της κρίσης, η οποία ξεδιπλώθηκε δραματικά τις εβδομάδες πριν από τις εκλογές, παρείχαν τα ζωτικά καύσιμα και το οξυγόνο για να ανάψει η σπίθα του χαρίσματος, που οδήγησε τελικώς τον Ομπάμα στον λευκό οίκο (Klein & House, 1995) . Οι Pearson & Clair (1998) καθορίζουν την κρίση ως ένα χαμηλής πιθανότητας , αλλά με μεγάλο αντίκτυπο γεγονός το οποίο απειλεί την βιωσιμότητα των οργανώσεων οι οποίες χαρακτηρίζονται από ασάφεια ως προς τα αίτια, το αποτέλεσμα, και τα μέσα

επίλυσης, αλλά και της πεποίθησης ότι οι αποφάσεις πρέπει να ταχέως(Bligh& Kohles, 2009).

Για μια ακόμα φορά η θεωρία ηγεσίας προβλέπει την επιτυχία του Ομπάμα στα χρόνια της κρίσης. Σύμφωνα με τον Weber (Bligh& Kohles, 2009), οι καιροί της κρίσης παρέχουν αυξημένες ευκαιρίες για την ανάδυση χαρισματικών ηγεσιών, ενώ πολλαπλές έρευνες έχουν μελετήσει τις συνέπειες στην σχέση της ηγεσίας(Bligh& Kohles, 2009) . Ο Willner (Bligh& Kohles, 2009 ,) παρουσιάζει μια εξονυχιστική συζήτηση της αλληλουχίας των γεγονότων, τα οποία υποβόσκουν στη σχέση κρίσης και χαρίσματος, συμπεριλαμβανομένου: 1) της κατάστασης της κρίσης , 2) πιθανούς ακολούθους σε κατάσταση δυσφορίας, 3)έναν υποψήφιο ηγέτη με 4) 'δόγμα υποσχόμενης απελευθέρωσης. Οι Shamir & Howell (Bligh& Kohles, 2009) τονίζουν πως σχετικά αδύναμες καταστάσεις(Bligh& Kohles, 2009), χαρακτηριζόμενες από ασάφεια και η κρίση δημιουργούν ένα γόνιμο έδαφος για την χαρισματική ηγεσία. Οι καταστάσεις κρίσης ενισχύουν τα αισθήματα ανασφάλειας και ασάφειας στους ακολούθους(Pearson & Clair, 1998), τα οποία προωθούν μια μεγαλύτερη εκτίμηση για μία δυνατή αποφασιστική ηγεσία η οποία συχνά συνδέεται με τους χαρισματικούς ηγέτες(Bligh& Kohles, 2009) . Οι Mumford, Friedrich, Caughron, & Byrne (Bligh& Kohles, 2009) τονίζουν πως οι απόψεις των ανθρώπων για τους ηγέτες, και ο αντίκτυπος των ηγετών στην ομαδική αποδοτικότητα είναι υψηλότερες κάτω από συνθήκες κρίσης, από ότι σε διαφορετικές συνθήκες. Συγκεκριμένα, κάτω από τις συνθήκες προεδρικών εκλογών των ΗΠΑ, ο McCann (Bligh& Kohles, 2009) βρήκε πως οι πιο χαρισματικοί ηγέτες τείνουν να εκλέγονται κατά τη διάρκεια περιόδων που υποβόσκουν απειλές, και ότι οι πιο χαρισματικοί υποψήφιοι τείνουν να σημειώνουν νίκες με μεγαλύτερα ποσοστά, σε περιόδους κρίσης. Ο Yukl (1999) παρομοίως εντόπισε πως ένα ανασφαλές και ανήσυχο περιβάλλον, αποτελεί πρόσφορο έδαφος για τα χαρισματικά χαρακτηριστικά.

Όπως τόνισε ο γκουρού της στρατηγικής Michael Porter, η οικονομική κρίση έφερε στην επιφάνεια το γεγονός πως πολλοί Αμερικανοί ζουν σε μια εποχή άγχους, στην οποία φοβούνται για το μέλλον τους , κατά τη διάρκεια της οποίας η επιτυχία επέρχεται εν μέσω πολλών ανασφαλειών (Bligh& Kohles, 2009). Το να αποδεχτούν την ερμηνεία του αρχηγού για την κρίση και να πιστέψουν στην ικανότητα του να επιλύσει τα προβλήματα ανακουφίζει τους ακολούθους από το ψυχολογικό στρες και την αίσθηση απώλειας ελέγχου, που συνήθως ακολουθούν μια κρίση(Bligh& Kohles, 2009 ,).

Επίσης υπήρξαν και άλλοι παράγοντες που λειτούργησαν ευνοϊκά για τον Ομπάμα. Όπως τονίζουν οι Shamir & Howell (1999) η χαμηλή οργανωτική απόδοση οδηγεί στην επιθυμία για μία νέα ηγεσία. Μια μακρά παράδοση έρευνας που έχει τις ρίζες της πίσω στον Grusky (1963) συνιστά πως οι αλλαγές στην ηγεσία τείνουν να συμβαίνουν πιο συχνά όταν η απόδοση της οργάνωσης είναι χαμηλότερη από το

αναμενόμενο. Σε αυτές τις συνθήκες οι υπάρχοντες ηγέτες αποτελούν βολικούς αποδιοπομπαίους τράγους, στους οποίους εύκολα επιρρίπτεται η ευθύνη για την χαμηλή αποδοτικότητα(Bligh& Kohles, 2009). Το 2008 η δημοτικότητα του George W. Bush ήταν πολύ χαμηλή,είχε πέσει στο 20%, η χαμηλότερη που είχε σημειωθεί ποτέ για ένα εν ενεργεία πρόεδρο(Bligh& Kohles, 2009). Σύμφωνα λοιπόν με τους Shamir & Howell (1999) , όταν υπάρχει η ευκαιρία για ένα νέο ηγέτη να αναλάβει δράση, οι προσδοκίες για αλλαγή ανάμεσα στους ακολούθους είναι πιθανό να αυξηθούν καθώς ο νέος ηγέτης παρέχει την ευκαιρία να επαναπροσδιοριστούν και να αλλάξουν οι υπάρχουσες ερμηνείες, να παρέχει νέες λύσεις για τα υπάρχοντα προβλήματα, και να φέρει ένα νέο “πνεύμα εργασίας” (Bligh& Kohles, 2009). Και σύμφωνα με τους Shamir & Howell (1999) , οι πιθανότητες είναι αυξημένες όταν ο νέος ηγέτης αντικαθιστά κάποιον ο οποίος έχει χάσει όλη την χαρισματική απήχηση που είχε, και θεωρείται αποτυχημένος.

Οι Serwer & Sloan's (2008) , στην έκθεση “The Price of Greed”, συνοψίζουν καλά την απάντηση των Αμερικανών στην οικονομική κρίση:

Όταν δυσκολεύεται να αντιμετωπίσεις αυτό που μοιάζει με κατάρρευση του υπάρχοντος οικονομικού συστήματος, δεν χρειάζεται να αισθάνεσαι άσχημα για τον εαυτό σου. Είναι πάρα πολύ δυσνόητο για να μην πω τρομακτικό, ακόμα και άνθρωποι σαν και μας με πολυετή εμπειρία στο επιχειρησιακό ρεπορτάζ, δεν έχουμε ξαναδεί κάτι τέτοιο. Κάποιοι από τους ικανότερους ανθρώπους που γνωρίζουν βρίσκουν τους εαυτούς τους να αντιμετωπίζουν τα προβλήματα, αντί να βρίσκονται μπροστά από αυτά. Είναι όλα άγνωστα. Κάθε μέρα φέρνει και μια νέα οικονομική καταστροφή(Serwer & Sloan's ,2008) .

Σε αυτό το κλίμα λοιπόν, η χαρισματική ηγεσία μπορεί να θεωρηθεί ως μηχανισμός αντιμετώπισης(Bligh& Kohles, 2009), στην οποία αγχωμένοι ακόλουθοι κοινωνικώς κατασκευάζουν και προβάλλουν ιδιότητες σε ένα πρόσωπο για να απαλύνουν τους φόβους τους(Beyer, 1999). Σε ένα τέτοιο περιβάλλον οι ιδιότητες αυτές, μπορεί να είναι πραγματικές, φανταστικές, οι υπερβολικές. Όπως το θέτουν οι Shamir & Howell (1999) , σε μία περίοδο κρίσης οι ακόλουθοι πρόθυμα δέχονται την επιρροή ενός αρχηγού ο οποίος έχει αυτοπεποίθηση, και του οποίου το όραμα προσδίδει ερμηνεία στην κρίση, αλλά και λύση σε αυτήν. Οι Pillai & Meindl (1998) βρήκαν πως οι ακόλουθοι χρησιμοποιούν χαρισματικά κριτήρια για την αναδυόμενη ηγεσία πολύ περισσότερο σε καιρούς κρίσης, απ ότι κάτω από λιγότερο απειλητικές καταστάσεις.

Οι αλληλεπιδράσεις ανάμεσα στους οπαδούς για τον ηγέτη, είναι εξίσου σημαντικές όσο οι πράξεις του ηγέτη. Οι πρώτες συγκεντρώσεις του Ομπάμα, οι οποίες χαρακτηρίζονταν από μεγάλη δυναμικότητα και ενέργεια(Bligh& Kohles, 2009) , είχαν εξίσου ενθουσιασμένους και γεμάτους ενέργεια οπαδούς, οι οποίοι κατά πάσα πιθανότητα ενίσχυσαν τις αντιλήψεις για τις ηγετικές του ικανότητες μέσω της

κοινωνικής μετάδοσης (Bligh & Kohles, 2009). Η έρευνα των Bono & Ilies's (2006) έχει δείξει πως η μετάδοση της διάθεσης μέσω των θετικών συναισθημάτων, είναι ένας από τους βασικούς ψυχολογικούς μηχανισμούς, μέσω των οποίων οι χαρισματικοί ηγέτες επηρεάζουν τους ακολούθους τους. Η έρευνα έχει επίσης δείξει το πώς η επιρροή της ηγεσίας μεταδίδεται μεταξύ των ακολούθων ακόμα και όταν δεν έχουν καμία επαφή ή ακόμα και ελάχιστη έκθεση στον ηγέτη (Bligh & Kohles, 2009).

Παρά το γεγονός ότι πολλοί υποστηρίζουν ότι η νίκη Ομπάμα το 2008 είναι μοναδική, η ιστορική εμπειρία έχει δείξει πως οι ακόλουθοι έχουν συνταχθεί με βαθιά χαρισματικούς ηγέτες σε περιόδους κρίσεων, όπως ο Churchill, κατά τη διάρκεια του Β παγκόσμιου πολέμου, ο Juan Perón στην Αργεντινή, ο Schwarzenegger στην Καλιφόρνια (Bligh & Kohles, 2009). Υπάρχουν αρκετές αποδείξεις πως η επιθυμία των ακολούθων για έναν χαρισματικό ηγέτη μετά από κάποια περίοδο κρίσης είναι ένα διευρυμένο και γενικευμένο φαινόμενο. Παρά τις αντιδράσεις, αλλά και της αυξημένης αναγνώρισης της σκοτεινής πλευράς του χαρίσματος (Bligh & Kohles, 2009), οι ηγέτες συνεχίζουν να θεωρούνται πιθανοί σωτήρες σε περιόδους κρίσεων. Ιδιαίτερα όταν έχει υπάρξει ένας μη δημοφιλής ηγέτης με αποτυχημένη διοίκηση, οι ακόλουθοι αποζητούν τον επόμενο ήρωα της ηγεσίας που θα τους σώσει.

Η χαρισματική ηγεσία φαίνεται συχνά ως ένα φευγαλέο φαινόμενο, το οποίο κερδίζεται αλλά και χάνεται εύκολα καθώς αλλάζουν οι καταστάσεις. Εάν η περίοδος της κρίσης τελειώσει, τότε οι ακόλουθοι ξαναποκτούν εμπιστοσύνη στις δικές τους δυνατότητες επίλυσης προβλημάτων, και τότε η απήχηση των χαρισματικών χαρακτηριστικών ξεθωριάζει (Bligh & Kohles, 2009).

Οι Trice & Beyer (1986) συνιστά όλα τα παρακάτω ως απαραίτητα για την χαρισματική ηγεσία: 1) ένα άτομο με εξαιρετικά χαρίσματα και ιδιότητες, 2) μια κοινωνική κρίση ή μία κατάσταση απελπισίας, 3) ένα ριζοσπαστικό όραμα ή μια γκάμα ιδεών που προσφέρουν λύση στην κρίση, 4) ακόλουθοι που έλκονται από το χαρισματικό άτομο και πιστεύουν στις εξαιρετικές δυνάμεις και στο ριζοσπαστικό του όραμα και 5) η επιβεβαίωση των εξαιρετικών χαρισμάτων και του ριζοσπαστικού οράματος του ατόμου από επαναλαμβανόμενη επιτυχία στην αντιμετώπιση κρίσεων.

Οι Coombs & Holladay (2002) ξεχωρίζουν τους διαφορετικούς τύπους κρίσης ανάλογα με το επίπεδο του αντιλαμβανόμενου προσωπικού ελέγχου ή την ικανότητα του αρχηγού να ελέγξει το γεγονός, και την αντιλαμβανόμενη ευθύνη για την κρίση, ή το κατά πόσο φταίει ο αρχηγός για το γεγονός.

1.1.4 Προεδρική Ρητορική

Στην παρούσα εργασία τα χαρισματικά ηγετικά χαρακτηριστικά των προέδρων Ομπάμα και Τραμπ, θα μελετηθούν μέσα από την ανάλυση λόγου των προεκλογικών, πολιτικών τους ομιλιών κατά τη διάρκεια των προεκλογικών εκστρατειών του 2008 και 2016, όταν οι δύο πρόεδροι εκλέχτηκαν για πρώτη φορά στο αξίωμα του προέδρου των ΗΠΑ. Επιλέχτηκε η ρητορική ανάλυση των προεκλογικών ομιλιών, καθώς από τη μία αποτελούν ένα από τα σημαντικότερα κομμάτια της προεκλογικής εκστρατείας, από την άλλη, οι ομιλίες μας προσφέρουν μια πολύ σημαντική οπτική για τα προσωπικά χαρακτηριστικά του ηγέτη, τις θέσεις, τις αξίες αλλά και την προσωπικότητά του. Επομένως, μέσω των προεκλογικών λόγων οι πολιτική υποψήφιοι δίνουν στους πολίτες να καταλάβουν τον τύπο του ηγέτη που πρεσβεύουν και πρόκειται να ενσαρκώσουν εφόσον εκλεχθούν.

Η ανάλυση της προεδρικής ρητορικής, προϋποθέτει ότι η προεδρική ρητορική κάνει τη διαφορά. Παρόλα αυτά, πολύ λίγες μελέτες επικεντρώνονται άμεσα στην επίδραση της γνώμης πάνω στη ρητορική της προεδρικής ηγεσίας (Zarefsky, 2004).

Η κατανόηση των δύο όρων «προεδρική ρητορική» και «επίδραση», είναι συχνά πολύ στενή: η «προεδρική ρητορική» είναι αντιληπτή ως δημόσιες ομιλίες και το «αποτέλεσμα» ως ποσοτικά μετρήσιμες αλλαγές στους δείκτες της στάσης ή των πεποιθήσεων των ανθρώπων. Αυτές οι αντιλήψεις αντικατοπτρίζουν μια υπερβολικά απλοϊκή κατανόηση της διαδικασίας της επικοινωνίας και της φύσης της ρητορικής συναλλαγής. Αυτό που περιπλέκει την κατανόησή μας για την προεδρική ρητορική είναι το γεγονός ότι η ρητορική αποτελεί ένα είδος αποδεικτικών στοιχείων που διατίθεται για χρήση από τους μελετητές σε οποιαδήποτε επιστημονικό πεδίο, αλλά ταυτόχρονα αποτελεί και ένα πεδίο μελέτης από μόνο του. Οι κοινωνικοί επιστήμονες, για παράδειγμα, μπορούν να αντλήσουν στοιχεία από τις προεδρικές ομιλίες ως δεδομένα. Μπορούν να τις θεωρήσουν ανεξάρτητες μεταβλητές και να μετρήσουν τις συνέπειές τους για τη γνώμη και την αλλαγή στάσης αυτής. (Zarefsky, 2004)

Ο τομέας της μελέτης της ρητορικής, σε γενικές γραμμές, κάνει διαφορετικές οντολογικές υποθέσεις και βασίζεται σε μια πιο περίπλοκη άποψη της ρητορικής συναλλαγής. Δίνει έμφαση στη συνεκτικότητα και την επιλογή παρά στην προβλεψιμότητα και τον έλεγχο. Σύμφωνα με αυτήν την άποψη, ο ρήτορας (ομιλητής ή συγγραφέας) κάνει επιλογές, έχοντας κατά νου το κοινό, για να επιτύχει τους στόχους του με τον καλύτερο τρόπο στο πλαίσιο μιας συγκεκριμένης κατάστασης. Αυτές οι επιλογές σχετικά με θέματα όπως η επιλογή επιχειρημάτων, η πλαισίωση, η διατύπωση, τα αποδεικτικά στοιχεία, η οργάνωση και το στυλ, καθώς και η σκηνοθεσία, η χορογραφία και άλλες πτυχές της προεδρικής παράστασης— ενσωματώνονται στο κείμενο που συνθέτει η ρητορική και στο πλαίσιο στο οποίο παραδίδεται. Ένα κοινό, επηρεασμένο επίσης από το πλαίσιο, αντιλαμβάνεται αυτό

το κείμενο, το ερμηνεύει, συμμετέχει έτσι στον προσδιορισμό του τι σημαίνει και επηρεάζεται από αυτό.(Zarefsky,2004)

Η σχέση μεταξύ μηνυμάτων και κοινού, και είναι σε μεγάλο βαθμό εμπειρικό ζήτημα. Ένα άλλο ζήτημα είναι η σχέση μεταξύ ρητορικής και κειμένου, η οποία θα μπορούσε να προσεγγιστεί ως ιστορικό ζήτημα,θα μπορούσε να εξερευνηθεί δηλαδή το αρχείο αλλά και άλλοι πόροι σε μια προσπάθεια να διακριθεί το τι σκέφτηκε ο συγγραφέας και ποιες ρητορικές επιλογές έκανε εν γνώσει του και γιατί.

Εναλλακτικά, κάποιος μπορεί να υποστηρίξει ότι τα κίνητρα της ρητορικής είναι ενσωματωμένα στο ίδιο το κείμενο και ότι μπορεί να χρησιμοποιηθούν τρόποι διερεύνησης, από ανάλυση περιεχομένου έως ψυχανάλυση σε μια προσπάθεια να αποκαλυφθούν αυτά τα κίνητρα ή οι επιλογές (Zarefsky,2004) .

Τέλος, κάποιος μπορεί να πάρει το ίδιο το κείμενο ως σημείο εκκίνησης, όπως γίνεται και με ένα έργο λογοτεχνικής ή εικαστικής τέχνης. (Και πάλι, «το κείμενο» αναφέρεται όχι μόνο στις λέξεις των προέδρων, αλλά και στο σύνολο των προεδρικών επιδόσεων. Για παράδειγμα, το γεγονός ότι ο πρόεδρος εμφανίζεται σε μια κοινή σύνοδο του Κογκρέσου, μπροστά στην αμερικανική σημαία στην αίθουσα της Βουλής των Αντιπροσώπων, είναι τόσο μέρος της ομιλίας του όσο και οι λέξεις που μιλάει.) Σε αυτήν την τελευταία περίπτωση, η βασική σχέση είναι μεταξύ του κειμένου και του ρητορικού κριτικού, ο οποίος χρησιμοποιεί διαφορετική ανάγνωση, στην προσπάθεια του να αποκαλύψει τα επίπεδα της ερμηνείας ή της σημασίας στο κείμενο. Πρόκειται για μια διαδικασία κερδοσκοπικής ανακατασκευής του κειμένου, που ενημερώνεται από την εικόνα του κριτικού σχετικά με τις δυνατότητες του κειμένου (Zarefsky,2004). Η προεδρική ρητορική μελετάται από το πρίσμα τόσο των κοινωνικών επιστημών όσο και των ανθρωπιστικών επιστημών. Από την ανθρωπιστική προοπτική, οι μελετητές ασχολούνται με τη μοναδικότητα των υποδειγματικών περιπτώσεων καθώς και με τα επαναλαμβανόμενα μοτίβα, και αναζητούν διορατικότητα και τη δυνατότητα να προβαίνουν σε εκτιμήσεις περισσότερο από την πρόβλεψη και τον έλεγχο.

1.1.5 Χαρισματική Ρητορική

Μία ιδιαίτερη κατηγορία της πολιτικής ρητορικής είναι η χαρισματική ρητορική, η οποία σχετίζεται άμεσα με την χαρισματική ηγεσία. Σημαντικό κομμάτι της χαρισματικής ρητορικής, αποτελεί η ολοκληρωμένη πολυπλοκότητα. Οι ακαδημαϊκοί ορίζουν τον όρο αυτό στη σκοπιά δύο εννοιών: Διάκριση/ Ενσωμάτωση και Απλότητα/ Πολυπλοκότητα

Η διάκριση έχει να κάνει με την άρθρωση μιας ποικιλίας χαρακτηριστικών μηνύματος σε ένα ρητορικό σχήμα όπως οι ομιλίες, ενώ η ενσωμάτωση έχει να κάνει με την ενοποίηση και την άρθρωση της διασύνδεσης των χαρακτηριστικών αυτών σε ένα ουσιαστικό τρόπο(Suedfeld & Tetlock, 1977)). Με άλλα λόγια ένα σύνθετος ομιλητής, όχι μόνο αρθρώνει μια ποικιλία ιδεών και θεμάτων, αλλά επίσης τα ενώνει μεταξύ τους με ένα ουσιαστικό τρόπο. Η συνέχεια από την απλότητα στην

πολυπλοκότητα έχει να κάνει με τη παρουσία ή την απουσία των χαρακτηριστικών του μηνύματος μέσα σε κάθε ρητορικό παράγωγο (Wasike, 2017).

Η ολοκληρωμένη πολυπλοκότητα μετριέται σε μία μία κλίμακα από το 1 έως το 7, με την πολύπλοκη ρητορική να βρίσκεται στην υψηλότερη μεριά της κλίμακας. Στην απλοϊκή μεριά ο ομιλητής παρουσιάζει μια μονόπλευρη κοσμοθεωρία, και μία στενή προσέγγιση στα ζητήματα. Απορρίπτει κάθε εξαίρεση στο status quo, και τονίζει μια συγκεκριμένη θεματική σε βάρος άλλων. Ένα άλλο χαρακτηριστικό μιας τέτοιας ρητορικής, είναι η τάση του σβολιάσματος πολύπλοκων θεμάτων σε απλοϊκές κατηγορίες ενώ ταυτοχρόνως πραγματοποιούνται κρίσεις αξίας σε άλλους, μαζί με το να τονίζονται τα αρνητικά των αντιπάλων. Εντωμεταξύ ο ομιλητής θα υπερτονίσει μόνο τα δικά του προτερήματα έναντι και αυτά των συμμάχων του. Στην μεριά της πολυπλοκότητας, ο ομιλητής υιοθετεί απόψεις που περικλείουν μια ποικιλία εναλλακτικών και ζητημάτων(διάκριση) και εξηγεί την διασύνδεση ανάμεσά τους(ενσωμάτωση). Ο ομιλητής θα εξηγήσει επίσης τις εναλλακτικές αυτές με ένα κατανοητό τρόπο, αλλά ταυτόχρονα και με ένα λεπτομερειακό επίπεδο λεπτότητας. Επίσης, οι πολύπλοκοι ομιλητές επιζητούν την εξερεύνηση πολύπλοκων προβλημάτων, αλλά τα ταιριάζουν με τις αντίστοιχες λύσεις. Τέλος, οι πολύπλοκοι ομιλητές φιλοσοφούν και είναι πιθανότερο να συνοδεύουν τις ιδέες τους με συγκεκριμένα παραδείγματα και να οριοθετήσουν τυχόν αιτιώδεις σχέσεις και τις επακόλουθες συνέπειες τους (Wasike, 2017). Ελάχιστες έρευνες έχουν πραγματοποιηθεί για την μελέτη της σχέσης ανάμεσα στην ολοκληρωτική πολυπλοκότητα(ΟΠ) και το χάρισμα, αλλά ξεχωριστές έρευνες δείχνουν πώς οι δύο αυτοί παράγοντες συνυπάρχουν στην πολιτική ρητορική. Οι τομείς που επιτρέπουν την μελέτη τους, είναι οι εκλογές και οι έρευνες κρίσεων. Σχετικά με τις εκλογές η μελέτη των Thoemmes και Conway (Wasike, 2017) , βρήκε μια σχέση ανάμεσα στην ΟΠ και την επανεκλογή ανάμεσα στους Αμερικανούς προέδρους. Οι πρόεδροι που κέρδιζαν την επανεκλογή τους, σταδιακά μείωναν την ΟΠ τους, ενώ όσοι απέτυχαν να επανεκλεγούν , είχαν την τάση να αυξάνουν την πολυπλοκότητα τους στο λυκόφως της πρώτης τους θητείας(Wasike, 2017).

Η έρευνα δείχνει πως οι υποψήφιοι αλλάζουν την χαρισματική τους επικοινωνία κατά τη διάρκεια των εκλογών, για παράδειγμα η μελέτη από τους Bligh et al.'s (Wasike, 2017) των προεδρικών υποψηφίων του 2008 δείχνει πως παρατηρούνται αλλαγές στην χαρισματική ρητορική πριν και μετά τις ενδιάμεσες εκλογές. Ο Ομπάμα μείωσε τις αναφορές του στην συλλογική εστίαση(δείκτης χαρίσματος που υποδηλώνει κοινότητα και ενότητα), στις ομιλίες μετά την λήψη του χρίσματος, ενώ ο McCain αύξησε τις δικές του. Ο Ομπάμα επίσης αύξησε την επίκληση του στις αξίες, ενώ ο McCain, μείωσε τις δικές του. Τέτοιες αλλαγές δεν είναι τυχαίες καθώς προηγούμενες έρευνες δείχνουν πως η χαρισματική ρητορική επηρεάζει το αποτέλεσμα των εκλογών, με τον ίδιο τρόπο που το επηρεάζει η ΟΠ. Μία από τις πρώτες έρευνες πάνω στο χαρισματική ρητορική και τις εκλογές (πάνω στις

προεδρικές εκλογές του 1952 ανάμεσα στον Dwight Eisenhower και τον Adlai Stevenson) βρήκε πως η χαρισματική ρητορική είχε ένα προφανή αντίκτυπο στην εκλογική επιτυχία. Οι ψηφοφόροι που έλκονταν από χαρισματικούς υποψηφίους είχαν αρνητικές αντιδράσεις όταν άκουγαν αναποφάσιστους ομιλητές. Οι ίδιοι ψηφοφόροι αντιδρούσαν αρνητικά όταν άκουγαν ασαφή μηνύματα, προτιμώντας υποψηφίους που είχαν καθαρά μηνύματα(Wasike, 2017). Επίσης, η έρευνα των Barker and Hansen (2005) βρήκε πως η ικανότητα ενός υποψηφίου να εμπνέει, να γοητεύει και να πείθει, επηρεάζει τις προτιμήσεις των ψηφοφόρων. Με τον ίδιο τρόπο η ικανότητα ενός υποψηφίου να ευθυγραμμίζει τις αξίες και τις πεποιθήσεις του, με αυτές του εκλογικού σώματος έχει θετικό αντίκτυπο στο εκλογικό αποτέλεσμα (Wasike, 2017).

Οι κρίσεις αποτελούν έναν άλλο τομέα στον οποίο ερευνάται η σχέση μεταξύ χαρίσματος και της ΟΠ. Στην εξέταση του ρόλου της ΟΠ, σε περιόδους κρίσεων, οι ακαδημαϊκοί έχουν βρει πως η ΟΠ, μπορεί να προβλέψει πιθανή κλιμακούμενη σύγκρουση. Για παράδειγμα έχει βρεθεί πως αρχηγοί κρατών που εμπλέκονταν σε διπλωματικές κρίσεις, έτειναν να μειώνουν την ρητορική πολυπλοκότητά τους στην περίοδο που προηγούταν της ένοπλης σύγκρουσης. Η έρευνα δείχνει πως τέτοια γεγονότα έχουν παρατηρηθεί σχετικά νωρίς, ήδη από τον πρώτο παγκόσμιο πόλεμο(Suedfeld & Tetlock,1977). Παρομοίως, η ΟΠ στις ομιλίες των Ινδών και Πακιστανών αρχηγών κρατών μειώνονταν δραματικά πριν από τις συγκρούσεις του 1947,1965, 1971, και του 1999 (Wasike, 2017). Μειώσεις στην ΟΠ παρατηρήθηκαν επίσης και πριν τον πόλεμο του Ιράκ, όπου η ρητορική των ηγετών της συμμαχίας George W. Bush και Tony Blair , μειώθηκε σημαντικά σε πολυπλοκότητα όσο πλησίαζε ο πόλεμος (Wasike, 2017). Με τον ίδιο τρόπο, τα μοτίβα ΟΠ, ανάμεσα σε Νοτιοκορεάτες και Βορειοκορεάτες ηγέτες έχουν ακολουθήσει παρόμοια μοτίβα. Τα επίπεδα της ΟΠ έτειναν να είναι χαμηλά κατά τη διάρκεια περιόδων έντασης, ενώ αυξάνονταν σε περιόδους διαπραγματεύσεων (Wasike, 2017) . Επίσης, οι ακαδημαϊκοί έχουν βρει πως οι ηγέτες με με παραπάνω διπλωματικές τάσεις έχουν υψηλότερη ρητορική πολυπλοκότητα από αυτούς με τάσεις για σύγκρουση(Wallace et al., 199,όπως αναφέρεται στον Wasike, 2017).

Η έρευνα πάνω στο χάρισμα δείχνει πως υπάρχουν αλλαγές στα χαρισματικά σήματα σε περιόδους κρίσεων, με τον ίδιο τρόπο που αλλάζουν στους υποψηφίους στις εκλογικές περιόδους. Για παράδειγμα, οι Bligh, Kohles, και Meindl (Wasike, 2017) συνιστούν πως τέτοιες αλλαγές παρατηρούνται στην χαρισματική ρητορική του Bush, πριν και μετά τις επιθέσεις της 9/11. Η ρητορική του μετά την επίθεση δείχνει μια εμφανή αύξηση στην άρθρωση των κατασκευασμάτων χαρίσματος, στην συλλογική εστίαση, τον χρονικό προσανατολισμό, την ομοιότητα, τις αξίες ,την απτότητα, τη δράση και την αντίθεση. Κατά τη διάρκεια των εκλογών σε περιόδους κρίσης, όμως η χαρισματική ρητορική τείνει να παίρνει έναν ιδιαίτερο ρόλο. Στη συγκριτική μελέτη του χαρίσματος για την περίοδο των προεδρικών εκλογών του

2004, οι Williams et al. (Wasike, 2017) αναφέρουν πως οι καταστάσεις κρίσεως φαίνονταν να μετριάζουν το αντιληπτό χάρισμα. Εδώ ο υποψήφιος που διεκδικούσε την προεδρία John Kerry , επωφελούνταν περισσότερο από της καταστάσεις κρίσεως, από τον πρόεδρο Bush τόσο σε όρους αντιληπτού χαρίσματος, όσο σε όρους εκλογικής συμπεριφοράς. Σε μία παρόμοια μελέτη, για τις εκλογές του 2008, φάνηκε πως η κρίση πάλι είχε αντίκτυπο στο χάρισμα, αλλά αυτή τη φορά με θετικές συνέπειες και για τον Barack Obama και για τον John McCain (Wasike, 2017).

Παρόλα αυτά, μια άλλη έρευνα δείχνει πως ο αξιωματούχος είναι περισσότερο πιθανό να απολαμβάνει υψηλότερα ποσοστά χαρίσματος όταν οι εκλογές προκύπτουν σε περιόδους κρίσεων. Οι Merolla et al. (Wasike, 2017) το αναφέρουν σε μια διαφορετική μελέτη για τις εκλογές του 2004. Όχι μόνο επωφελήθηκε ο Bush από την κατάσταση κρίσεως, αλλά οι ψηφοφόροι ήταν πιθανό να παρέβλεψαν προβλήματα αποδοτικότητας κατά τη διάρκεια της θητείας του. Επιπλέον, η έρευνα έδειξε πως το αντιληπτό χάρισμα ήταν θετικά σχετιζόμενο με την αυτοθυσία. Η χαρισματική ρητορική του πιθανώς να ενέπνευσε τους ανθρώπους να συνεισφέρουν περισσότερο στην καμπάνια τους.

Επιπροσθέτως η έρευνα έχει δείξει πως η χαρισματική ρητορική είναι θετικά σχετιζόμενη με την αποτελεσματική ηγεσία, την ευφυΐα και την δημιουργικότητα. Πολλαπλές μελέτες δείχνουν πως η χαρισματική ρητορική δηλώνει αποτελεσματική ηγεσία (Wasike, 2017). Η έρευνα επίσης συσχετίζει την ρητορική παραγωγή με υψηλές γνωστικές ικανότητες. Για παράδειγμα, οι Silvia και Beaty (Wasike, 2017), βρήκαν πως η ρευστή νοημοσύνη(η ικανότητα κάποιου να λύνει προβλήματα χρησιμοποιώντας νέα λογική, παρά υπάρχουσα γνώση), επηρέαζε θετικά την ικανότητά του να δημιουργεί μεταφορές , οι οποίες τυχαίνει να είναι βασικοί δείκτες της χαρισματικής ρητορικής. Άλλες έρευνες δείχνουν πως η δημιουργία μεταφορών απαιτεί ένα υψηλό επίπεδο γνωστικής δραστηριότητας (Wasike, 2017) , και διάφορες γνωστικές μελέτες έχουν από καιρό αποδεικνύει ότι η διαμορφωμένη γλώσσα είναι δείκτης δημιουργικής ικανότητας (Wasike, 2017).

Όπως αναφέρθηκε και παραπάνω ο όρος χαρισματική ηγεσία πηγάζει από την έννοια του Max Weber (Davis & Gardner,2012) για την χαρισματική εξουσία. Με τη χρήση των επιθέτων “εξαιρετικό”, “υπερφυσικό” και “μαγικό”, μαζί με ουσιαστικά όπως “ήρωας”, “προφήτης” και “σωτήρας”, ο Weber περιέγραψε τη χαρισματική εξουσία ως προερχόμενη από τη κατοχή και δημόσια έκθεση μοναδικών και μαγευτικών ιδιοτήτων (Davis & Gardner,2012). Από τον Weber και έπειτα, οι ερευνητές έχουν δείξει ότι αυτές οι ιδιότητες απευθύνονται στους οπαδούς, προκαλώντας τους έντονα συναισθήματα.

Εμπνέουν τους οπαδούς , τους ωθούν να τους ακολουθήσουν, να εγκαταλείψουν τα προσωπικά τους συμφέροντα και να ξεπεράσουν το καθήκον, με αποτέλεσμα την αυξημένη προσπάθεια, ικανοποίηση και απόδοση των ακόλουθων (Davis & Gardner,2012). Κάτω από την επίδραση του χαρίσματος, η ηγεσία σε περιόδους κρίσης μπορεί να χρησιμοποιηθεί για να υποκινήσει την

κοινωνική δράση των οπαδών και να προωθήσει την κοινωνική αλλαγή, όταν είναι απελπιστικά απαραίτητο (Davis & Gardner,2012).

Η απόψεις για τη χαρισματική ηγεσία βασίζονται σε αντιλήψεις για το χάρισμα όπως αυτές εδραιώθηκαν από τους Weber (Davis & Gardner,2012), Trice και Beyer (1986), Bligh και συνεργάτες (Davis & Gardner,2012), και Shamir, House και Arthur (Davis & Gardner,2012). Επομένως, θεωρείται ότι η χαρισματική ηγεσία εμφανίζεται κατά τη διάρκεια περιόδων κρίσης, βασίζεται σε μια σχέση μεταξύ του ηγέτη και των οπαδών, και ως αποτέλεσμα παράγει τα επιθυμητά κίνητρα στους οπαδούς, έτσι ώστε οι ακόλουθοι να ακολουθήσουν το χάρισμα του ηγέτη κάτω από την κρίση, το όραμα και τους στόχους του (Davis & Gardner,2012).Επομένως, σύμφωνα με τον House και τον Shamir (Davis & Gardner,2012) η χαρισματική ηγεσία ορίζεται ως η «αλληλεπίδραση μεταξύ ηγετών και οπαδών (κατά τη διάρκεια ή μετά από μια κατάσταση κρίσης) που έχει ως αποτέλεσμα 1) να κάνει την αυτοεκτίμηση των οπαδών να εξαρτάται από το όραμα και την αποστολή που διατυπώνει ο ηγέτης, 2) μια ισχυρή εσωτερική σύνδεση των αξιών και των στόχων του ηγέτη με αυτές των οπαδών, 3) μια ισχυρή προσωπική ή ηθική δέσμευση για αυτές τις αξίες και τους στόχους, και 4) την προθυμία των οπαδών να ξεπεράσουν τα προσωπικά τους συμφέροντα για χάρη του συλλογικού συμφέροντος. "

Ένα μέρος της χαρισματικής σχέσης μεταξύ ηγετών και οπαδών περιλαμβάνει την επικοινωνία του ηγέτη με τους οπαδούς · Αυτό περιλαμβάνει την πραγματοποίηση ομιλιών από την πλευρά του ηγέτη καθώς και το περιεχόμενο αυτών των ομιλιών (Davis & Gardner,2012). Προηγούμενες έρευνες έχουν αποδείξει ότι η επικοινωνιακή ικανότητα ενός ηγέτη, αλλά και ένα χαρισματικό επικοινωνιακό στυλ (π.χ. λεκτικά στοιχεία, όπως ένας σαγηνευτικός τόνος φωνής και μη λεκτικά στοιχεία, συμπεριλαμβανομένων των εκφράσεων του προσώπου, την αυτοπεποίθηση, το στυλ αλληλεπίδρασης αλλά και η άμεση επαφή με τα μάτια) σχετίζονται με τις αντιλήψεις των οπαδών για το χάρισμα των ηγετών (Davis & Gardner,2012).

Στην παρούσα μελέτη θα στηριχτούμε στο περιεχόμενο των ομιλιών των δύο ηγετών,τέτοιο περιεχόμενο έχει υποστηριχθεί ότι όχι μόνο μεταδίδει το όραμα του ηγέτη αλλά και συμβάλλει στην ενίσχυση της αποδοχής και της δέσμευσης των οπαδών σε αυτό το όραμα Davis & Gardner,2012). Οι χαρισματικοί ηγέτες χρησιμοποιούν τη ρητορική για να επηρεάσουν τους ακόλουθους με σκοπό:

1)την αύξηση της εγγενούς αξίας της προσπάθειας που δαπανάται από τους οπαδούς για την επίτευξη των στόχων · 2)την αύξηση των αντιλήψεις τους για την αυτό-αποτελεσματικότητα και τη συλλογική αποτελεσματικότητα · 3)την αύξηση της εγγενούς αξίας επίτευξης στόχων · 4)την ενστάλαξη της πίστης σε ένα καλύτερο μέλλον. και 5) την αύξηση των της δέσμευσης των ακολούθων (Davis & Gardner,2012). Μαζί αυτά τα στοιχεία ασκούν επιρροή στους οπαδούς, προσελκύοντας στοιχεία των ιδεών των οπαδών, συμπεριλαμβανομένης της αυτό-έκφρασης, της αυτοσυγκράτησης, και την ενίσχυση της αυτοεκτίμησης (Davis & Gardner,2012).

Οι χαρισματικοί ηγέτες απευθύνουν έκκληση στους οπαδούς μέσω της ρητορικής τους ενσωματώνοντας το

ακόλουθα στοιχεία στις ομιλίες τους: 1) αναφορές στην ιστορία και την παράδοση · 2) έμφαση στη συλλογική ταυτότητα · 3) ενίσχυση της συλλογικής αποτελεσματικότητας · 4) εστίαση στην ομοιότητα του ηγέτη με τους οπαδούς 5) συζήτηση περί αξιών και ηθικών δικαιολογιών · 6) αναφορές στην ελπίδα και την πίστη και 7) απευθύνεται στην αυτό-αποτελεσματικότητα των οπαδών (Davis & Gardner,2012). Με τη σειρά της η κρίση ορίζεται ως «σοβαρή απειλή για τις βασικές δομές ή τις θεμελιώδεις αξίες και τους κανόνες ενός συστήματος, που υπό πίεση χρόνου και εξαιρετικά αβέβαιες συνθήκες απαιτεί τη λήψη κριτικών αποφάσεων»(Davis & Gardner,2012). Ο καθορισμός των χαρακτηριστικών μιας κρίσης είναι η απειλή και το αδιανόητο της κατάστασης (Davis & Gardner,2012). Στην πραγματικότητα, η αντίληψη για κάποια σοβαρή και αξιόπιστη απειλή θεωρείται ότι είναι «Απαραίτητο χαρακτηριστικό όλων των γεγονότων κρίσης» (Davis & Gardner,2012).

Αρκετά χαρακτηριστικά βοηθούν στον καθορισμό μιας κρίσης, μερικά από αυτά περιλαμβάνουν την αιτία, τον τόπο ευθύνης, την αντίδραση στην έκτακτη ανάγκη, το μέγεθος και τη διάρκεια της κρίσης (Davis & Gardner,2012). Ωστόσο,ο επείγων χαρακτήρας και η έκπληξη καθορίζουν την κρίση, και έτσι την καθιστούν μια δυναμική διαδικασία που διαταράσσει το καθεστώς. Οι αιτίες μιας κρίσης πηγάζουν από έναν συνδυασμό περιβαλλοντικής ροής, οργανωτικής αποτυχίας και ατομικών λαθών, λόγω έλλειψης προνοητικότητας ή βλάβης της αποφασιστικής επαγρύπνησης(Davis & Gardner,2012). Οι κατηγορίες κρίσης περιλαμβάνουν οικονομικές καταστροφές όπως τη συντριβή της αγοράς, ψυχοπαθητικές πράξεις όπως η τρομοκρατία αλλά και οι φυσικές καταστροφές, συμπεριλαμβανομένων των σεισμών,τυφώνων ή εκρήξεων (Mitroff, 2004). Από τις δύο κρίσεις που αποτέλεσαν σημείο ενδιαφέροντος για αυτήν την έρευνα, οι τρομοκρατικές επιθέσεις της 11ης Σεπτεμβρίου 2001 και ο τυφώνας Κατρίνα, εμπίπτουν σε αυτές τις μεγάλες κατηγορίες και επειδή εμφανίστηκαν αυξημένα επίπεδα απειλής κατά τη διάρκεια κάθε περιστατικού, καθιστώντας σαφές ότι αυτά τα γεγονότα μπορούν να ταξινομηθούν ως κρίσεις.

Η ρητορική κρίσης ορίζεται από τον Kiewe (Davis & Gardner,2012) ως «ο λόγος που ξεκινά από τους υπεύθυνους λήψης αποφάσεων σε μια προσπάθεια να γνωστοποιηθεί σε διάφορα συστατικά στοιχεία ότι μια συγκεκριμένη κατάσταση είναι κρίσιμη και ότι προτάθηκε μια συγκεκριμένη πορεία δράσης για την αντιμετώπιση της κρίσιμης κατάστασης (Davis & Gardner,2012). Όταν ένας ηγέτης χρησιμοποιεί ρητορική κρίσης, νομιμοποιεί την κρίση, παρέχει σχετικές πληροφορίες στους οπαδούς σχετικά με τις περιστάσεις, καλεί τους οπαδούς να βοηθήσουν ή να υποστηρίξουν τις προτεινόμενες λύσεις του στην κρίση και τους εμπνέει να εργαστούν σκληρότερα για να επιτύχουν την αποστολή ή τους στόχους της ομάδας .

1.1.6 Θεωρίες Χαρισματικής Ρητορικής

Υπάρχουν περισσότεροι από έναν τρόποι για να διατυπωθεί ένα όραμα: Σε μια προσπάθεια προσέγγισης και διαμόρφωσης της χαρισματικής ρητορικής και επιρροής. Πάνω από τρεις δεκαετίες πριν, ο Πόντι (Baur etal 2016) περιέγραψε την ηγεσία ως «παιχνίδι γλώσσας», ένα συναίσθημα που έχει επαναληφθεί, κάνοντας εκκλήσεις για ενσωμάτωση της επικοινωνίας στη μελέτη της σύγχρονης ηγεσίας (Baur etal 2016). Οι μελετητές έχουν διερευνήσει αυτό το σημαντικό ζήτημα εξετάζοντας τη χαρισματική ρητορική ως εξέχουσα προοπτική στη μελέτη της ηγεσίας και των οργανωτικών επισημών. Πράγματι, καθώς οι ηγέτες ανώτερου επιπέδου (π.χ. στελέχη και ανώτερα στελέχη, καθώς και πολιτικοί ηγέτες) συχνά δεν μπορούν να συναντηθούν με τους οπαδούς τους σε πρόσωπο με πρόσωπο καταστάσεις, η ρητορική έχει αναγνωριστεί ως ζωτική μέθοδος επίδειξης ηγεσίας σε ορισμένα περιβάλλοντα (Baur etal 2016). Επιπλέον, η ρητορική είναι μια κρίσιμη μέθοδος για τους χαρισματικούς ηγέτες ώστε να επηρεάσουν τους οπαδούς για να υιοθετήσουν το όραμά τους (Baur etal 2016).

Όπως έχει προαναφερθεί ο Shamir και οι συνεργάτες του (Baur etal 2016) συνέλαβαν τη χαρισματική ρητορική ως πολυδιάστατο κατασκευάσμα, και πρότειναν προτάσεις σχετικά με τη χρήση ρητορικής από χαρισματικούς ηγέτες για να διατυπώσουν το όραμά τους και να κερδίσουν την υποστήριξη των οπαδών, την οποία έχουν διερευνήσει αρκετές επόμενες μελέτες (Baur etal 2016). Σε μερικές από αυτές τις μελέτες, οι ατομικές διαστάσεις της χαρισματικής ρητορικής έχουν εξεταστεί χωριστά (π.χ., Seyranium & Bligh, 2008, αναφέρεται στους Baur etal 2016). Σε άλλες μελέτες, έχουν δοκιμαστεί τα αποτελέσματα μιας συνολικής χαρισματικής ρητορικής δομής, έτσι ώστε οι διαστάσεις να συνοψίζονται για ένα συνδυαστικό επίπεδο χαρίσματος που στη συνέχεια εξετάζεται σε σχέση με σημαντικά αποτελέσματα (Baur etal 2016).

Οι επιλογές σχετικά με την αντιμετώπιση πολυδιάστατων κατασκευών στην εμπειρική έρευνα έχουν επιπτώσεις στα αποτελέσματα που προκύπτουν από τη χρήση τους (Baur etal 2016). Για παράδειγμα, η χρήση ενός συνολικού μέτρου υποδηλώνει ότι κάθε διάσταση έχει την ίδια και συνεπή επίδραση στο συνολικό κατασκευάσμα, και εγγενώς υποθέτει ότι περισσότερο από κάθε διάσταση της ρητορικής είναι προτιμότερη από την αυξημένη χρήση ενός επιλεκτικού συνόλου πιθανών διαστάσεων (Baur etal 2016). Αν και η κατανόηση του τρόπου με τον οποίο η χαρισματική ρητορική δομή στο σύνολό της σχετίζεται με βασικά ηγετικά αποτελέσματα είναι πολύτιμη, μια απλή άθροιση των διαστάσεων αποκλείει μια πιο εκτεταμένη κατανόηση του πώς οι μεμονωμένες διαστάσεις σχετίζονται μεταξύ τους και με τα βασικά αποτελέσματα.

Η εξέταση της χρήσης μεμονωμένων διαστάσεων επιτρέπει πιο λεπτομερείς αναλύσεις των διαστάσεων σχέσεων με τα αποτελέσματα. Ωστόσο, αυτή η προσέγγιση εξακολουθεί να αποκλείει μια πιο ενημερωμένη κατανόηση του τρόπου λειτουργίας των διαστάσεων σε συνδυασμό μεταξύ τους για την πρόβλεψη σημαντικών αποτελεσμάτων ηγεσίας. Έτσι, οι ερευνητές υποστήριξαν την υιοθέτηση μιας διαμορφωτικής προσέγγισης σε πολλά οργανωτικά φαινόμενα, προκειμένου να στηριχθούν στη βάση της έρευνας που εξετάζει τις ξεχωριστές διαστάσεις των κατασκευών (Baur et al 2016).

Με μια προσέγγιση διαμόρφωσης, οι κατασκευές εννοούνται ως μεταβλητές προφίλ και κάθε διάσταση διερευνάται σε σχέση με τις άλλες, έτσι ώστε να μπορούν να ανιχνευθούν μοτίβα των διαστάσεων. Μια τέτοια προσέγγιση παρέχει την ικανότητα να συμβάλλει στην ανάπτυξη της θεωρίας επεκτείνοντας ή βελτιώνοντας το κατασκευάσμα και διευκρινίζοντας τα χαρακτηριστικά του (Baur et al 2016).

Μια ανασκόπηση των συσχετισμών χαρισματικής ρητορικής διάστασης από προηγούμενη έρευνα αποκαλύπτει ισχυρές σχέσεις μεταξύ ορισμένων διαστάσεων και μικρής ή καθόλου σχέσης μεταξύ άλλων (π.χ. Bligh et al., 2004). Αυτό υποδηλώνει την πιθανή ύπαρξη ρητορικών προφίλ, όπου οι ηγέτες χρησιμοποιούν διαφορετικά επίπεδα των χαρισματικών ρητορικών διαστάσεων. Επιπλέον, οι μελετητές έχουν προτείνει ότι ορισμένες διαστάσεις μπορεί να έχουν μεγαλύτερη επίδραση σε διαφορετικά περιβάλλοντα (Baur et al 2016). Παρόμοια με προηγούμενες εξετάσεις των διαμορφώσεων επιρροής (Baur et al 2016), ο συνδυασμός διαφόρων διαστάσεων σε κοινές διαμορφώσεις τοποθετεί τη χρήση της χαρισματικής ρητορικής ως χρησιμοποίηση διαφορετικών και μοναδικών στρατηγικών ρητορικής επιρροής.

Πρόσφατα, οι μελετητές (Davis & Gardner, 2012) εξέτασαν τη χαρισματική ρητορική ενός μόνο ηγέτη χρησιμοποιώντας μια διαμορφωτική προσέγγιση και βρήκαν υποστήριξη για διαφορετικά πρότυπα χρήσης με την πάροδο του χρόνου.

Ένα ισχυρό όραμα είναι μια περιγραφή μιας ιδανικής μελλοντικής κατάστασης (Baur et al 2016) που γίνεται σύμβολο μελλοντικών δυνατοτήτων, η οποία δημιουργεί κοινό νόημα και κοινή ταυτότητα, καθώς και ενεργοποιεί και παρέχει μια πρόκληση, ενώ συνδέει το παρόν με το μέλλον (Baur et al, 2016). Πράγματι, στην αναθεώρησή τους για την οραματιστική ηγεσία, οι Van Knippenberg και Stam (Baur et al 2016) σημείωσαν ότι η «επικοινωνία ενός εμπνευσμένου οράματος φαίνεται να βρίσκεται στον πυρήνα της εξαιρετικής ηγεσίας που κινητοποιεί τις μάζες»

Οι χαρισματικοί ηγέτες είναι άτομα που είναι σε θέση να μεταδώσουν το όραμά τους στους οπαδούς και να τους ενθαρρύνουν να εγκαταλείψουν τους ατομικούς τους στόχους προκειμένου να αποδεχθούν το όραμα του ηγέτη ως δικό τους (Baur et al 2016). Ο Shamir και οι συνεργάτες του (1993, 1994) θεώρησαν ότι οι χαρισματικοί ηγέτες είναι σε θέση να χρησιμοποιήσουν το όραμά τους για την οργάνωση για να συνδέσουν τα ενδιαφέροντα και τις ιδέες των υφισταμένων με τους στόχους και τις ανάγκες του οργανισμού. Με αυτόν τον τρόπο, οι οπαδοί θα νιώσουν ένα μεγαλύτερο

εγγενές κίνητρο, θα εμπλακούν στην αυτοθυσία και θα ενσωματώσουν το όραμα των ηγετών ως δικό τους (Baur et al 2016).Μέσω του οράματος τους, λοιπόν, οι χαρισματικοί ηγέτες μπορούν να ασκήσουν επιρροή στις αξίες, τις συμπεριφορές και την απόδοση των άλλων (Baur et al 2016).Ένας τρόπος με τον οποίο οι ηγέτες μπορούν να επικοινωνήσουν το όραμά τους είναι μέσω της χρήσης ρητορικής τους (Baur et al 2016). Η Bligh και οι συνάδελφοί της (2004) σημείωσαν ότι οι αντιλήψεις και οι αποδόσεις της ηγεσίας διαμορφώνονται όλο και περισσότερο μέσω της χρήσης ρητορικής.

Στην πραγματικότητα, η ρητορική θεωρείται ότι είναι ο κύριος τρόπος με τον οποίο ασκείται η ηγεσία σε ορισμένα πλαίσια (Baur et al 2016). Για παράδειγμα, οι ηγέτες μεγάλων οργανώσεων και εθνικών κρατών δεν μπορούν να διατηρήσουν άμεσες σχέσεις με όλους τους οπαδούς τους και, ως εκ τούτου, πρέπει να ασκήσουν ηγεσία εμπνέοντας και παρακινώντας μέσω της ρητορικής και της επικοινωνίας ενός οράματος (Baur et al 2016).

Χωρίς ρητορικές δεξιότητες, οι ηγέτες είναι λιγότερο πιθανό να είναι σε θέση να μεταφέρουν αποτελεσματικά το όραμά τους και να πείσουν τους οπαδούς να συσπειρωθούν. Με τη σειρά τους, είναι λιγότερο πιθανό να ενθαρρύνουν την αυξημένη δευτερεύουσα απόδοση, δέσμευση και ικανοποίηση (Baur et al 2016).

Αφού έγινε αρχικά αντιληπτό από τον Shamir και τους συναδέλφους του (Shamir et al., 1993,)οι μελετητές της ηγεσίας έχουν εντόπισαν διακριτές ρητορικές διαστάσεις που χρησιμοποιούν οι χαρισματικοί ηγέτες. Η Bligh και οι συνεργάτες της (Bligh et al., 2004a,) προσάρμοσαν την αρχική σύλληψη σε οκτώ διαστάσεις χαρισματικής ρητορικής και επικυρωμένα λεξικά για να μετρήσουν τις διαστάσεις σε επόμενες μελέτες Baur et al 2016). Μια σύντομη περιγραφή κάθε διάστασης περιλαμβάνεται παρακάτω.

Συλλογική εστίαση: Οι χαρισματικοί ηγέτες χρησιμοποιούν περισσότερες αναφορές στη συλλογική οργάνωση και λιγότερο στο προσωπικό τους συμφέρον (Baur et al 2016). Με αυτόν τον τρόπο, αυτοί οι ηγέτες είναι σε θέση να δημιουργήσουν μια αίσθηση κοινότητας και ενότητας μεταξύ των μελών της οργάνωσης. Οι χαρισματικοί ηγέτες είναι σε θέση να χρησιμοποιήσουν αυτό το αίσθημα ενότητας για να παρακινήσουν τους υπαλλήλους να αγωνιστούν για την επίτευξη των συλλογικών στόχων, ενώ υποτάσσονται τα προσωπικά τους συμφέροντα (Baur et al 2016). Οι εργαζόμενοι θα είναι πιο πιθανό να εμπιστεύονται τον ηγέτη, να αναλαμβάνουν κινδύνους και να κάνουν θυσίες όταν αντιλαμβάνονται τον ηγέτη ως παρόμοιο με τον εαυτό τους (Baur et al 2016)

Χρονικός προσανατολισμός: Οι χαρισματικοί ηγέτες κάνουν πολλές αναφορές στη σύνδεση μεταξύ του παρελθόντος και του παρόντος (Bligh et al., 2004). Αυτό επιτρέπει σε έναν ηγέτη να εξηγήσει γιατί ο οργανισμός βρίσκεται στη θέση που βρίσκεται επί του παρόντος και τεκμηριώνει ένα συναρπαστικό όραμα για το μέλλον

Αξία οπαδών:Οι χαρισματικοί ηγέτες αυξάνουν την υποστήριξη και την αυτό-αποτελεσματικότητα των οπαδών χρησιμοποιώντας γλώσσα που τονίζει την αξία των οπαδών από ηγέτη και τη συλλογική (Baur et al 2016). Αυτή η κινητήρια γλώσσα και

ο έπαινος δίνει τη δυνατότητα στους ηγέτες να εμπνεύσουν τους υπαλλήλους να αγωνιστούν για ό, τι διαφορετικά θα μπορούσαν να θεωρηθούν ως αδύνατοι στόχοι (ςBaur etal 2016). Τονίζεται επίσης η ομοιότητα με τους οπαδούς. Οι χαρισματικοί ηγέτες χτίζουν την αίσθηση της κοινότητας και μιας νοοτροπίας του “ένας για όλους”, εφιστώντας την προσοχή στα οφέλη της κοινότητας, ενώ αμβλύνουν τις διαφορές μεταξύ του ηγέτη και των οπαδών τους (Bligh et al., 2004). Οι χαρισματικοί ηγέτες επισημαίνουν συχνά τις κοινές εμπειρίες μεταξύ του ηγέτη και των οπαδών για να δημιουργήσουν αυτήν την αντίληψη (Baur etal 2016).

Αξίες και ηθικές αιτιολογήσεις: Οι χαρισματικοί ηγέτες αναφέρονται συχνά σε αξίες και ηθικές αιτιολογήσεις για να εμπνεύσουν τους υπαλλήλους (Baur etal 2016). Οι αξίες υψηλού επιπέδου αποτελούν κρίσιμο συστατικό στοιχείο της αυτοαξιολόγησης των οπαδών και αποτελούν θεμελιώδες δομικό στοιχείο για το ποιος ο υπάλληλος αντιλαμβάνεται ότι είναι ως άτομο και ως υπάλληλος. Μέσω της χρήσης μιας γλώσσας που συγχαίρει και αμφισβητεί τις αξίες των εργαζομένων, οι ηγέτες είναι σε θέση να ευθυγραμμίσουν τους συλλογικούς στόχους με τις αξίες των εργαζομένων.

Απτότητα: Οι χαρισματικοί ηγέτες χρησιμοποιούν συχνά ωραία και μεγαλοπρεπή γλώσσα που δημιουργεί ένα άυλο και λιγότερο συγκεκριμένο όραμα για το μέλλον (Baur etal 2016). Με αυτόν τον τρόπο, οι ηγέτες μπορούν να συγκεντρώσουν τα στρατεύματά τους πιο κεντρικά γύρω από το ίδιο το όραμα και όχι στους ατομικούς στόχους. Επομένως, το κίνητρο είναι πιθανό να συνεχίσει να αυξάνεται καθώς οι στόχοι γίνονται πιο συγκινητικοί και λιγότερο συγκεκριμένοι. Με αυτόν τον τρόπο, οι εργαζόμενοι θα παραμείνουν αφοσιωμένοι στο όραμα του ηγέτη και δεν θα βιώσουν μείωση των κινήτρων μόλις επιτευχθούν οι στόχοι. Επομένως, η ευστάθεια είναι ένα αντίστροφο μέτρο έτσι ώστε μια χαμηλότερη αναφορά της απτότητας να συνεπάγεται λιγότερο απτούς στόχους, ένα βασικό εργαλείο για τους χαρισματικούς ηγέτες.

Δράση: Προκειμένου το χάρισμα να είναι αποτελεσματικό, ένας ηγέτης παρακινεί τους οπαδούς να έχουν μια αίσθηση κατεύθυνσης και σκοπού. Επομένως, μια έκκληση για δράση είναι απαραίτητη για την επίτευξη των στόχων και του οράματος (Baur etal 2016). Οι χαρισματικοί ηγέτες είναι σε θέση να το επιτύχουν λέγοντας ένα συνεπές, ισχυρό και ουσιαστικό όραμα, καθώς και να εμπνέουν εμπιστοσύνη ότι το όραμα μπορεί να επιτευχθεί (Bligh et al., 2004, με συναρπαστικό τρόπο, παρακινώντας τους οπαδούς τους (Baur etal 2016).

Αντιξοότητα: Για να δημιουργήσουν ένα ισχυρό νέο όραμα, οι εργαζόμενοι πρέπει να πιστεύουν ότι το όραμα του μέλλοντος είναι ανώτερο από τις αντιλήψεις τους για το παρόν. Οι χαρισματικοί ηγέτες υπογραμμίζουν τις δυσκολίες και τα προβλήματα του παρόντος για να παρέχουν ένα αντίθετο αποτέλεσμα με το όραμά τους για το μέλλον (Baur etal 2016). Αυτοί οι ηγέτες θα υπερβάλλουν συχνά τις τρέχουσες αρνητικές συνθήκες προκειμένου να προωθήσουν ένα ακόλουθο του οράματος τους, λιγότερο ως επιθυμία και περισσότερο ως αναγκαιότητα.

Μεθοδολογία Έρευνας

Κεφάλαιο Δεύτερο

Στην παρούσα εργασία, θα πραγματοποιηθεί ανάλυση περιεχομένου. Ως ανάλυση περιεχομένου ορίζεται η οποιαδήποτε συστηματική διαδικασία, σχεδιασμένη να εξετάζει το περιεχόμενο καταγεγραμμένων πληροφοριών. Αποτελεί μια ερευνητική τεχνική για την δημιουργία επαναλαμβανόμενων και έγκυρων αναφορών από δεδομένα στο πλαίσιό τους. Η ανάλυση περιεχομένου είναι μια μέθοδος μελέτης και ανάλυσης της επικοινωνίας με συστηματικό, αντικειμενικό και ποσοτικό τρόπο και με σκοπό τη μέτρηση μεταβλητών. (Wimmer, Domminick, 2014). Συγκεκριμένα, θα πραγματοποιηθεί ρητορική ανάλυση γλώσσας πάνω στις προεκλογικές ομιλίες των προέδρων Obama και Trump, έτσι ώστε να διαπιστωθεί εάν η ρητορική που χρησιμοποιούν μπορεί να χαρακτηριστεί ως χαρισματική. Για την καλύτερη μελέτη των ομιλιών η ανάλυση βασίστηκε πάνω θεωρία του Shamir και των συνεργατών του περί χαρισματικής ρητορικής, οι οποίοι μεταξύ άλλων συνοψίζουν την χαρισματική ρητορική σε 7 δομικά χαρακτηριστικά. Τα χαρακτηριστικά αυτά είναι πρώτον οι αναφορές στην ιστορία και την παράδοση, δεύτερον η έμφαση στη συλλογική ταυτότητα, τρίτον η ενίσχυση της συλλογικής αποτελεσματικότητας, η εστίαση στην ομοιότητα του ηγέτη με τους οπαδούς, η συζήτηση περί αξιών και ηθικών δικαιολογιών, οι αναφορές στην ελπίδα

και την πίστη και τέλος η αναφορά στην αυτό-αποτελεσματικότητα των οπαδών. Η ανάλυση περιεχομένου επιλέχθηκε για την παρούσα εργασία, καθώς μας προσφέρει τη δυνατότητα παρατήρησης, μέτρησης και ανάλυσης των επιλεγμένων προς ανάλυση μεταβλητών, πάνω στις ομιλίες. Το γεγονός αυτό εξυπηρετεί τον σκοπό της απάντησης του ερευνητικού ερωτήματος, το οποίο είναι η εξεύρεση του ηγετικού στυλ του Ομπάμα και του Τράμπ, επίσης η διαπίστωση του εάν το στυλ ηγεσίας τους μπορεί να θεωρηθεί χαρισματικό, καθώς και τις ομοιότητες και τις διαφορές μεταξύ του Ηγετικού στυλ των δύο προέδρων.

Οι ομιλίες προς μελέτη έχουν συγκεντρωθεί από την ιστοσελίδα Obamaspeeches.com, και την ιστοσελίδα www.presidency.ucbs.edu, όπου συναντώνται συγκεντρωμένοι πολιτικοί λόγοι σημαντικών πολιτικών προσώπων από την αμερικανική ιστορία. Έχουν επιλεγθεί 4 ομιλίες του Ομπάμα από την πρώτη του προεδρική προεκλογική εκστρατεία το 2008(10 Φεβρουαρίου 2007 έως 24 Νοεμβρίου 2008) και 4 ομιλίες από την προεδρική προεκλογική εκστρατεία του Τραμπ το 2016(15 Ιουνίου 2015 έως 9 Νοεμβρίου 2016). Συγκεκριμένα, οι ομιλίες που επιλέχθηκαν από την προεκλογική εκστρατεία του Ομπάμα είναι οι εξής:

Πρώτον, η πρώτη ομιλία που επιλέχθηκε είναι η ομιλία με την οποία ο Ομπάμα ανακοίνωσε την υποψηφιότητα του για πρόεδρος των ΗΠΑ, στις 17 Φεβρουαρίου

2017, στο Springfield, Illinois , η οποία είχε ως θέμα “ Το παρελθόν, το μέλλον και το όραμα για την Αμερική”(<http://obamaspeeches.com/099-Announcement-For-President-Springfield-Illinois-Obama-Speech.htm>)

Η ομιλία αυτή επιλέχθηκε επειδή αποτελεί την ομιλία, η οποία σηματοδότησε την έναρξη της πολιτικής εκστρατείας του Ομπάμα και αξίζει να μελετηθεί ο τρόπος έναρξης.

Η δεύτερη ομιλία που επιλέχθηκε είναι η ομιλία στην Φιλαδέλφεια, στις 18 Μαρτίου του 2008, κατά τη διάρκεια των προκριματικών γύρων για το χρίσμα των Δημοκρατικών. Η ομιλία έχει ως τίτλο “ Μία πιο τέλεια ένωση. Η ομιλία σχετικά με την φυλή(A more perfect union . The race speech)”(<http://obamaspeeches.com/E05-Barack-Obama-A-More-Perfect-Union-the-Race-Speech-Philadelphia-PA-March-18-2008.htm>) η ομιλία αυτή επιλέχθηκε γιατί έχει να κάνει με το πολύκροτο και αμφιλεγόμενο θέμα των φυλετικών διακρίσεων στις ΗΠΑ, ενώ έχει χαρακτηριστεί από τους δημοσιογράφους ως μια από τις πειστικότερες ομιλίες που έχουν πραγματοποιηθεί από πολιτικό (Clare, 2012).

Η τρίτη ομιλία που επιλέχθηκε είναι η ομιλία που πραγματοποιήθηκε την τελευταία νύχτα πριν τις εκλογές, στις 3 Νοεμβρίου του 2008 στη Βιρτζίνια (<http://obamaspeeches.com/E-Barack-Obama-Speech-Manassas-Virginia-Last-Rally-2008-Election.htm>). Επιλέχθηκε γιατί αποτελεί την ομιλία με την οποία έκλεισε η προεδρική καμπάνια.

Η τέταρτη ομιλία που επιλέχθηκε είναι η νικητήρια ομιλία των εκλογών, στις 4 Νοεμβρίου του 2008, στο Ιλινόης(<http://obamaspeeches.com/E11-Barack-Obama-Election-Night-Victory-Speech-Grant-Park-Illinois-November-4-2008.htm>).

Επιλέχθηκε γιατί αποτελεί την πρώτη ομιλία του Ομπάμα μετά την επιτυχία της πολιτικής καμπάνιας ως νικητή των εκλογών.

Όσον αφορά τον Ντόναλντ Τραμπ επιλέχθηκαν, οι εξής ομιλίες από τα κεντρικότερα σημεία της πολιτικής του εκστρατείας.

Η πρώτη ομιλία που επιλέχθηκε είναι η ομιλία με την οποία ανακοινώνει την υποψηφιότητά του για την προεδρία στις 16 Ιουνίου του 2015 στην Νέα Υόρκη(<https://www.presidency.ucsb.edu/documents/remarks-announcing-candidacy-for-president-new-york-city>). Επιλέχθηκε γιατί αποτελεί την ομιλία με την οποία αρχίζει η καμπάνια του.

Η δεύτερη ομιλία που επιλέχθηκε ήταν η ομιλία στην οποία ο Τραμπ αποδέχθηκε το χρίσμα των ρεπουμπλικανών για να είναι υποψήφιος πρόεδρος των ΗΠΑ, στις 21 Ιουλίου του 2016(<https://www.presidency.ucsb.edu/documents/address-accepting-the-presidential-nomination-the-republican-national-convention-cleveland>)

Η τρίτη ομιλία που επιλέχθηκε, αποτελεί την τελευταία ομιλία του Τραμπ πριν από την διεξαγωγή των εκλογών, η οποία πραγματοποιήθηκε στις 7 Νοεμβρίου του 2016 (<https://www.presidency.ucsb.edu/documents/remarks-js-dorton-arena-raleigh-north-carolina>)

Η τέταρτη ομιλία που επιλέχθηκε, αποτελεί την ομιλία του Τράμπ μετά την εκλογή του ως πρόεδρος των ΗΠΑ, στις 9 Νοεμβρίου του 2016 (<https://www.presidency.ucsb.edu/documents/remarks-new-york-city-accepting-election-the-45th-president-the-united-states>)

Στην παρούσα εργασία η ανάλυση λόγου πραγματοποιείται με τη βοήθεια της ανοιχτής διαδικτυακής πλατφόρμας voyant tools(voyant-tools.org). Το voyant tools, αποτελεί ένα πρόγραμμα κατάλληλο για την ανάλυση και επεξεργασία μεγάλων κειμένων(text mining).

Όσον αφορά στην μέθοδο ανάλυσης κειμένων, η εξόρυξη είναι μια μέθοδος που βοηθά στην αναλυτική διαδικασία και στην ερμηνεία της έρευνας. Το Voyant Tools αποτελεί ένα πρόγραμμα εξόρυξης κειμένου ανοιχτού κώδικα που είναι φιλική προς το χρήστη και τεκμηριωμένη. Αυτό το εργαλείο επιλέχθηκε για μια δοκιμαστική μελέτη σε ένα από τα πιο πρόσφατα έργα, με τίτλο Trials and Triumphs, στο Πανεπιστήμιο Middle Tennessee State University. Τό The Trials και τό Triumphsproject έχουν επανασχεδιαστεί με νέο περιεχόμενο, θέματα και διασυνδέσεις που σχετίζονται με την ιστορία του Tennessee μεταξύ της ιστορικής περιόδου 1865 και 1965. Μέσα, από πρωτοβουλίες του προγράμματος Ψηφιακών Σπουδών στη Βιβλιοθήκη Walker του Πανεπιστημίου του Middle Tennessee εξετάστηκε η εφαρμογή και η χρήση του Voyant Tools για να προσδιοριστεί εάν οι δυνατότητες ανάλυσης κειμένων είναι κατάλληλες για το έργο Trials and Triumphs revitalization και αν αξίζει να ακολουθηθεί η διαλειτουργικότητα με τον Drupal(Miller, 2018).

Οι ψηφιακές σπουδές είναι ένας διεπιστημονικός κλάδος. Ο ορισμός του ποικίλλει μεταξύ των μελετητών. Οι εφαρμογές που χρησιμοποιούνται για την παραγωγή τέτοιας επιστημονικής έρευνας είναι τεράστιες και συνεχώς αναπτύσσονται. Η εξόρυξη κειμένου είναι μόνο μία μέθοδος, μεταξύ των πολλών, που βοηθά στην αναλυτική διαδικασία και στην ερμηνεία του τρόπου διεξαγωγής, παραγωγής και κοινής χρήσης της έρευνας. Το Voyant Tools (voyant-tools.org) αποτελεί μια ενιαία επιλογή πλατφόρμας από τα διαθέσιμα διαδικτυακά εργαλεία ανάλυσης κειμένου που είναι φιλικά προς τον χρήστη και καλά τεκμηριωμένα. Αυτό το εργαλείο επιλέχθηκε για μια δοκιμαστική μελέτη, η οποία επικεντρώθηκε στη χρήση και την ενσωμάτωση διαφόρων εργαλείων ανάλυσης κειμένου και οπτικοποίησης δεδομένων ως μέρος της φάσης αναζωογόνησης σε ένα από τα πιο πρόσφατα έργα ψηφιακής μελέτης στο Κρατικό Πανεπιστήμιο του Τενεσί(Miller, 2018).

Το Voyant Tools επιλέχθηκε ως εργαλείο για μια δοκιμαστική μελέτη σχετικά με την εφαρμογή ανάλυσης κειμένου σε αυτήν την ερευνητική συλλογή, επειδή αποτελεί ένα δωρεάν περιβάλλον που βασίζεται στον Ιστό, φιλικό προς τον χρήστη και καλά τεκμηριωμένο από τους προγραμματιστές του.

Σύμφωνα με την ιστοσελίδα του Voyant Tool, η έκδοση 1.0 χρησιμοποιείται εδώ και αρκετά χρόνια. Το 2016 κυκλοφόρησε η έκδοση 2.0. Και οι δύο εκδόσεις βασίζονται στον Ιστό. Υπάρχει επίσης μια έκδοση stand-alonedesktop σε έκδοση beta που είναι διαθέσιμη για λήψη. Παρόλο που η αυτόνομη παρουσία επιφάνειας εργασίας είναι ιδανική καθώς επιτρέπει την αποθήκευση των δεδομένων και των οπτικοποιήσεων που προκύπτουν τοπικά και όχι σε HTML (με συγκεκριμένη διάρκεια ζωής)(Miller, 2018)

Ένα από τα βασικά εργαλεία του Voyant Tool που χρησιμοποιήθηκε στην εργασία είναι το σύννεφο λέξεων (wordcloud). Τα σύννεφα λέξεων είναι μια απλή και διαισθητική τεχνολογία οπτικοποίησης που χρησιμοποιείται συχνά για να παρέχει μια πρώτη εντύπωση κειμένων και εγγράφων. Συνήθως, εμφανίζουν τις πιο συχνές λέξεις ενός κειμένου ως μια σταθμισμένη λίστα λέξεων σε κάποια συγκεκριμένη χωρητικότητα (π.χ. διαδοχική, κυκλική, τυχαία). Τα μεγέθη γραμματοσειράς των λέξεων υποδηλώνουν τη συνάφεια ή τη συχνότητα εμφάνισής τους, ενώ άλλες οπτικές ιδιότητες (π.χ. χρώμα, θέση, προσανατολισμός) ποικίλλουν συχνά για αισθητικούς λόγους ή για οπτική κωδικοποίηση πρόσθετων πληροφοριών. Τα σύννεφα λέξεων μπορούν να χρησιμεύσουν ως σημείο εκκίνησης για βαθύτερες αναλύσεις(Lohmann et al,2015)

Ανάλυση

Κεφάλαιο Τρίτο

Όπως αναφέρθηκε παραπάνω η ρητορική ανάλυση των ομιλιών των δύο προέδρων θα βασιστεί πάνω στη θεωρία του Shamir και των συνεργατών του, σχετικά με τα 7 δομικά χαρακτηριστικά της χαρισματικής ρητορικής. Συγκεκριμένα θα εξεταστεί το κατά πόσο γίνονται αναφορές στις ομιλίες των δύο προέδρων, σχετικά με την ιστορία και την παράδοση, κατά πόσο δίνεται έμφαση στη συλλογική ταυτότητα, στην ενίσχυση της συλλογικής αποτελεσματικότητας, κατά πόσο εστιάζουν στην ομοιότητα του ηγέτη με τους οπαδούς, κατά πόσο γίνονται αναφορές στην ελπίδα, την πίστη και την αυτό-αποτελεσματικότητα των οπαδών, και τέλος κατά πόσο γίνεται συζήτηση περί αξιών και ηθικών δικαιολογιών.

Πρώτα θα γίνει ανάλυση των λόγων από την καμπάνια του Ομπάμα και έπειτα του Τραμπ

Παρακάτω παρατίθεται ένας αναλυτικός πίνακας με τα επτά χαρακτηριστικά της χαρισματικής ρητορικής, μαζί με τα χωρία από τις αντίστοιχες ομιλίες του Τραμπ και του Ομπάμα. Ο πίνακας αυτός μας επιτρέπει να δούμε αναλυτικά το ποια χαρακτηριστικά χαρισματικής ρητορικής αναπτύσσει ο καθένας τους στις ομιλίες του:

	ΜΠΑΡΑΚ ΟΜΠΑΜΑ	ΝΤΟΝΑΛΝΤ ΤΡΑΜΠ
ΧΩΡΙΑ ΟΜΙΛΙΩΝ		
ΙΣΤΟΡΙΑ ΚΑΙ ΠΑΡΑΔΟΣΗ	<i>Πριν από διακόσια είκοσι ένα χρόνια, σε μια αίθουσα που βρίσκεται ακόμα απέναντι, μια ομάδα ανδρών συγκεντρώθηκε και, με αυτά τα απλά λόγια, ξεκίνησε το απίθανο πείραμα της Αμερικανικής Δημοκρατίας. Οι</i>	<i>Δεν μπορούμε πλέον να βασιστούμε σε αυτούς, τους ίδιους άνθρωποι στην πολιτική και στα μέσα ενημέρωσης, που θα πουν οτιδήποτε για να διατηρήσουν ένα νοθευμένο σύστημα στη θέση του. Αντ</i>

	αγρότες και οι μελετητές, οι πολιτικοί και οι πατριώτες που είχαν ταξιδέψει πέρα από έναν ωκεανό για να ξεφύγουν από την τυραννία και τις διώξεις τελικά κατέστησαν πραγματικότητα τη διακήρυξή τους για ανεξαρτησία σε μια σύμβαση της Φιλαδέλφειας που διήρκεσε κατά την άνοιξη του 1787 Το έγγραφο που παρήγαγαν τελικά υπογράφηκε αλλά ήταν τελικά ημιτελές. Λεκιάστηκε από την αρχική αμαρτία της δουλείας αυτού του έθνους, ένα ζήτημα που χώρισε τις αποικίες και έφερε τη σύμβαση σε αδιέξοδο έως ότου οι ιδρυτές επέλεξαν να επιτρέψουν στο εμπόριο σκλάβων να συνεχιστεί για τουλάχιστον είκοσι ακόμη χρόνια, και να αφήσει οποιοδήποτε τελικό ψήφισμα στις μελλοντικές γενιές. Φυσικά, η απάντηση στο ζήτημα της δουλείας είχε ήδη ενσωματωθεί στο Σύνταγμά μας - ένα Σύνταγμα που είχε στο επίκεντρο το ιδανικό της ίσης ιθαγένειας σύμφωνα με το νόμο. ένα Σύνταγμα που υποσχέθηκε στον λαό του την ελευθερία και τη δικαιοσύνη και μια ένωση που θα μπορούσε και θα έπρεπε να τελειοποιηθεί με την πάροδο του χρόνου. Και όμως τα λόγια σε μια περγαμηνή δεν θα ήταν αρκετά για να απελευθερώσουν τους σκλάβους από τη δουλεία, ή να παρέχουν σε άντρες και γυναίκες κάθε χρώματος και να δημιουργήσουν τα πλήρη δικαιώματα και υποχρεώσεις τους	’αυτού, πρέπει να επιλέξουμε να πιστεύουμε στην Αμερική. Η ιστορία μας παρακολουθεί τώρα. Περιμένει να δούμε αν θα ανέβουμε στην περίσταση και αν θα δείξουμε στον υπόλοιπο κόσμο ότι η Αμερική είναι ακόμα ελεύθερη και ανεξάρτητη και ισχυρή. Ζητώ την υποστήριξή σας απόψε για να μπορώ να γίνω ο εκπρόσωπος σας στον Λευκό Οίκο. Η αντίπαλός μου ζητά από τους υποστηρικτές της να απαγγείλουν μια τριών λέξεων υπόσχεση πίστης. Λέει: "Είμαι Με αυτήν ". Επιλέγω να δώσω μια διαφορετική υπόσχεση. Η υπόσχεσή μου αναφέρει: "ΕΙΜΑΣΤΕ ΜΕ ΣΑΣ – ΤΟΥΣ ΑΜΕΡΙΚΑΝΟΥΣ." Είμαι η φωνή σας. Έτσι, σε κάθε γονέα που ονειρεύεται για το παιδί του και σε κάθε παιδί που ονειρεύεται το μέλλον, σου λέω αυτά τα λόγια απόψε: Είμαι μαζί σου και θα παλέψω για σένα, και θα κερδίσω για σένα. Σε όλους τους Αμερικανούς απόψε, σε όλες τις πόλεις μας, κάνω αυτήν την υπόσχεση: Θα κάνουμε ξανά την Αμερική ισχυρή. Θα κάνουμε πάλι την Αμερική περήφανη. Θα κάνουμε την Αμερική ξανά ασφαλή. Και θα κάνουμε ξανά την Αμερική μεγάλη. Ο Θεός να σε ευλογεί, και καληνύχτα! Σας αγαπώ!
--	--	---

	ως πολίτες των Ηνωμένων Πολιτειών. Αυτό που θα χρειαζόταν ήταν οι Αμερικανοί σε διαδοχικές γενιές που ήταν πρόθυμοι να επιτελέσουν το ρόλο τους - μέσω διαμαρτυριών και αγώνων, στους δρόμους και στα δικαστήρια, μέσω εμφυλίου πολέμου και πολιτικής ανυπακοής και πάντα σε μεγάλο κίνδυνο - για να περιορίσουν αυτό το χάσμα μεταξύ της υπόσχεσης των ιδανικών μας και της πραγματικότητας της εποχής τους. Αυτό ήταν ένα από τα καθήκοντα που αναφέραμε στην αρχή αυτής της εκστρατείας - να συνεχίσουμε τη μεγάλη πορεία εκείνων που ήρθαν πριν από εμάς, μια πορεία για μια πιο δίκαιη, πιο ισότιμη, πιο ελεύθερη, πιο φροντίδα και πιο ευημερούσα Αμερική. Επέλεξα να διεκδικήσω την προεδρία αυτή τη στιγμή στην ιστορία, γιατί πιστεύω βαθιά ότι δεν μπορούμε να λύσουμε τις προκλήσεις της εποχής μας, εκτός εάν τις λύσουμε μαζί - εκτός εάν τελειοποιήσουμε την ένωση μας κατανοώντας ότι μπορεί να έχουμε διαφορετικές ιστορίες, αλλά έχουμε κοινές ελπίδες ; ότι μπορεί να μην μοιάζουμε το ίδιο και να μην έχουμε προέλθει από το ίδιο μέρος, αλλά όλοι θέλουμε να κινηθούμε προς την ίδια κατεύθυνση - προς ένα καλύτερο μέλλον για τα παιδιά και τα εγγόνια μας. Η κατανόηση αυτής της πραγματικότητας απαιτεί μια υπενθύμιση για το πώς φτάσαμε σε αυτό το σημείο. Όπως κάποτε έγραψε ο William Faulkner, "Το παρελθόν δεν είναι νεκρό και θαμμένο. Στην πραγματικότητα,	
--	---	--

	δεν είναι καν παρελθόν." Δεν χρειάζεται να απαγγείλουμε εδώ την ιστορία της φυλετικής αδικίας σε αυτήν τη χώρα. Ωστόσο, πρέπει να υπενθυμίσουμε στον εαυτό μας ότι τόσες πολλές από τις ανισότητες που υπάρχουν στην αφρικανική-αμερικανική κοινότητα σήμερα μπορούν να εντοπιστούν άμεσα σε ανισότητες που έχουν προκύψει από μια παλαιότερη γενιά που υπέστη κάτω από τη βάνανυση κληρονομιά της δουλείας και του Jim Crow. Ας καλέσουμε λοιπόν ένα νέο πνεύμα πατριωτισμού. υπηρεσίας και ευθύνης όπου ο καθένας από εμάς αποφασίζει να μπαίνουμε και να δουλεύουμε πιο σκληρά και να φροντίζουμε όχι μόνο τους εαυτούς μας, αλλά και ο ένας τον άλλον. Ας θυμηθούμε ότι αν αυτή η οικονομική κρίση μάς δίδαξε κάτι, είναι ότι δεν μπορούμε να έχουμε μια ακμάζουσα Wall Street ενώ η Main Street υποφέρει - σε αυτήν τη χώρα, ανεβαίνουμε ή πέφτουμε ως ένα έθνος. ως ένας λαός. Ας αντισταθούμε στον πειρασμό να επιστρέψουμε στην ίδια εχθρότητα και ανωριμότητα που δηλητηρίασε την πολιτική μας εδώ και πολύ καιρό. Ας θυμηθούμε ότι ήταν ένας άντρας από αυτό το κράτος που μετέφερε για πρώτη φορά το πανό του Δημοκρατικού Κόμματος στον Λευκό Οίκο - ένα κόμμα που βασίζεται στις αξίες της αυτονομίας, της ατομικής ελευθερίας,	
--	---	--

	και της εθνικής ενότητας. Αυτές είναι αξίες που όλοι μοιραζόμαστε, και ενώ το Δημοκρατικό Κόμμα έχει κερδίσει μια μεγάλη νίκη απόψε, το κάνουμε με μέτρο ταπεινότητας και αποφασιστικότητα για να θεραπεύσουμε τα χάσματα που έχουν συγκρατήσει την πρόοδό μας. Όπως είπε ο Λίνκολν σε ένα έθνος πολύ πιο διαιρεμένο από τη δικό μας, «Δεν είμαστε εχθροί, αλλά φίλοι... αν και το πάθος μας μπορεί να είναι τεντωμένο, δεν πρέπει να σπάσει τους δεσμούς αγάπης μας. Και σε εκείνους τους Αμερικανούς των οποίων την υποστήριξη δεν έχω κερδίσει ακόμα - Ίσως δεν κέρδισα την ψήφο σας, αλλά ακούω τις φωνές σας, χρειάζομαι τη βοήθειά σας, και θα είμαι και σε εσάς ο Πρόεδρός σας.	
ΕΜΦΑΣΗ ΣΤΗ ΣΥΛΛΟΓΙΚΗ ΤΑΥΤΟΤΗΤΑ	Επιτρέψτε μου να ξεκινήσω λέγοντας ευχαριστώ σε όλους εσάς που έχετε ταξιδέψει, από μακρινά και απόμερα μέρη, για να τολμήσετε να έρθετε εδώ μέσα στο κρύο σήμερα. Όλοι κάναμε αυτό το ταξίδι για έναν λόγο. Με γεμίζει ταπεινότητα, αλλά στην καρδιά μου ξέρω ότι δεν ήρθατε εδώ μόνο για μένα, ήρθατε εδώ γιατί πιστεύετε σε τι μπορεί να μετατραπεί αυτή η χώρα. Είναι μια ιστορία που δεν με έκανε τον πιο συμβατικό υποψήφιο. Αλλά είναι μια ιστορία που έβαλε στη γενετική μου δομή την ιδέα ότι αυτό το έθνος είναι κάτι περισσότερο από το άθροισμα των μερών του - ότι από πολλούς,	Η πιο σημαντική διαφορά μεταξύ του σχεδίου μας και του αντιπάλου μας, είναι πως το σχέδιό μας θα βάλει την Αμερική πρώτη. Ο αμερικανισμός, όχι ο παγκοσμιοποίηση, θα είναι το πιστεύω μας. Όπως και αρκεί να μας καθοδηγούν πολιτικοί που δεν θα δώσουν προτεραιότητα στην Αμερική, τότε μπορούμε να είμαστε σίγουροι ότι άλλα έθνη θα αντιμετωπίζουν την Αμερική με σεβασμό, τον σεβασμό που μας αξίζει. Ο αμερικανικός λαός θα έρθει πρώτος για άλλη μια φορά. Το

	είμαστε πραγματικά ένα. Ήταν εδώ, στο Σπρίνγκφιλντ, όπου είδα όλα όσα συγκλίνουν στην Αμερική - αγρότες και δασκάλους, επιχειρηματίες και εργάτες, όλοι με μια ιστορία να πουν, όλοι αναζητούν μια θέση στο τραπέζι, όλοι φωνάζουν να ακουστούν . Έκανα μόνιμες φιλίες εδώ - φίλους που βλέπω στο κοινό σήμερα. Ήταν εδώ που μάθαμε να διαφωνούμε χωρίς να είμαστε δυσάρεστοι - ότι είναι δυνατόν να συμβιβαστούμε αρκεί να γνωρίζουμε αυτές τις αρχές που δεν μπορούν ποτέ να τεθούν σε κίνδυνο. και ότι όσο είμαστε πρόθυμοι να ακούσουμε ο ένας τον άλλον, μπορούμε να υποθέσουμε το καλύτερο για τους ανθρώπους αντί για το χειρότερο. Γι 'αυτό καταφέραμε να μεταρρυθμίσουμε ένα σύστημα θανατικής ποινής που είχε σπάσει. Γι 'αυτό μπορέσαμε να δώσουμε ασφάλιση υγείας σε παιδιά που έχουν ανάγκη. Γι 'αυτό κάναμε το φορολογικό σύστημα πιο δίκαιο και δίκαιο για τις εργαζόμενες οικογένειες, και γι' αυτό περάσαμε μεταρρυθμίσεις δεοντολογίας που οι κυνικοί είπαν ότι δεν θα μπορούσαν ποτέ να περάσουν. Ήταν εδώ, στο Σπρίνγκφιλντ, όπου ο Βορράς, ο Νότος, η Ανατολή και η Δύση συναντιούνται που μου θύμισε την ουσιαστική αξιοπρέπεια του αμερικανικού λαού - όπου ήρθα να πιστέψω ότι μέσω αυτής της αξιοπρέπειας, μπορούμε να οικοδομήσουμε μια πιο ελπιδοφόρα Αμερική.	σχέδιό μου θα ξεκινήσει με ασφάλεια στα σπίτια - που σημαίνει ασφαλείς γειτονιές, ασφαλή σύνορα και προστασία από την τρομοκρατία. Δεν μπορεί να υπάρξει ενημερία χωρίς νόμο και τάξη. Όσον αφορά την οικονομία, θα περιγράψω τις μεταρρυθμίσεις για να προστεθούν εκατομμύρια νέες θέσεις εργασίας και τρισεκατομμύρια σε νέο πλούτο που μπορούν να χρησιμοποιηθούν για την ανοικοδόμηση της Αμερικής. Ορισμένες από αυτές τις μεταρρυθμίσεις που θα σκιαγραφήσω απόψε θα αντιταχθούν σε ορισμένα από τα πιο ισχυρά ειδικά συμφέροντα του έθνους μας. Αυτό οφείλεται στο γεγονός ότι αυτά τα συμφέροντα τα έχουν νοθεύσει το πολιτικό και οικονομικό μας σύστημα για το αποκλειστικό τους όφελος. Πιστέψτε με, είναι για τα οφέλη τους. Οι μεγάλες επιχειρήσεις, οι ελίτ μέσα ενημέρωσης και οι μεγάλοι χορηγοί παρατάσσονται πίσω από την εκστρατεία του αντιπάλου μου γιατί ξέρουν ότι θα κρατήσει στη θέση τους στο άκαμπτο σύστημά μας. Πετάνε χρήματα σε αυτήν, επειδή έχουν απόλυτο έλεγχο σε κάθε πράγμα που κάνει. Αυτή είναι η μαριονέτα τους, και τραβούν τις χορδές. Γι 'αυτό το μήνυμα της Χίλαρι Κλίντον είναι ότι τα πράγματα δεν θα αλλάξουν ποτέ ... ποτέ. Το μήνυμά μου είναι ότι τα πράγματα πρέπει να αλλάξουν - και πρέπει να αλλάξουν τώρα.
--	--	---

	<i>Είναι μια ιστορία που δεν με έκανε τον πιο συμβατικό υποψήφιο. Αλλά είναι μια ιστορία που έβαλε στο γενετική μου δομή την ιδέα ότι αυτό το έθνος είναι κάτι περισσότερο από το άθροισμα των μερών του - ότι από πολλούς, είμαστε πραγματικά ένα.</i> <i>Στα μέρη που έχω πάει και τα άτομα που γνώρισα, με συγκίνησαν ξανά και ξανά με τη θεμελιώδη ευγένεια και γενναιοδωρία και αξιοπρέπεια ανδρών και γυναικών που εργάζονται σκληρά χωρίς παράπονο, να ανταποκρίνονται στις ευθύνες τους κάθε μέρα.</i> <i>Έρχομαι με μια ανυπόφορη πεποίθηση ότι αν είχαμε μόνο μια κυβέρνηση τόσο υπεύθυνη όσο όλοι εσείς, τόσο συμπονετικοί όσο ο αμερικανικός λαός, ότι δεν υπάρχει εμπόδιο που δεν μπορούμε να ξεπεράσουμε. Δεν υπάρχει πεπρωμένο που δεν μπορούμε να εκπληρώσουμε.</i> <i>Βιρτζίνια, έχω μόνο μία λέξη για σένα, μόνο μία λέξη. Αύριο. Αύριο. Μετά από δεκαετίες της καταστροφικής πολιτικής στην Ουάσινγκτον, 8 χρόνια αποτυχημένων πολιτικών από τον Τζορτζ Μπους, είκοσι ένα μήνες εκστρατείας, είμαστε λιγότερο από μια μέρα μακριά από την αλλαγή στην Αμερική.</i> <i>Εάν υπάρχει κάποιος εκεί έξω που εξακολουθεί να αμφιβάλλει ότι η Αμερική είναι ένας τόπος όπου όλα τα πράγματα είναι δυνατά; ποιος εξακολουθεί να αναρωτιέται αν το όνειρο των ιδρυτών μας</i>	<i>Κάθε μέρα που ξυπνάω αποφασισμένος να παραδώσω για τους ανθρώπους που έχω γνωρίσει σε όλο αυτό το έθνος που έχουν παραμεληθεί, αγνοηθεί και εγκαταλειφθεί. Έχω επισκεφτεί τους απολυμένους εργάτες και τις κοινότητες που συντρίβονται από τα φρικτά μας και αθέμιτες εμπορικές συμφωνίες. Αυτοί είναι οι ξεχασμένοι άνδρες και γυναίκες της χώρας μας. Και ξεχνιούνται, αλλά δεν πρόκειται να ξεχαστούν πολύ. Άνθρωποι που εργάζονται σκληρά αλλά δεν έχουν πλέον φωνή. Είμαι η φωνή σου!</i> <i>Έχω αγκαλιάσει τις κλαίνε μητέρες που έχασαν τα παιδιά τους επειδή οι πολιτικοί μας βάλουν τις προσωπικές τους ατζέντες πριν από το εθνικό καλό.</i> <i>Δεν μπορούμε πλέον να βασιστούμε σε αυτούς τους ίδιους άνθρωποι στην πολιτική και στα μέσα ενημέρωσης, που θα πουν οτιδήποτε για να διατηρήσουν ένα νοθευμένο σύστημα στη θέση του. Αν 'αυτού, πρέπει να επιλέξουμε να πιστεύουμε στην Αμερική.</i> <i>Η ιστορία μας παρακολουθεί τώρα. Περιμένει να δούμε αν θα ανέβουμε στην περίπτωση και αν θα δείξουμε στον υπόλοιπο κόσμο ότι η Αμερική είναι ακόμα ελεύθερη και ανεξάρτητη και ισχυρή. Ζητώ την υποστήριξή σας απόψε για να μπορώ να γίνω ο</i>
--	--	---

	είναι ζωντανό στην εποχή μας; που εξακολουθεί να αμφισβητεί τη δύναμη της δημοκρατίας μας, απόψε είναι η απάντησή σας. Είναι η απάντηση που λέγεται από τις αράδες που απλώνονται γύρω από σχολεία και εκκλησίες, από πλήθος κόσμου που αυτό το έθνος δεν έχει δει ποτέ, από ανθρώπους που περίμεναν τρεις ώρες και τέσσερις ώρες, πολλοί για πρώτη φορά στη ζωή τους, γιατί πίστευαν ότι αυτή τη φορά τα πράγματα είναι διαφορετικά, ότι η φωνή τους μπορεί να κάνει τη διαφορά.	εκπρόσωπος σας στον Λευκό Οίκο. Η αντίπαλός μου ζητά από τους υποστηρικτές της να απαγγείλουν μια τριών λέξεων υπόσχεση πίστης. Λέει: "Είμαι Με αυτήν". Επιλέγω να δώσω μια διαφορετική υπόσχεση. Η υπόσχεσή μου αναφέρει: "ΕΙΜΑΣΤΕ ΜΕ ΣΑΣ – ΤΟΥΣ ΑΜΕΡΙΚΑΝΟΥΣ." Είμαι η φωνή σας Έτσι, σε κάθε γονέα που ονειρεύεται για το παιδί του και σε κάθε παιδί που ονειρεύεται το παιδί του μέλλον, σου λέω αυτά τα λόγια απόψε: Είμαι μαζί σου και θα παλέψω για σένα, και θα κερδίσω για σένα. Σε όλους τους Αμερικανούς απόψε, σε όλες τις πόλεις μας, κάνω αυτήν την υπόσχεση: Θα κάνουμε ξανά την Αμερική ισχυρή. Θα κάνουμε πάλι την Αμερική περήφανη. Θα κάνουμε την Αμερική ξανά ασφαλή. Και θα κάνουμε ξανά την Αμερική μεγάλη. Ο Θεός να σε ευλογεί, και καληνύχτα! Σε αγαπώ! Σας ευχαριστώ. Ευχαριστώ πολύ, όλους. Συγνώμη για την αναμονή; περίπλοκες δουλειές, περίπλοκες. Ευχαριστώ πολύ. Μόλις έλαβα ένα τηλεφώνημα από τον Γραμματέα Κλίντον. Μας συνεχάρη - είναι για εμάς - για τη νίκη μας και την συγχαίρω και εγώ αυτή και την οικογένειά της σε μια πολύ, πολύ σκληρή εκστρατεία.
--	---	--

		Εννοώ, αυτή - πάλεψε πολύ σκληρά. Η Χίλαρι δούλεψε πολύ και πολύ σκληρά για μεγάλο χρονικό διάστημα και της οφείλουμε είναι ένα μεγάλο χρέος ευγνωμοσύνης για την υπηρεσία της στη χώρα μας. Αυτό εννοώ πολύ ειλικρινά. Τώρα είναι καιρός η Αμερική να δεσμεύσει τις πληγές του διχασμού της. Πρέπει να ενωθούμε. Προς όλους τους Ρεπουμπλικάνους και τους Δημοκρατικούς και τους ανεξάρτητους σε αυτό το έθνος, λέω ότι είναι καιρός για να ενωθούμε . Είναι ώρα. Δεσμεύομαι σε κάθε πολίτη της γης μας ότι θα είμαι πρόεδρος για όλους τους Αμερικανούς, και αυτό είναι τόσο σημαντικό για μένα. Για εκείνους που επέλεξαν να μην με υποστηρίζουν στο παρελθόν, εκ των οποίων υπήρχαν λίγοι άνθρωποι ... [γέλιο] ... Απευθύνομαι σε εσάς για την καθοδήγησή σας και τη βοήθειά σας έτσι ώστε μπορούμε να συνεργαστούμε και να ενώσουμε τη μεγάλη μας χώρα. Όπως είπα από την αρχή, η δική μας δεν ήταν μόνο μια εκστρατεία, αλλά ένα μάλλον απίστευτο και μεγάλο κίνημα που αποτελείται από εκατομμύρια ανδρών και γυναικών που αγαπούν την χώρα και θέλουν ένα καλύτερο, λαμπρότερο μέλλον για τον εαυτό τους και για τις οικογένειές τους.
--	--	--

ΟΜΟΙΟΤΗΤΑ ΗΓΕΤΗ ΜΕ ΤΟΥΣ ΟΠΑΔΟΥΣ	Επιτρέψτε μου να ξεκινήσω λέγοντας ευχαριστώ σε όλους εσάς που έχετε ταξιδέψει, από μακρινά και απόμερα μέρη, για να τολμήσετε να έρθετε εδώ μέσα στο κρύο σήμερα. Όλοι κάναμε αυτό το ταξίδι για έναν λόγο. Με γεμίζει ταπεινότητα, αλλά στην καρδιά μου ξέρω ότι δεν ήρθατε εδώ μόνο για μένα, ήρθατε εδώ γιατί πιστεύετε σε τι μπορεί να μετατραπεί αυτή η χώρα. Αυτό είναι το ταξίδι που συμμετέχουμε όλοι σήμερα. Αλλά επιτρέψτε μου να σας πω πώς ήρθα να είμαι εδώ. Όπως γνωρίζετε οι περισσότεροι από εσάς, δεν είμαι ντόπιος αυτής της μεγάλης πολιτείας. Μετακόμισα στο Ιλινόις πριν από δύο δεκαετίες. Ήμουν νέος, τότε, μόλις ένα χρόνο αφού τελείωσα το κολλέγιο. Δεν ήξερα κανέναν στο Σικάγο, χωρίς χρήματα ή οικογενειακές διασυνδέσεις. Αλλά μια ομάδα εκκλησιών μου είχε προσφέρει δουλειά ως οργανωτής κοινότητας για 13.000 \$ ετησίως. Και δέχτηκα τη δουλειά, το μέλλον απροσδιόριστο, με κίνητρο τότε από μία, απλή, ισχυρή ιδέα - ότι θα μπορούσα να παίξω ένα μικρό ρόλο στην οικοδόμηση μιας καλύτερης Αμερικής. Η δουλειά μου με πήρε σε μερικές από τις φτωχότερες γειτονιές του Σικάγου. Ένωσα τις δυνάμεις μου με πάστορες και απλούς ανθρώπους για να ασχοληθώ με κοινότητες που είχαν καταστραφεί από το κλείσιμο των φυτών. Είδα ότι τα προβλήματα που αντιμετώπισαν οι άνθρωποι δεν ήταν απλώς τοπικής φύσης - ότι η	Ουάου. Ωχ. Αυτή είναι μια μεγάλη ομάδα ανθρώπων. Χιλιάδες. Τόσο ωραία, ευχαριστώ πολύ. Αυτό είναι πολύ ωραίο. Σας ευχαριστώ. Είναι υπέροχο να είσαι στον πύργο του Trump . Είναι υπέροχο να βρίσκεστε σε μια υπέροχη πόλη σαν την Νέα Υόρκη. Και είναι τιμή να σας έχω όλους εδώ. Αυτό είναι πέρα από τις προσδοκίες του καθενός. Δεν υπάρχει τέτοιο πλήθος. Και, μπορώ να σας πω, μερικοί από τους υποψηφίους, μπήκαν. Δεν ήξεραν ότι το κλιματιστικό δεν λειτούργησε. Ίδρωναν σαν σκύλοι. Δεν ήξεραν ότι το δωμάτιο ήταν πολύ μεγάλο, γιατί δεν είχαν κανέναν εκεί. Πως πρόκειται να νικήσουν το ISIS; Δεν νομίζω ότι θα συμβεί. Η χώρα μας αντιμετωπίζει σοβαρά προβλήματα. Δεν έχουμε πια νίκες. Κάποτε είχαμε νίκες, αλλά δεν τις έχουμε. Πότε ήταν η τελευταία φορά που κάποιος μας είδε να χτυπάμε, ας πούμε, τη Κίνα σε μια εμπορική συμφωνία; Μας σκοτώνουν. Προσωπικά νικούσα στην Κίνα όλη την ώρα. Όλα τα χρόνια. Πότε θα νικήσουμε το Μεξικό στα σύνορα; Γελάνε μαζί μας, με τη βλακεία μας. Και τώρα μας χτυπούν οικονομικά. Δεν είναι φίλοι μας, πιστέψτε με.

	απόφαση για το κλείσιμο ενός χαλυβουργείου ελήφθη από μακρινά στελέχη. ότι η έλλειψη σχολικών βιβλίων και υπολογιστών στα σχολεία θα μπορούσε να εντοπιστεί στις στρεβλωμένες προτεραιότητες των πολιτικών που βρίσκονται χιλιάδες μίλια μακριά · και ότι όταν ένα παιδί στρέφεται στη βία, υπάρχει μια τρύπα στην καρδιά του που ποτέ δεν μπορούσε να γεμίσει καμία κυβέρνηση. Σε αυτές τις γειτονιές είχα την καλύτερη εκπαίδευση που είχα ποτέ και όπου έμαθα το πραγματικό νόημα της χριστιανικής μου πίστης Είμαι ο γιος ενός μαύρου άντρα από την Κέννα και μιας λευκής γυναίκας από το Κάνσας. Μεγάλωσα με τη βοήθεια ενός λευκού παππού που επέζησε από μια κατάθλιψη για να υπηρετήσω στο στρατό του Patton κατά τη διάρκεια του Β 'Παγκοσμίου Πολέμου και μια λευκή γιαγιά που εργάστηκε σε μια γραμμή συναρμολόγησης βομβαρδιστικών στο Fort Leavenworth ενώ ήταν στο εξωτερικό. Έχω πάει σε μερικά από τα καλύτερα σχολεία της Αμερικής και έχω ζήσει σε ένα από τα φτωχότερα έθνη του κόσμου. Είμαι παντρεμένος με μια μαύρη Αμερικανίδα που φέρνει μέσα της το αίμα των σκλάβων και των ιδιοκτητών σκλάβων - μια κληρονομιά που μεταβιβάζουμε στις δύο πολύτιμες κόρες μας. Έχω αδέρφια, αδελφές, ανιψιές, ανιψιές, θείους και ξαδέλφια, κάθε φυλής και κάθε απόχρωσης, διάσπαρτα σε τρεις ηπείρους, και όσο ζω, δεν θα ξεχάσω ποτέ ότι σε καμία άλλη χώρα στη Γη δεν είναι	Αλλά μας σκοτώνουν οικονομικά. Οι Η.Π.Α. έγιναν χώροι υποδοχής για τα προβλήματα όλων των άλλων. Σας ευχαριστώ. Είναι αλήθεια πως αυτοί είναι οι καλύτερα και οι καλύτεροι. Όταν το Μεξικό το στέλνει ανθρώπους, δεν στέλνει τους καλύτερα. Δεν στέλνουν. Δεν στέλνουν άτομα σαν εσάς. Στέλνουν άτομα που έχουν πολλά προβλήματα και τα φέρνουν προβλήματα σε εμάς. Φέρνουν ναρκωτικά. Φέρνουν έγκλημα. Είναι βιαστές. Και μερικοί, υποθέτω, είναι καλοί άνθρωποι. Αλλά μιλώ στους συνοριοφύλακες και μας λένε τι παίρνουμε. Και έχει να κάνει μόνο με τη ΚΟΙΝΗ ΛΟΓΙΚΗ. Έχει νόημα μόνο. Δεν μας στέλνουν τους σωστούς ανθρώπους. Προέρχονται οι περισσότερα από το Μεξικό. Προέρχονται από όλη τη Νότια και Λατινική Αμερική, και έρχονται πιθανώς - πιθανώς - από τη Μέση Ανατολή. Αλλά δεν ξέρουμε. Επειδή δεν έχουμε καμία προστασία και δεν έχουμε καμία αρμοδιότητα, δεν ξέρουμε τι συμβαίνει. Και πρέπει να σταματήσει και πρέπει να σταματήσει γρήγορα. . Ελέγχονται πλήρως - ελέγχονται πλήρως από τους λομππίστες, από τους χορηγούς και από τα ειδικά συμφέροντα, πλήρως. Ναι, τα ελέγχουν. Έχω, εγώ
--	---	--

	δυνατή η ιστορία μου . Το γεγονός είναι ότι τα σχόλια που έγιναν και τα ζητήματα που εμφανίστηκαν τις τελευταίες εβδομάδες αντικατοπτρίζουν τις πολυπλοκότητες του ζητήματος της φυλής σε αυτήν τη χώρα και που δεν έχουμε αντιμετωπίσει ποτέ - ένα μέρος της ένωσής μας που δεν έχουμε ακόμη τελειοποιήσει. Και αν απομακρυνθούμε τώρα, αν απλώς υποχωρήσουμε στις αντίστοιχες γωνιές μας, δεν θα μπορέσουμε ποτέ να συναντηθούμε και να λύσουμε προκλήσεις όπως η υγειονομική περίθαλψη ή η εκπαίδευση ή η ανάγκη εύρεσης καλών θέσεων εργασίας για κάθε Αμερικανό Αύριο μπορείτε γυρίσετε σελίδα από πολιτικές που δημιουργούν απληστία είναι ανεύθυνες και γυρίζουν τη πλάτη στο παρελθόν, τη σκληρή δουλειά και τη θυσία. Αύριο μπορείτε να επιλέξετε πολιτικές που επενδύουν στη μέση μας τάξη, δημιουργούν νέες θέσεις εργασίας και επιφέρουν ανάπτυξη αυτής της οικονομίας, ώστε όλοι να έχουν την ευκαιρία να πετύχουν. Όχι μόνο ο Διευθύνων Σύμβουλος αλλά ο γραμματέας και ο επιστάτης. όχι μόνο ο ιδιοκτήτης του εργοστασίου, αλλά οι άνδρες και οι γυναίκες που εργάζονται στο εργοστάσιο. Αύριο μπορείτε να τερματίσετε την πολιτική αυτή που χωρίζει ένα έθνος για να κερδίσει εκλογές, που βάζει τον λόγο ενάντια στον λόγο, και πόλη εναντίον πόλης, που βάζει τους Ρεπουμπλικάνους εναντίον των Δημοκρατών, που	λόμπι. Οφείλω να σας πω. Έχω λομπίστες που μπορούν να παράξουν οτιδήποτε για μένα. Είναι υπέροχοι. Αλλά ξέρεις τι; Δεν θα συμβεί. Δεν θα συμβεί. Επειδή πρέπει να σταματήσουμε να κάνουμε πράγματα για μερικούς ανθρώπους, αλλά για αυτό καταστρέφεται η χώρα, καταστρέφει τη χώρα μας. Πρέπει να σταματήσουμε, και πρέπει να σταματήσει τώρα. Trump: Τώρα, η χώρα μας χρειάζεται - η χώρα μας χρειάζεται έναν πραγματικά σπουδαίο ηγέτη και χρειαζόμαστε έναν πραγματικά σπουδαίο ηγέτη τώρα. Χρειαζόμαστε τον ηγέτη που έγραψε το βιβλίο «Η τέχνη της συμφωνίας». Trump: Χρειαζόμαστε έναν ηγέτη που μπορεί να φέρει πίσω τις δουλειές μας, να επαναφέρει την κατασκευαστική βιομηχανία μας, που να μπορεί να φέρει πίσω τον στρατό μας, μπορεί να φροντίσει τους βετεράνους πολέμου μας. Οι βετεράνοι μας έχουν εγκαταλειφθεί. Με συμπαθεί η οικογένειά μου; Νομίζω ναι, σωστά. Κοίτα την οικογένειά μου. Είμαι περήφανος της οικογένειάς μου. Παρεμπιπτόντως, μιλώντας για την οικογένειά μου, σας συστήνω τη Melania, τον Barron, τον Kai, τη Donnie, τον Don, τη Vanessa, τη Tiffany, Η Ivanka έκανε εξαιρετική δουλειά. Έκανε εξαιρετική
--	---	---

	μας ζητά να φοβόμαστε κάθε φορά όταν πρέπει να ελπίζουμε. Αύριο, σε αυτήν την καθοριστική στιγμή στην ιστορία, μπορείτε να δώσετε σε αυτήν τη χώρα την αλλαγή που χρειαζόμαστε. Ξεκινά εδώ στη Βιρτζίνια. Ξεκινά εδώ στο Manassas. Εδώ είναι που ξεκινά η αλλαγή. Η καμπάνια μας δεν ήταν τέλεια. Υπάρχουν στιγμές που κοιτάζω πίσω και έχω πει, "ξέρεις δεν θα το έκανα αυτό αν το είχα σκεφτεί λίγο περισσότερο." Αλλά θα σου πω τι. Όταν σκέφτεστε για αυτήν την καμπάνια έχουμε πολλά να είμαστε περήφανοι όταν πρόκειται για τον τόνο που έχουμε ορίσει. Προσπαθήσαμε να υποστηρίξουμε ζητήματα και να μην κάνουμε προσωπικές επιθέσεις. Ήμασταν σκληροί υπερασπιζόμαστε τον εαυτό μας, αλλά προσπαθήσαμε να διασφαλίσουμε ότι μας θυμίζουν πάντα οι υποστηρικτές μας, ότι όλοι είμαστε σε αυτό μαζί. Μαύροι, λευκοί, Ισπανόφωνοι, Αμερικανοί ιθαγενής, Ασιάτες, Δημοκρατικοί και Ρεπουμπλικάνοι, νέοι και ηλικιωμένοι, πλούσιοι και φτωχοί, ομοφυλόφιλοι και ετεροφυλόφιλοι άτομα με ειδικές ανάγκες και άτομα χωρίς ειδικές ανάγκες, όλοι έχουμε κάτι να συνεισφέρουμε. Προσπαθήσαμε να επικοινωνήσουμε αυτά τα δύο τελευταία χρόνια ότι δεν μπορούμε να έχουμε το ίδιο πολιτικό παιχνίδι, τις ίδιες τακτικές που θέτουν τον ένα εναντίον του άλλου, που μας κάνουν να φοβόμαστε ο	δουλειά; . Ο Jared , η Laura και ο Eric, είμαι πολύ περήφανος για την οικογένειά μου. Είναι μια υπέροχη οικογένεια. Θα επαναφέρουμε τις δουλειές που σας έχουν κλαπεί. Πάμε να επαναφέρουμε τον πλούτο που έχει παρθεί από τη χώρα μας. Θα επανέλθουν οι ανθρακωρύχοι και οι εργάτες και οι χάλυβες. Θα τους βάλουμε πίσω στη δουλειά. Οι οικονομικές πολιτικές του Μπιλ και της Χίλαρι Κλίντον κατέστρεψαν την κατασκευαστική βιομηχανία το κράτος σας και σε ολόκληρη τη χώρα. Οι διεφθαρμένοι Κλίντονς μας έδωσαν τη NAFTA. Η πολύ φρικτή είσοδος της Κίνας στο παγκόσμιο εμπόριο, είναι δικό του φταίξιμο. Μία από τις καταστροφές. Η συμφωνία με τη Νότια Κορέα που κατέστρεψε δουλειές. Αυτό ήταν μια ομορφιά της Χίλαρι Κλίντον. Και η εταιρική σχέση Trans-Pacific, η οποία είναι μια συνολική αποτυχία. Πρόκειται να είναι ένα όμορφο πράγμα. Κάθε Αμερικανός θα έχει την ευκαιρία να συνειδητοποιήσει πλήρως τις δυνατότητές του. Οι ξεχασμένοι άνδρες και γυναίκες της χώρας μας δεν θα ξεχνιούνται πια. Θα διορθώσουμε τις εσωτερικές πόλεις μας και θα ανοικοδομήσουμε τους αυτοκινητόδρομους, τις γέφυρες,
--	--	--

	έναν τον άλλον Δεν μπορούμε να το αντέξουμε πια. ΟΧΙ αυτή τη φορά. Παρά τους ισχυρισμούς των αντιπάλων μας , δεν υπάρχουν πια αληθινά ή ψεύτικα μέρη της Βιρτζίνια και δεν υπάρχουν αληθινά ή ψεύτικα μέρη της Αμερικής. Δεν υπάρχει κάποια πόλη που να είναι περισσότερο υπέρ της Αμερικής από οπουδήποτε αλλού. Είμαστε όλοι ένα έθνος. Όλοι μας είμαστε περήφανοι. Όλοι μας πατριώτες. Όλοι χαιρετίζουμε αυτή τη σημαία	τις σήραγγες, τα αεροδρόμια, σχολεία, νοσοκομεία. Θα ξαναχτίσουμε τις υποδομές μας, οι οποίες πλέον δεν θα υστερούν σε τίποτα. Και θα βάλουμε εκατομμύρια ανθρώπους να δουλέψουν καθώς θα τις ξαναχτίζουμε ξαναχτίζουμε .Τέλος, θα φροντίσουμε τους μεγάλους βετεράνους μας. Ήταν τόσο πιστοί και έχω γνωρίσει τόσους πολλούς σε αυτό το ταξίδι 18 μηνών. Ο χρόνος που έχω περάσει μαζί τους κατά τη διάρκεια αυτής της εκστρατείας ήταν από τις μεγαλύτερες τιμές μου. Οι βετεράνοι μας είναι απίστευτοι άνθρωποι. Θα ξεκινήσουμε ένα σχέδιο εθνικής ανάπτυξης και ανανέωση. Θα εκμεταλλευτώ τα δημιουργικά ταλέντα των ανθρώπων μας και θα καλέσουμε το καλύτερο και λαμπρότερο για να αξιοποιήσει το τεράστιο ταλέντο τους προς όφελος όλων. Θα συμβεί πρόκειται να είναι ένα όμορφο πράγμα. Κάθε Αμερικανός θα έχει την ευκαιρία να συνειδητοποιήσει πλήρως τις δυνατότητές του. Οι ξεχασμένοι άνδρες και γυναίκες της χώρας μας δεν θα ξεχαστεί πια. Θα διορθώσουμε τις εσωτερικές πόλεις μας και θα ανοικοδομήσουμε τους αυτοκινητόδρομους, τις γέφυρες, τις σήραγγες, τα αεροδρόμια, σχολεία, νοσοκομεία. Θα ξαναχτίσουμε την υποδομή μας, η οποία θα γίνει,
--	---	--

		παρεμπιπτόντως, δεν υστερεί σε κανέναν. Και θα βάλουμε εκατομμύρια ανθρώπους να δουλέψουν καθώς ξαναχτίζουμε το. Τέλος, θα φροντίσουμε τους μεγάλους βετεράνους μας. Ήταν τόσο πιστοί και έχω γνωρίσει τόσα πολλά σε αυτό το ταξίδι 18 μηνών. Ο χρόνος που έχω περάσει μαζί τους κατά τη διάρκεια αυτής της εκστρατείας ήταν από τις μεγαλύτερες τιμές μου. Οι βετεράνοι μας είναι απίστευτοι άνθρωποι. Θα ξεκινήσουμε ένα σχέδιο εθνικής ανάπτυξης και ανανέωση. Θα εκμεταλλευτώ τα δημιουργικά ταλέντα των ανθρώπων μας και θα καλέσουμε το καλύτερο και λαμπρότερο για να αξιοποιήσει το τεράστιο ταλέντο τους προς όφελος όλων. Θα συμβεί
ΣΥΖΗΤΗΣΗ ΠΕΡΙ ΑΞΙΩΝ ΚΑΙ ΗΘΙΚΩΝ ΔΙΚΑΙΟΛΟΓΗΣΕΩΝ	Αυτή η πίστη προέρχεται από την απεριόριστη πίστη μου στην ευπρέπεια και τη γενναιοδωρία του αμερικανικού λαού. Αλλά προέρχεται επίσης από τη δική μου αμερικανική ιστορία. Ως εκ τούτου, τα σχόλια του Αϊδεσιμότατου Ράιτ δεν ήταν μόνο λάθος αλλά διχαστικά, διχαστικά σε μια εποχή που χρειαζόμαστε ενότητα. φυλετικά φορτισμένα σε μια εποχή που πρέπει να έρθουμε μαζί για να λύσουμε ένα σύνολο μνημειωδών προβλημάτων,- δύο πολέμους, μια τρομοκρατική απειλή, μια πτώση της οικονομίας, μια χρόνια κρίση υγειονομικής περίθαλψης και δυννητικά	Ουάου. Ωχ. Αυτή είναι μια μεγάλη ομάδα ανθρώπων. Χιλιάδες. Τόσο ωραία, ευχαριστώ πολύ. Αυτό είναι πολύ ωραίο. Σας ευχαριστώ. Είναι υπέροχο να είσαι στον πύργο του Trump . Είναι υπέροχο να βρίσκεστε σε μια υπέροχη πόλη σαν την Νέα Υόρκη. Και είναι τιμή να σας έχω όλους εδώ. Αυτό είναι πέρα από τις προσδοκίες του καθενός. Δεν υπάρχει τέτοιο πλήθος. Και, μπορώ να σας πω, μερικοί

	καταστροφικές κλιματικές αλλαγές. προβλήματα που δεν είναι ούτε μαύρα ή λευκά ή λάτιν ή ασιατικά, αλλά προβλήματα που αντιμετωπίζουμε όλοι Αλλά για όλους εκείνους που πάλεψαν και θυσιάστηκαν για να αποκτήσουν ένα κομμάτι του αμερικανικού ονείρου, υπήρχαν πολλοί που δεν τα κατάφεραν - εκείνοι που τελικά ηττήθηκαν, με τον ένα ή τον άλλο τρόπο, από διακρίσεις. Αυτή η κληρονομιά της ήττας μεταβιβάστηκε στις μελλοντικές γενιές - εκείνους τους νεαρούς άνδρες και τις όλο και περισσότερες νεαρές γυναίκες που βλέπουμε να στέκονται στις γωνίες του δρόμου ή να μαραζώνουν στις φυλακές μας, χωρίς ελπίδα ή προοπτικές για το μέλλον. Ακόμη και για εκείνους τους μαύρους που το έκαναν, τα ζητήματα της φυλής και του ρατσισμού, συνεχίζουν να καθορίζουν την κοσμοθεωρία τους με θεμελιώδεις τρόπους. Για τους άνδρες και τις γυναίκες της γενιάς του Αιδεσιμότατου Ράιτ, οι αναμνήσεις της ταπείνωσης και της αμφιβολίας και του φόβου δεν έχουν φύγει. Ούτε ο θυμός και η πικρία αυτών των ετών. Αυτός ο θυμός μπορεί να μην εκφραστεί δημόσια, μπροστά σε λευκούς συναδέλφους ή λευκούς φίλους. Αλλά βρίσκει φωνή στο κουρείο ή γύρω από το τραπέζι της κουζίνας. Μερικές φορές, αυτόν τον θυμό εκμεταλλεύονται οι πολιτικοί, για να συγκεντρώσουν ψήφους χρησιμοποιώντας ρητορικές γραμμές πάνω στα φυλετικά ζητήματα ή στην προσπάθεια τους να αντισταθμίσουν τις αποτυχίες τους. Στα μέρη που έχω πάει και τα άτομα	από τους υποψηφίους, μπήκαν. Δεν ήξεραν ότι το κλιματιστικό δεν λειτουργήσε. Ίδρωναν σαν σκύλοι. Δεν ήξεραν ότι το δωμάτιο ήταν πολύ μεγάλο, γιατί δεν είχαν κανέναν εκεί. Πως πρόκειται να νικήσουν το ISIS; Δεν νομίζω ότι θα συμβεί. Η χώρα μας αντιμετωπίζει σοβαρά προβλήματα. Δεν έχουμε πια νίκες. Κάποτε είχαμε νίκες, αλλά δεν τις έχουμε. Πότε ήταν η τελευταία φορά που κάποιος μας είδε να χτυπάμε, ας πούμε, τη Κίνα σε μια εμπορική συμφωνία; Μας σκοτώνουν. Προσωπικά νικούσα στην Κίνα όλη την ώρα. Όλα τα χρόνια. επιστρέφεις σε αυτήν τη χώρα και έχουν το LAX, καταστροφή. Έχετε όλα αυτά τα καταστροφικά αεροδρόμια. Πρέπει να ανοικοδομήσουμε την υποδομή μας. Να εξοικονομήσουμε από το Medicare, και Medicaid και τη Κοινωνική Ασφάλιση χωρίς περικοπές. Πρέπει να το κάνουμε Να απαλλαγούμε από την απάτη. Να απαλλαγούμε από τα απόβλητα και την κατάχρηση, αλλά να τα αποθηκεύσουμε. Οι άνθρωποι πληρώνουν για χρόνια. Και τώρα πολλοί από αυτούς τους υποψηφίους θέλουν να το κόψουν. Το σώζεις κάνοντας τις Ηνωμένες
--	--	---

	που γνώρισα, με συγκίνησαν ξανά και ξανά με τη θεμελιώδη ευγένεια και γενναιοδωρία και αξιοπρέπεια ανδρών και γυναικών που εργάζονται σκληρά χωρίς παράπονο, να ανταποκρίνονται στις ευθύνες τους κάθε μέρα. Έρχομαι με μια ανυπόφορη πεποίθηση ότι αν είχαμε μόνο μια κυβέρνηση τόσο υπεύθυνη όσο όλοι εσείς, τόσο συμπονετικοί όσο ο αμερικανικός λαός, ότι δεν υπάρχει εμπόδιο που δεν μπορούμε να ξεπεράσουμε. Δεν υπάρχει πεπρωμένο που δεν μπορούμε να εκπληρώσουμε. Βιρτζίνια, έχω μόνο μία λέξη για σένα, μόνο μία λέξη. Αύριο. Αύριο. Μετά από δεκαετίες της καταστροφικής πολιτικής στην Ουάσινγκτον, 8 χρόνια αποτυχημένων πολιτικών από τον Τζορτζ Μπους, είκοσι ένα μήνες εκστρατείας, είμαστε λιγότερο από μια μέρα μακριά από την αλλαγή Αμερική. Στα μέρη που έχω πάει και τα άτομα που γνώρισα, με συγκίνησαν ξανά και ξανά με τη θεμελιώδη ευγένεια και γενναιοδωρία και αξιοπρέπεια ανδρών και γυναικών που εργάζονται σκληρά χωρίς παράπονο, να ανταποκρίνονται στις ευθύνες τους κάθε μέρα. Έρχομαι με μια ανυπόφορη πεποίθηση ότι αν είχαμε μόνο μια κυβέρνηση τόσο υπεύθυνη όσο όλοι εσείς, τόσο συμπονετικοί όσο ο αμερικανικός λαός, ότι δεν	Πολιτείες σπουδαίες ξανά, κάνοντας μας ξανά πλούσιους, παίρνοντας πίσω όλα τα χρήματα που χάνονται. Πρέπει να επαναδιαπραγματευτούμε τις συμφωνίες εξωτερικού εμπορίου. Trump: Να μειώσουμε το χρέος μας 18 τρισεκατομμυρίων δολαρίων, γιατί, πιστέψτε με, είμαστε σε μια φούσκα. Εμείς έχουν τεχνητά χαμηλά επιτόκια. Έχουμε χρηματιστήριο που, ειλικρινά, ήταν καλό για μένα, αλλά ακόμα μισώ να βλέπω τι συμβαίνει. Έχουμε χρηματιστήριο που είναι τόσο φουσκωμένο. Προσέξτε μια φούσκα γιατί αυτό που έχετε δει στο παρελθόν μπορεί να είναι μικρές πατάτες σε σύγκριση με αυτό που συμβαίνει. Γι' αυτό να είστε πολύ προσεκτικοί. Και ενισχύσουμε τον στρατό μας και να φροντίστε τους βετεράνους μας. Έτσι, τόσο σημαντικό. Trump: Δυστυχώς, το αμερικανικό όνειρο είναι νεκρό. Τραμπ: Αλλά αν εκλεγώ πρόεδρος θα το επαναφέρω μεγαλύτερο και καλύτερο και δυνατότερο από ποτέ, και θα κάνουμε την Αμερική ξανά υπέροχη. Σας ευχαριστώ. Ευχαριστώ πολύ. Φίλοι, εκπρόσωποι και συνάδελφοι Αμερικανοί: Αποδέχομαι ταπεινά και ευγνωμοσύνη
--	--	---

	υπάρχει εμπόδιο που δεν μπορούμε να ξεπεράσουμε. Δεν υπάρχει πεπρωμένο που δεν μπορούμε να εκπληρώσουμε. Βιρτζίνια, έχω μόνο μία λέξη για σένα, μόνο μία λέξη. Αύριο. Αύριο. Μετά από δεκαετίες της καταστροφικής πολιτικής στην Ουάσινγκτον, 8 χρόνια αποτυχημένων πολιτικών από τον Τζορτζ Μπους, είκοσι ένα μήνες εκστρατείας, είμαστε λιγότερο από μια μέρα μακριά από την αλλαγή Αμερική. Αύριο μπορείτε γυρίσετε σελίδα από πολιτικές που δημιουργούν απληστία είναι ανεύθυνες και γυρίζουν τη πλάτη στο παρελθόν, τη σκληρή δουλειά και τη θυσία. Αύριο μπορείτε να επιλέξετε πολιτικές που επενδύουν στη μέση μας τάξη, δημιουργούν νέες θέσεις εργασίας και επιφέρουν ανάπτυξη αυτής της οικονομίας, ώστε όλοι να έχουν την ευκαιρία να πετύχουν. Όχι μόνο ο Διευθύνων Σύμβουλος αλλά ο γραμματέας και ο επιστάτης. όχι μόνο ο ιδιοκτήτης του εργοστασίου, αλλά οι άνδρες και οι γυναίκες που εργάζονται στο εργοστάσιο. Αύριο μπορείτε να τερματίσετε την πολιτική αυτή που χωρίζει ένα έθνος για να κερδίσει εκλογές, που βάζει τον λόγο ενάντια στον λόγο, και πόλη εναντίον πόλης, που βάζει τους Ρεπουμπλικάνους εναντίον των Δημοκρατών, που μας ζητά να φοβόμαστε κάθε φορά όταν πρέπει να ελπίζουμε. Αύριο, σε αυτήν την καθοριστική στιγμή στην ιστορία, μπορείτε να	για την προεδρία των Ηνωμένων Πολιτειών. ΗΠΑ.! ΗΠΑ.! ΗΠΑ.! Μαζί, θα οδηγήσουμε το κόμμα μας πίσω στον Λευκό Οίκο και θα οδηγήσουμε τη χώρα μας πίσω στην ασφάλεια, την ευημερία και την ειρήνη. Θα είμαστε μια χώρα γενναιοδωρίας και ζεστασιάς. Αλλά θα είμαστε επίσης χώρα νόμου και τάξης. Η Σύμβασή μας συμβαίνει σε μια στιγμή κρίσης για το έθνος μας. Οι επιθέσεις κατά της αστυνομίας μας, και η τρομοκρατία στις πόλεις μας, απειλούν τον δικό μας τρόπο ζωής. Κάθε πολιτικός που δεν αντιλαμβάνεται αυτόν το κίνδυνο, δεν είναι κατάλληλος να καθοδηγήσει τη χώρα μας Αμερικανοί που παρακολουθούν αυτή τη συνάντηση απόψε έχουν δει τις πρόσφατες εικόνες βίας στο στους δρόμους μας και στο χάος στις κοινότητές μας. Πολλοί έχουν παρακολουθήσει αυτήν τη βία προσωπικά, Μερικοί υπήρξαν ακόμη και τα θύματά της. Έχω ένα μήνυμα για όλους εσάς: το έγκλημα και τη βία που πλήττει σήμερα το έθνος μας σύντομα - και εννοώ πολύ σύντομα - θα τελειώσει Η πιο σημαντική διαφορά μεταξύ του σχεδίου μας και του αντιπάλου μας, είναι αυτό το σχέδιό μας θα βάλει την Αμερική πρώτη. Ο αμερικανισμός, όχι ο παγκοσμιοποίηση, θα είναι το
--	---	--

	δώσετε σε αυτήν τη χώρα την αλλαγή που χρειαζόμαστε. Ξεκινά εδώ στη Βιρτζίνια. Ξεκινά εδώ στο Manassas. Εδώ είναι που ξεκινά η αλλαγή. Η καμπάνια μας δεν ήταν τέλεια. Υπάρχουν στιγμές που κοιτάζω πίσω και έχω πει, "ξέρεις δεν θα το έκανα αυτό αν το είχα σκεφτεί λίγο περισσότερο." Αλλά θα σου πω τι. Όταν σκέφτεστε για αυτήν την καμπάνια έχουμε πολλά να είμαστε περήφανοι όταν πρόκειται για τον τόνο που έχουμε ορίσει. Προσπαθήσαμε να υποστηρίξουμε ζητήματα και να μην κάνουμε προσωπικές επιθέσεις. Ήμασταν σκληροί υπερασπιζόμαστε τον εαυτό μας, αλλά προσπαθήσαμε να διασφαλίσουμε ότι μας θυμίζουν πάντα οι υποστηρικτές μας, ότι όλοι είμαστε σε αυτό μαζί. Μαύροι, λευκοί, Ισπανόφωνοι, αμερικανοί ιθαγενής, Ασιάτες, Δημοκρατικοί και Ρεπουμπλικάνοι, νέοι και ηλικιωμένοι, πλούσιοι και φτωχοί, ομοφυλόφιλοι και ετεροφυλόφιλοι άτομα με ειδικές ανάγκες και άτομα χωρίς ειδικές ανάγκες, όλοι έχουμε κάτι να συνεισφέρουμε. Προσπαθήσαμε να επικοινωνήσουμε αυτά τα δύο τελευταία χρόνια ότι δεν μπορούμε να έχουμε το ίδιο πολιτικό παιχνίδι, τις ίδιες τακτικές που θέτουν τον ένα εναντίον του άλλου, που μας κάνουν να φοβόμαστε ο ένας τον άλλον Δεν μπορούμε να το αντέξουμε πια. ΌΧΙ αυτή τη φορά. Παρά τους ισχυρισμούς των αντιπάλων μας	πιστεύω μας. Όπως και αρκεί να μας καθοδηγούν πολιτικοί που δεν θα δώσουν προτεραιότητα στην Αμερική, τότε μπορούμε να είμαστε σίγουροι ότι άλλα έθνη δεν θα αντιμετωπίζουν την Αμερική με σεβασμό, τον σεβασμό που μας αξίζει. Ο αμερικανικός λαός θα έρθει πρώτος για άλλη μια φορά. Το σχέδιό μου θα ξεκινήσει με ασφάλεια στις home - που σημαίνει ασφαλείς γειτονιές, ασφαλή σύνορα και προστασία από την τρομοκρατία. Δεν μπορεί να υπάρξει ευημερία χωρίς νόμο και τάξη. Όσον αφορά την οικονομία, θα περιγράψω τις μεταρρυθμίσεις για να προσθέσετε εκατομμύρια νέες θέσεις εργασίας και τρισεκατομμύρια σε νέο πλούτο που μπορούν να χρησιμοποιηθούν για την ανοικοδόμηση της Αμερικής. Ορισμένες από αυτές τις μεταρρυθμίσεις που θα σκιαγραφήσω απόψε θα αντιταχθούν σε ορισμένες από τα πιο ισχυρά ειδικά συμφέροντα του έθνους μας. Αυτό οφείλεται στο γεγονός ότι αυτά τα συμφέροντα τα έχουν νοθεύσει το πολιτικό και οικονομικό μας σύστημα για το αποκλειστικό τους όφελος. Πιστέψτε με, είναι για τα οφέλη τους. Οι μεγάλες επιχειρήσεις, τα ελίτ μέσα ενημέρωσης και οι μεγάλοι χορηγοί παρατάσσονται πίσω από την εκστρατεία του
--	--	---

	, δεν υπάρχουν πια αληθινά ή ψεύτικα μέρη της Βιρτζίνια και δεν υπάρχουν αληθινά ή ψεύτικα μέρη της Αμερικής. Δεν υπάρχει κάποια πόλη που να είναι περισσότερο υπέρ της Αμερικής από οπουδήποτε αλλού. Είμαστε όλοι ένα έθνος. Όλοι μας είμαστε περήφανοι. Όλοι μας πατριώτες. Όλοι χαιρετίζουμε αυτή τη σημαία Ας καλέσουμε λοιπόν ένα νέο πνεύμα πατριωτισμού. υπηρεσίας και ευθύνης όπου ο καθένας από εμάς αποφασίζει να μπαίνουμε και να δουλεύουμε πιο σκληρά και να φροντίζουμε όχι μόνο τους εαυτούς μας, αλλά και ο ένας τον άλλον. Ας θυμηθούμε ότι αν αυτή η οικονομική κρίση μάς δίδαξε κάτι, είναι ότι δεν μπορούμε να έχουμε μια ακμάζουσα Wall Street ενώ η Main Street υποφέρει - σε αυτήν τη χώρα, ανεβαίνουμε ή πέφτουμε ως ένα έθνος. ως ένας λαός. Ας αντισταθούμε στον πειρασμό να επιστρέψουμε στην ίδια εχθρότητα και ανωριμότητα που δηλητηρίασε την πολιτική μας εδώ και πολύ καιρό. Ας θυμηθούμε ότι ήταν ένας άντρας από αυτό το κράτος που μετέφερε για πρώτη φορά το πανό του Δημοκρατικού Κόμματος στον Λευκό Οίκο - ένα κόμμα που βασίζεται στις αξίες της αυτονομίας, της ατομικής ελευθερίας, και εθνική ενότητα. Αυτές είναι αξίες που όλοι μοιραζόμαστε, και ενώ το Δημοκρατικό Κόμμα έχει κερδίσει μια μεγάλη νίκη απόψε, το κάνουμε με μέτρο	αντιπάλου μου γιατί ξέρουν ότι θα κρατήσει στη θέση τους στο άκαμπτο σύστημά μας. Πετάνε χρήματα σε αυτήν, επειδή έχουν απόλυτο έλεγχο σε κάθε πράγμα που κάνει. Αυτή είναι η μαριονέτα τους, και τραβούν τις χορδές. Γι 'αυτό το μήνυμα της Χίλαρι Κλίντον είναι ότι τα πράγματα δεν θα αλλάζουν ποτέ ... ποτέ. Το μήνυμά μου είναι ότι τα πράγματα πρέπει να αλλάξουν - και πρέπει να αλλάξουν τώρα. Κάθε μέρα που ξυπνάω αποφασισμένος να παραδώσω για τους ανθρώπους που έχω γνωρίσει σε όλο αυτό το έθνος που έχουν παραμεληθεί, αγνοηθεί και εγκαταλειφθεί. Έχω επισκεφτεί τους απολυμένους εργάτες και τις κοινότητες που συντρίβονται από τα φρικτά μας και αθέμιτες εμπορικές συμφωνίες. Αυτοί είναι οι ξεχασμένοι άνδρες και γυναίκες της χώρας μας. Και ξεχνιούνται, αλλά δεν πρόκειται να ξεχαστούν πολύ. Άνθρωποι που εργάζονται σκληρά αλλά δεν έχουν πλέον φωνή. Είμαι η φωνή σου! Έχω αγκαλιάσει τις κλαίνε μητέρες που έχασαν τα παιδιά τους επειδή οι πολιτικοί μας βάλουν τις προσωπικές τους ατζέντες πριν από το εθνικό καλό. Δεν μπορούμε πλέον να βασιστούμε σε αυτούς τους ίδιους άνθρωποι στην πολιτική και στα μέσα
--	---	---

	ταπεινότητας και αποφασιστικότητα για να θεραπεύσουμε τα χάσματα που έχουν συγκρατήσει την πρόοδό μας. Όπως είπε ο Λίνκολν σε ένα έθνος πολύ πιο διαιρεμένο από τη δικό μας, «Δεν είμαστε εχθροί, αλλά φίλοι... αν και το πάθος μπορεί να είναι τεντωμένο, δεν πρέπει να σπάσει τους δεσμούς αγάπης μας. Και σε εκείνους τους Αμερικανούς των οποίων την υποστήριξη Δεν έχω κερδίσει ακόμα - Ίσως δεν κέρδισα την ψήφο σας, αλλά ακούω τις φωνές σας, χρειάζομαι τη βοήθειά σας, και θα είμαι και ο Πρόεδρος σας.	ενημέρωσης, που θα πουν οτιδήποτε για να διατηρήσουν ένα νοθευμένο σύστημα στη θέση του. Αντ 'αυτού, πρέπει να επιλέξουμε να πιστεύουμε στην Αμερική. Η ιστορία μας παρακολουθεί τώρα. Περιμένει να δούμε αν θα ανέβουμε στην περίπτωση και αν θα δείξουμε στον υπόλοιπο κόσμο ότι η Αμερική είναι ακόμα ελεύθερη και ανεξάρτητη και ισχυρή. Ζητώ την υποστήριξή σας απόψε για να μπορώ να γίνω ο εκπρόσωπος σας στον Λευκό Οίκο. Η αντίπαλός μου ζητά από τους υποστηρικτές της να απαγγείλουν μια τριών λέξεων υπόσχεση πίστης. Λεέι: "Είμαι Με αυτήν ". Επιλέγω να δώσω μια διαφορετική υπόσχεση. Η υπόσχεσή μου αναφέρει: "ΕΙΜΑΣΤΕ ΜΕ ΣΑΣ – ΤΟΥΣ ΑΜΕΡΙΚΑΝΟΥΣ." Είμαι η φωνή σας Έτσι, σε κάθε γονέα που ονειρεύεται για το παιδί του και σε κάθε παιδί που ονειρεύεται το παιδί του μέλλον, σου λέω αυτά τα λόγια απόψε: Είμαι μαζί σου και θα παλέψω για σένα, και θα κερδίσω για σένα. Σε όλους τους Αμερικανούς απόψε, σε όλες τις πόλεις μας, κάνω αυτήν την υπόσχεση: Θα κάνουμε ξανά την Αμερική ισχυρή. Θα κάνουμε πάλι την Αμερική περήφανη. Θα κάνουμε την Αμερική ξανά ασφαλή. Και θα κάνουμε ξανά την Αμερική μεγάλη.
--	--	---

		Ο Θεός να σε ευλογεί, και καληνύχτα! Σε αγαπώ! Και θα κερδίσουμε τον Λευκό Οίκο. Αυτές οι εκλογές θα αποφασίσουν εάν κυβερνούμαστε από μια διεφθαρμένη πολιτική τάξη. Βλέπετε συμβαίνει. Όλοι παρακολουθούν. Ή αν μας κυβερνούν οι άνθρωποι. Θα κυριαρχούμε από τους ανθρώπους. Αυτή θα είναι η επιλογή. Ένα αποτυχημένο πολιτικό κατεστημένο δεν έδωσε τίποτα πέρα από τη φτώχεια, τίποτα άλλο πέρα από προβλήματα, τίποτα εκτός από απώλειες Τίποτα εκτός από απώλειες. Δεν το κερδίζουμε πια ως χώρα. Θα αρχίσουμε να κερδίζουμε ξανά. Γίνονται πλούσιοι κάνοντας την Αμερική φτωχότερη σε πολλές περιπτώσεις. Ήρθε η ώρα να απορρίψετε τα μέσα ενημέρωσης και τη πολιτική ελίτ που έχει στεγνώσει τη χώρα μας. Θα επαναφέρουμε τις δουλειές που σας έχουν κλαπεί. Πάμε ν α επαναφέρουμε τον πλούτο που έχει παρθεί από τη χώρα μας. Θα επανέλθουν οι ανθρακωρύχοι και οι εργάτες και οι χάλυβες. Θα τους βάλουμε πίσω στη δουλειά. Οι οικονομικές πολιτικές του Μπιλ και της Χίλαρι Κλίντον κατέστρεψαν την κατασκευαστική βιομηχανία το κράτος σας και σε ολόκληρη τη χώρα. Οι διεφθαρμένοι Κλίντονς μας
--	--	--

		έδωσαν τη NAFTA. Η πολύ φρικτή είσοδος της Κίνας στο παγκόσμιο εμπόριο, είναι δικό του φταίξιμο. Μία από τις καταστροφές. Η συμφωνία με τη Νότια Κορέα που κατέστρεψε δουλείες. Αυτό ήταν μια ομορφιά της Χίλαρι Κλίντον. Και η εταιρική σχέση Trans-Pacific, η οποία είναι μια συνολική αποτυχία. Θα κάνουμε εξαιρετική δουλειά. Ανυπομονώ να είμαι πρόεδρος σας, και ελπίζω στο τέλος των δύο χρόνων ή τριών χρόνων ή τεσσάρων χρόνων ή ίσως ακόμη και οκτώ χρόνια εσείς θα πείτε, τόσο πολλοί από εσάς δούλεψατε τόσο σκληρά για εμάς, αλλά εσείς θα το πείτε αυτό - θα πείτε ότι ήταν κάτι που πραγματικά είστε πολύ περήφανος να κάνετε και μπορείτε .. Ευχαριστώ πολύ. Και μπορώ να πω μόνο ότι ενώ η εκστρατεία τελείωσε, η δουλειά μας σε αυτό το κίνημα είναι τώρα, πραγματικά μόλις ξεκίνησα. Θα δουλέψουμε αμέσως για τον αμερικανικό λαό. Και πρόκειται να κάνουμε μια δουλειά που ελπίζουμε ότι θα είστε τόσο περήφανοι για τον πρόεδρό σας. Θα είστε έτσι υπερήφανοι. Και πάλι, είναι τιμή μου. Ήταν ένα καταπληκτικό βράδυ. Ήταν μια εκπληκτική διετής περίοδος. Και μου αρέσει αυτή η χώρα. Ευχαριστώ. Ευχαριστώ πολύ.
--	--	---

ΕΛΠΙΔΑ ΚΑΙ ΠΙΣΤΗ	<i>Επιτρέψτε μου να ξεκινήσω λέγοντας ευχαριστώ σε όλους εσάς που έχετε ταξιδέψει, από μακρινά και απόμερα μέρη, για να τολμήσετε να έρθετε εδώ μέσα στο κρύο σήμερα. Όλοι κάναμε αυτό το ταξίδι για έναν λόγο. Με γεμίζει ταπεινότητα, αλλά στην καρδιά μου ξέρω ότι δεν ήρθατε εδώ μόνο για μένα, ήρθατε εδώ γιατί πιστεύετε σε τι μπορεί να μετατραπεί αυτή η χώρα.</i> <i>το πρόσωπο του πολέμου, πιστεύετε ότι μπορεί να υπάρξει ειρήνη. Αντιμέτωποι με την απόγνωση, πιστεύετε ότι μπορεί να υπάρχει ελπίδα. Αντιμέτωποι με μια πολιτική που σας περιορίζει, σας λένε να τακτοποιήσετε, που μας χωρίζει για πολύ καιρό, πιστεύετε ότι μπορούμε να είμαστε ένα άτομο, επιδιώκοντας ό, τι είναι δυνατό, οικοδομώντας αυτήν την πιο τέλεια ένωση.</i> <i>Αύριο μπορείτε γυρίσετε σελίδα από πολιτικές που δημιουργούν απληστία είναι ανεύθυνες και γυρίζουν τη πλάτη στο παρελθόν, τη σκληρή δουλειά και τη θυσία. Αύριο μπορείτε να επιλέξετε πολιτικές που επενδύουν στη μέση μας τάξη, δημιουργούν νέες θέσεις εργασίας και επιφέρουν ανάπτυξη αυτής της οικονομίας, ώστε όλοι να έχουν την ευκαιρία να πετύχουν.</i> <i>Όχι μόνο ο Διευθύνων Σύμβουλος αλλά ο γραμματέας και ο επιστάτης. όχι μόνο ο ιδιοκτήτης του εργοστασίου, αλλά οι άνδρες και οι γυναίκες που εργάζονται στο εργοστάσιο. Αύριο μπορείτε να τερματίσετε την πολιτική αυτή που χωρίζει ένα έθνος για να</i>	<i>Φίλοι, εκπρόσωποι και συνάδελφοι Αμερικανοί: Αποδέχομαι ταπεινά και ευγνωμοσύνη</i> <i>για την προεδρία των Ηνωμένων Πολιτειών. ΗΠΑ.! ΗΠΑ.! ΗΠΑ.!</i> <i>Μαζί, θα οδηγήσουμε το κόμμα μας πίσω στον Λευκό Οίκο και θα οδηγήσουμε τη χώρα μας πίσω στην ασφάλεια, την ευημερία και την ειρήνη. Θα είμαστε μια χώρα γενναιοδωρίας και ζεστασιάς. Αλλά θα είμαστε επίσης χώρα νόμου και τάξης.</i> <i>Η Σύμβασή μας συμβαίνει σε μια στιγμή κρίσης για το έθνος μας. Οι επιθέσεις κατά της αστυνομίας μας, και η τρομοκρατία στις πόλεις μας, απειλούν τον δικό μας τρόπο ζωής. Κάθε πολιτικός που δεν αντιλαμβάνεται αυτόν το κίνδυνο, δεν είναι κατάλληλος να καθοδηγήσει τη χώρα μας</i> <i>Αμερικανοί που παρακολουθούν αυτή τη συνάντηση απόψε έχουν δει τις πρόσφατες εικόνες βίας στο στους δρόμους μας και στο χάος στις κοινότητες μας. Πολλοί έχουν παρακολουθήσει αυτήν τη βία προσωπικά, Μερικοί υπήρξαν ακόμη και τα θύματά της.</i> <i>Έχω ένα μήνυμα για όλους εσάς: το έγκλημα και τη βία που πλήττει σήμερα το έθνος μας σύντομα - και εννοώ πολύ σύντομα - θα τελειώσει</i> <i>Η πιο σημαντική διαφορά μεταξύ του σχεδίου μας και του αντιπάλου μας, είναι αυτό</i>
-------------------------	--	--

	κερδίσει εκλογές, που βάζει τον λόγο ενάντια στον λόγο, και πόλη εναντίον πόλης, που βάζει τους Ρεπουμπλικάνους εναντίον των Δημοκρατών, που μας ζητά να φοβόμαστε κάθε φορά όταν πρέπει να ελπίζουμε. Αύριο, σε αυτήν την καθοριστική στιγμή στην ιστορία, μπορείτε να δώσετε σε αυτήν τη χώρα την αλλαγή που χρειαζόμαστε. Ξεκινά εδώ στη Βιρτζίνια. Ξεκινά εδώ στο Manassas. Εδώ είναι που ξεκινά η αλλαγή. Η καμπάνια μας δεν ήταν τέλεια. Υπάρχουν στιγμές που κοιτάζω πίσω και έχω πει, "ξέρεις δεν θα το έκανα αυτό αν το είχα σκεφτεί λίγο περισσότερο." Αλλά θα σου πω τι. Όταν σκέφτεστε για αυτήν την καμπάνια έχουμε πολλά να είμαστε περήφανοι όταν πρόκειται για τον τόνο που έχουμε ορίσει. Προσπαθήσαμε να υποστηρίξουμε ζητήματα και να μην κάνουμε προσωπικές επιθέσεις. Ήμασταν σκληροί υπερασπιζόμαστε τον εαυτό μας, αλλά προσπαθήσαμε να διασφαλίσουμε ότι μας θυμίζουν πάντα οι υποστηρικτές μας, ότι όλοι είμαστε σε αυτό μαζί. Μαύροι, λευκοί, Ισπανόφωνοι, αμερικανοί ιθαγενής, Ασιάτες, Δημοκρατικοί και Ρεπουμπλικάνοι, νέοι και ηλικιωμένοι, πλούσιοι και φτωχοί, ομοφυλόφιλοι και ετεροφυλόφιλοι άτομα με ειδικές ανάγκες και άτομα χωρίς ειδικές ανάγκες, όλοι έχουμε κάτι να συνεισφέρουμε. Προσπαθήσαμε να επικοινωνήσουμε αυτά τα δύο	το σχέδιό μας θα βάλει την Αμερική πρώτη. Ο αμερικανισμός, όχι ο παγκοσμιοποίηση, θα είναι το πιστεύω μας. Όπως και αρκεί να μας καθοδηγούν πολιτικοί που δεν θα δώσουν προτεραιότητα στην Αμερική, τότε μπορούμε να είμαστε σίγουροι ότι άλλα έθνη δεν θα αντιμετωπίζουν την Αμερική με σεβασμό, τον σεβασμό που μας αξίζει. Ο αμερικανικός λαός θα έρθει πρώτος για άλλη μια φορά. Το σχέδιό μου θα ξεκινήσει με ασφάλεια στις home - που σημαίνει ασφαλείς γειτονιές, ασφαλή σύνορα και προστασία από την τρομοκρατία. Δεν μπορεί να υπάρξει ευημερία χωρίς νόμο και τάξη. Όσον αφορά την οικονομία, θα περιγράψω τις μεταρρυθμίσεις για να προσθέσετε εκατομμύρια νέες θέσεις εργασίας και τρισεκατομμύρια σε νέο πλούτο που μπορούν να χρησιμοποιηθούν για την ανοικοδόμηση της Αμερικής. Ορισμένες από αυτές τις μεταρρυθμίσεις που θα σκιαγραφήσω απόψε θα αντιταχθούν σε ορισμένες από τα πιο ισχυρά ειδικά συμφέροντα του έθνους μας. Αυτό οφείλεται στο γεγονός ότι αυτά τα συμφέροντα τα έχουν νοθεύσει το πολιτικό και οικονομικό μας σύστημα για το αποκλειστικό τους όφελος. Πιστέψτε με, είναι για τα οφέλη τους.
--	--	---

	τελευταία χρόνια ότι δεν μπορούμε να έχουμε το ίδιο πολιτικό παιχνίδι, τις ίδιες τακτικές που θέτουν τον ένα εναντίον του άλλου, που μας κάνουν να φοβόμαστε ο ένας τον άλλον Δεν μπορούμε να το αντέξουμε πια. ΟΧΙ αυτή τη φορά. Παρά τους ισχυρισμούς των αντιπάλων μας , δεν υπάρχουν πια αληθινά ή ψεύτικα μέρη της Βιρτζίνια και δεν υπάρχουν αληθινά ή ψεύτικα μέρη της Αμερικής. Δεν υπάρχει κάποια πόλη που να είναι περισσότερο υπέρ της Αμερικής από οπουδήποτε αλλού. Είμαστε όλοι ένα έθνος. Όλοι μας είμαστε περήφανοι. Όλοι μας πατριώτες. Όλοι χαιρετίζουμε αυτή τη σημαία αν τα παιδιά μας ζήσουν για να δουν τον επόμενο αιώνα. Αν οι κόρες μου πρέπει να είναι τόσο τυχερές και ζήσουν όσο η Αν Νίζον Κούπερ, τι αλλαγές θα δουν; Τι πρόοδο θα έχουμε σημειώσει; Αυτή είναι η ευκαιρία μας να απαντήσουμε σε αυτήν την κλήση. Αυτή είναι η στιγμή μας. Αυτή είναι η ώρα μας - να βάλουμε τους ανθρώπους μας πίσω στη δουλειά και να ανοίξουμε τις πόρτες ευκαιρίας για τα παιδιά μας, για επαναφορά της ευημερίας και προώθηση της ειρήνης · να επανέλθει το Αμερικανικό Όνειρο και να επιβεβαιώσει ξανά αυτή η θεμελιώδης αλήθεια - ότι από πολλούς, είμαστε ένα. ότι ενώ αναπνέουμε, ελπίζουμε, και όπου συναντούμε κυνισμό, και αμφιβολίες, και εκείνοι που μας	Οι μεγάλες επιχειρήσεις, τα ελίτ μέσα ενημέρωσης και οι μεγάλοι χορηγοί παρατάσσονται πίσω από την εκστρατεία του αντιπάλου μου γιατί ξέρουν ότι θα κρατήσει στη θέση τους στο άκαμπτο σύστημά μας. Πετάνε χρήματα σε αυτήν, επειδή έχουν απόλυτο έλεγχο σε κάθε πράγμα που κάνει. Αυτή είναι η μαριονέτα τους, και τραβούν τις χορδές. Γι' αυτό το μήνυμα της Χίλαρι Κλίντον είναι ότι τα πράγματα δεν θα αλλάξουν ποτέ ... ποτέ. Το μήνυμά μου είναι ότι τα πράγματα πρέπει να αλλάξουν - και πρέπει να αλλάξουν τώρα. Κάθε μέρα που ξυπνάω αποφασισμένος να παραδώσω για τους ανθρώπους που έχω γνωρίσει σε όλο αυτό το έθνος που έχουν παραμεληθεί, αγνοηθεί και εγκαταλειφθεί. Έχω επισκεφτεί τους απολυμένους εργάτες και τις κοινότητες που συντρίβονται από τα φρικτά μας και αθέμιτες εμπορικές συμφωνίες. Αυτοί είναι οι ξεχασμένοι άνδρες και γυναίκες της χώρας μας. Και ξεχνιούνται, αλλά δεν πρόκειται να ξεχαστούν πολύ. Άνθρωποι που εργάζονται σκληρά αλλά δεν έχουν πλέον φωνή. Είμαι η φωνή σου! Έχω αγκαλιάσει τις κλαίνε μητέρες που έχασαν τα παιδιά τους επειδή οι πολιτικοί μας βάλουν τις προσωπικές τους ατζέντες πριν από το εθνικό καλό. Δεν μπορούμε πλέον να
--	--	---

	λένε ότι δεν μπορούμε, θα απαντήσουμε με αυτό το διαχρονικό δόγμα που συνοψίζει το πνεύμα ενός λαού:	βασιστούμε σε αυτούς τους ίδιους άνθρωποι στην πολιτική και στα μέσα ενημέρωσης, που θα πουν οτιδήποτε για να διατηρήσουν ένα νοθευμένο σύστημα στη θέση του. Αντ' αυτού, πρέπει να επιλέξουμε να πιστεύουμε στην Αμερική. Η ιστορία μας παρακολουθεί τώρα. Περιμένει να δούμε αν θα ανέβουμε στην περίπτωση και αν θα δείξουμε στον υπόλοιπο κόσμο ότι η Αμερική είναι ακόμα ελεύθερη και ανεξάρτητη και ισχυρή. Ζητώ την υποστήριξή σας απόψε για να μπορώ να γίνω ο εκπρόσωπος σας στον Λευκό Οίκο. Η αντίπαλός μου ζητά από τους υποστηρικτές της να απαγγείλουν μια τριών λέξεων υπόσχεση πίστης. Λεέι: "Είμαι Με αυτήν ". Επιλέγω να δώσω μια διαφορετική υπόσχεση. Η υπόσχεσή μου αναφέρει: "ΕΙΜΑΣΤΕ ΜΕ ΣΑΣ – ΤΟΥΣ ΑΜΕΡΙΚΑΝΟΥΣ." Είμαι η φωνή σας Έτσι, σε κάθε γονέα που ονειρεύεται για το παιδί του και σε κάθε παιδί που ονειρεύεται το παιδί του μέλλον, σου λέω αυτά τα λόγια απόψε: Είμαι μαζί σου και θα παλέψω για σένα, και θα κερδίσω για σένα. Σε όλους τους Αμερικανούς απόψε, σε όλες τις πόλεις μας, κάνω αυτήν την υπόσχεση: Θα κάνουμε ξανά την Αμερική ισχυρή. Θα κάνουμε πάλι την Αμερική περήφανη.
--	---	--

		Θα κάνουμε την Αμερική ξανά ασφαλή. Και θα κάνουμε ξανά την Αμερική μεγάλη. Ο Θεός να σε ευλογεί, και καληνύχτα! Σε αγαπώ! Έτσι έχετε μια υπέροχη ευκαιρία να νικήσετε το διεφθαρμένο σύστημα που παρακολουθείτε σήμερα, και να αποδώσει δικαιοσύνη για κάθε ξεχασμένο άνδρα και γυναίκα και παιδί σε αυτό έθνος. Μην αφήσετε αυτήν την ευκαιρία να χαθεί. Παλεύουμε για κάθε πολίτη που πιστεύει ότι η κυβέρνηση πρέπει να εξυπηρετεί τον λαό, όχι τους χορηγούς και όχι τα ειδικά συμφέροντα. Και παλεύουμε, παλεύουμε για να μας φέρουμε όλους μαζί ως Αμερικανοί Είμαστε πολύ διχασμένη χώρα. Οι άνθρωποι δεν συνειδητοποιούν ότι είμαστε μια απίστευτα διαιρεμένη χώρα. Θα έρθουμε μαζί. Φανταστείτε τι θα μπορούσε να επιτύχει η χώρα μας αν ξεκινήσουμε να δουλεύουμε μαζί ως ένα άνθρωποι κάτω από έναν Θεό, χαιρετώντας μια αμερικανική σημαία. [χειροκροτήματα] Απλά φαντάσου. Σας ζητώ να ονειρευτείτε μεγάλα, γιατί με την ψήφο σας είμαστε μόλις μια μέρα μακριά από το αλλαγή που περιμένατε, για όλη σας τη ζωή. Διότι αν κερδίσουμε αύριο, θα είμαστε σε θέση να κάνουμε την Αμερική και πάλι πλούσια, να κάνουμε
--	--	---

		<i>Η Αμερική ισχυρή και πάλι, να κάνει την Αμερική ξανά ασφαλή και να κάνει την Αμερική ξανά μεγάλη.</i> <i>Ο Θεός να σε ευλογεί, όλοι. Σας ευχαριστώ. Ο Θεός να σε ευλογεί. Ευχαριστώ, Βόρεια Καρολίνα.</i> <i>Ευχαριστώ, παιδιά. Σας ευχαριστώ</i> <i>Έτσι έχετε μια υπέροχη ευκαιρία να νικήσετε το διεφθαρμένο σύστημα που παρακολουθείτε</i> <i>σήμερα, και να αποδώσει δικαιοσύνη για κάθε ξεχασμένο άνδρα και γυναίκα και παιδί σε αυτό</i> <i>έθνος. Μην αφήσετε αυτήν την ευκαιρία να χαθεί. Παλεύουμε για κάθε πολίτη που πιστεύει ότι η κυβέρνηση πρέπει να εξυπηρετεί τον λαό, όχι τους χορηγούς και όχι τα ειδικά συμφέροντα.</i> <i>Και παλεύουμε, παλεύουμε για να μας φέρουμε όλους μαζί ως Αμερικανοί Είμαστε</i> <i>πολύ διχασμένη χώρα. Οι άνθρωποι δεν συνειδητοποιούν ότι είμαστε μια απίστευτα διαιρεμένη χώρα.</i> <i>Θα έρθουμε μαζί.</i> <i>Φανταστείτε τι θα μπορούσε να επιτύχει η χώρα μας αν ξεκινήσουμε να δουλεύουμε μαζί ως ένα</i> <i>άνθρωποι κάτω από έναν Θεό, χαιρετώντας μια αμερικανική σημαία. [χειροκροτήματα]</i> <i>Απλά φαντάσου.</i> <i>Σας ζητώ να ονειρευτείτε μεγάλα, γιατί με την ψήφο σας είμαστε μόλις μια μέρα μακριά από το</i> <i>αλλαγή που περιμένατε, για όλη</i>
--	--	--

		σας τη ζωή. Διότι αν κερδίσουμε αύριο, θα είμαστε σε θέση να κάνουμε την Αμερική και πάλι πλούσια, να κάνουμε Η Αμερική ισχυρή και πάλι, να κάνει την Αμερική ξανά ασφαλή και να κάνει την Αμερική ξανά μεγάλη. Ο Θεός να σε ευλογεί, όλοι. Σας ευχαριστώ. Ο Θεός να σε ευλογεί. Ευχαριστώ, Βόρεια Καρολίνα. Ευχαριστώ, παιδιά. Σας ευχαριστώ Σας ευχαριστώ. Ευχαριστώ πολύ, όλους. Συγνώμη για την αναμονή; περίπλοκες δουλειές, περίπλοκες. Ευχαριστώ πολύ. Μόλις έλαβα ένα τηλεφώνημα από τον Γραμματέα Κλίντον. Μας συνέχαρε - είναι για εμάς - για τη νίκη μας και την συγχαίρω και την οικογένειά της σε μια πολύ, πολύ σκληρή εκστρατεία. Εννοώ, αυτή - πάλεψε πολύ σκληρά. Η Χίλαρι δούλεψε πολύ και πολύ σκληρά για μεγάλο χρονικό διάστημα και της οφείλουμε είναι ένα μεγάλο χρέος ευγνωμοσύνης για την υπηρεσία της στη χώρα μας. Αυτό εννοώ πολύ ειλικρινά. Τώρα είναι καιρός η Αμερική να δεσμεύσει τις πληγές της διχοτόμησης. πρέπει να συναντηθούμε. Προς την όλοι οι Ρεπουμπλικάνοι και οι Δημοκρατικοί και οι ανεξάρτητοι σε αυτό το έθνος, λέω ότι είναι καιρός για να ενωθούμε .
--	--	---

		Είναι ώρα. Δεσμεύομαι σε κάθε πολίτη της γης μας ότι θα είμαι πρόεδρος για όλους Αμερικανοί, και αυτό είναι τόσο σημαντικό για μένα. Για εκείνους που επέλεξαν να μην με υποστηρίξουν στο παρελθόν, εκ των οποίων υπήρχαν λίγα άνθρωποι ... [γέλιο] ... Απευθύνομαι σε εσάς για την καθοδήγησή σας και τη βοήθειά σας έτσι ώστε μπορούμε να συνεργαστούμε και να ενώσουμε τη μεγάλη μας χώρα. Όπως είπα από την αρχή, η δική μας δεν ήταν μια εκστρατεία, αλλά μάλλον απίστευτη και ένα μεγάλο κίνημα που αποτελείται από εκατομμύρια ανδρών και γυναικών που αγαπούν την χώρα και θέλουν ένα καλύτερο, λαμπρότερο μέλλον για τον εαυτό τους και για τις οικογένειές τους. πρόκειται να είναι ένα όμορφο πράγμα. Κάθε Αμερικανός θα έχει την ευκαιρία να συνειδητοποιήσει πλήρως τις δυνατότητές του. Οι ξεχασμένοι άνδρες και γυναίκες της χώρας μας δεν θα ξεχαστεί πια. Θα διορθώσουμε τις εσωτερικές πόλεις μας και θα ανοικοδομήσουμε τους αυτοκινητόδρομους, τις γέφυρες, τις σήραγγες, τα αεροδρόμια, σχολεία, νοσοκομεία. Θα ξαναχτίσουμε την υποδομή μας, η οποία θα γίνει, παρεμπιπτόντως, δεν υστερεί σε κανέναν. Και θα βάλουμε
--	--	--

		εκατομμύρια ανθρώπους να δουλέψουν καθώς ζαναχτίζουμε το. Τέλος, θα φροντίσουμε τους μεγάλους βετεράνους μας. Ήταν τόσο πιστοί και έχω γνωρίσει τόσα πολλά σε αυτό το ταξίδι 18 μηνών. Ο χρόνος που έχω περάσει μαζί τους κατά τη διάρκεια αυτής της εκστρατείας ήταν από τις μεγαλύτερες τιμές μου. Οι βετεράνοι μας είναι απίστευτοι άνθρωποι. Θα ξεκινήσουμε ένα σχέδιο εθνικής ανάπτυξης και ανανέωση. Θα εκμεταλλευτώ τα δημιουργικά ταλέντα των ανθρώπων μας και θα καλέσουμε το καλύτερο και λαμπρότερο για να αξιοποιήσει το τεράστιο ταλέντο τους προς όφελος όλων. Θα συμβεί Θα κάνουμε εξαιρετική δουλειά. Ανυπομονώ να είμαι πρόεδρος σας, και ελπίζω στο τέλος των δύο χρόνων ή τριών χρόνων η τεσσάρων χρόνων ή ίσως ακόμη και οκτώ χρόνια εσείς θα πείτε, τόσο πολλοί από εσάς δούλεψατε τόσο σκληρά για εμάς, αλλά εσείς θα το πείτε αυτό - θα πείτε ότι ήταν κάτι που πραγματικά είστε πολύ περήφανος να κάνετε και μπορείτε .. Ευχαριστώ πολύ. Και μπορώ να πω μόνο ότι ενώ η εκστρατεία τελείωσε, η δουλειά μας σε αυτό το κίνημα είναι τώρα, πραγματικά μόλις ξεκίνησα. Θα δουλέψουμε αμέσως για τον αμερικανικό λαό. Και πρόκειται
--	--	---

		να κάνουμε μια δουλειά που ελπίζουμε ότι θα είστε τόσο περήφανοι για τον πρόεδρό σας. Θα είστε έτσι υπερήφανοι. Και πάλι, είναι τιμή μου. Ήταν ένα καταπληκτικό βράδυ. Ήταν μια εκπληκτική διετής περίοδος. Και μου αρέσει αυτή η χώρα. Ευχαριστώ. Ευχαριστώ πολύ.
ΑΥΤΟ-ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑ ΟΠΑΔΩΝ	Επιτρέψτε μου να ξεκινήσω λέγοντας ευχαριστώ σε όλους εσάς που έχετε ταξιδέψει, από μακρινά και απόμερα μέρη, για να τολμήσετε να έρθετε εδώ μέσα στο κρύο σήμερα. Όλοι κάναμε αυτό το ταξίδι για έναν λόγο. Με γεμίζει ταπεινότητα, αλλά στην καρδιά μου ξέρω ότι δεν ήρθατε εδώ μόνο για μένα, ήρθατε εδώ γιατί πιστεύετε σε τι μπορεί να μετατραπεί αυτή η χώρα. το πρόσωπο του πολέμου, πιστεύετε ότι μπορεί να υπάρξει ειρήνη. Αντιμέτωποι με την απόγνωση, πιστεύετε ότι μπορεί να υπάρχει ελπίδα. Αντιμέτωποι με μια πολιτική που σας περιορίζει, σας λένε να τακτοποιήσετε, που μας χωρίζει για πολύ καιρό, πιστεύετε ότι μπορούμε να είμαστε ένα άτομο, επιδιώκοντας ό, τι είναι δυνατό, οικοδομώντας αυτήν την πιο τέλεια ένωση. Δεν ξέρω τι συμβαίνει, έτσι κοίταξα πίσω μου και υπάρχει αυτή η μικροκαμωμένη γυναίκα, περίπου 60 ετών, λίγο πάνω από 1,50, μοιάζει ότι μόλις ήρθε από την εκκλησία - είναι είχε ένα μεγάλο καπέλο της εκκλησίας. Στέκεται εκεί, με	Έτσι έχετε μια υπέροχη ευκαιρία να νικήσετε το διεφθαρμένο σύστημα που παρακολουθείτε σήμερα, και να αποδώσει δικαιοσύνη για κάθε ξεχασμένο άνδρα και γυναίκα και παιδί σε αυτό έθνος. Μην αφήσετε αυτήν την ευκαιρία να χαθεί. Παλεύουμε για κάθε πολίτη που πιστεύει ότι η κυβέρνηση πρέπει να εξυπηρετεί τον λαό, όχι τους χορηγούς και όχι τα ειδικά συμφέροντα. Και παλεύουμε, παλεύουμε για να μας φέρουμε όλους μαζί ως Αμερικανοί Είμαστε πολύ διχασμένη χώρα. Οι άνθρωποι δεν συνειδητοποιούν ότι είμαστε μια απίστευτα διαιρεμένη χώρα. Θα έρθουμε μαζί. Φανταστείτε τι θα μπορούσε να επιτύχει η χώρα μας αν ξεκινήσουμε να δουλεύουμε μαζί ως ένα άνθρωποι κάτω από έναν Θεό, χαιρετώντας μια αμερικανική σημαία. [χειροκροτήματα] Απλά φαντάσων. Σας ζητώ να ονειρευτείτε μεγάλα, γιατί με την ψήφο σας είμαστε μόλις μια μέρα μακριά

	κοιτάζει και χαμογελάει και λέει "εκτοξεύτηκε." Αποδεικνύεται ότι ήταν Δημοτικός Σύμβουλος της πόλης από το Greenwood που επίσης ήταν ιδιωτικός ντετέκτιβ. Δεν το βγάζω απ το μυαλό μου. Και αποδεικνύεται ότι είναι διάσημη ψάλτης επίσης. Το κάνει αυτό όπου πηγαίνει. Λέει «εκτοξεύτηκε» και λένε οι άνθρωποι «πυροδοτημένοι», και λέει «έτοιμοι» και λένε «έτοιμοι». Για τα επόμενα πέντε λεπτά προχωράει σε αυτό. "Πυροδοτημένοι;" και όλοι λένε "πυροδοτημένοι" και λέει "έτοιμοι" και λένε "έτοιμοι". Στέκομαι εκεί και Σκέφτομαι ότι είναι υπεροπτική από αυτή η γυναίκα. Κλέβει τη βροντή μου. κοιτάζω στο προσωπικό μου και σήκωσαν τους ώμους τους, δεν ξέρουν πόσο καιρό θα συνεχιστεί αυτό. Αλλά εδώ είναι το θέμα, Βιρτζίνια. Μετά από ένα λεπτό νιώθω κάπως εκνευρισμένος. Νιώθω ότι είμαι έτοιμος. Γι 'αυτό συμμετέχω στο άσμα. Εχει ωραία αίσθηση. Για τα υπόλοιπα της ημέρας, ακόμα και αφού φύγαμε από το Γκρίνγουντ, παρόλο που έβρεχε ακόμα, παρόλο που δεν έρχονταν μεγάλα πλήθη πουθενά, παρόλο που δεν είχαμε την έγκριση από τους ανθρώπους που ελπίζαμε, κάπως αισθάνθηκα λίγο ελαφρύτερος, λίγο καλύτερα. Θα έβλεπα το προσωπικό μου και θα έλεγα "Πυροδοτημένος; και θα έλεγαν" Πυροδοτημένοι, αφεντικό, είσαι έτοιμος ; "Και θα έλεγα" είμαι έτοιμος . " Αυτό είναι το νόημα, Βιρτζίνια.	από το αλλαγή που περιμένατε, για όλη σας τη ζωή. Διότι αν κερδίσουμε αύριο, θα είμαστε σε θέση να κάνουμε την Αμερική και πάλι πλούσια, να κάνουμε Η Αμερική ισχυρή και πάλι, να κάνει την Αμερική ξανά ασφαλή και να κάνει την Αμερική ξανά μεγάλη. Ο Θεός να σε ευλογεί, όλοι. Σας ευχαριστώ. Ο Θεός να σε ευλογεί. Ευχαριστώ, Βόρεια Καρολίνα. Ευχαριστώ, παιδιά. Σας ευχαριστώ Σας ευχαριστώ. Ευχαριστώ πολύ, όλους. Συγνώμη για την αναμονή; περίπλοκες δουλειές, περίπλοκες. Ευχαριστώ πολύ. Μόλις έλαβα ένα τηλεφώνημα από τον Γραμματέα Κλίντον. Μας συνέχισε - είναι για εμάς - για τη νίκη μας και την συγχαίρω και την οικογένειά της σε μια πολύ, πολύ σκληρή εκστρατεία. Εννοώ, αυτή - πάλεψε πολύ σκληρά. Η Χίλαρι δούλεψε πολύ και πολύ σκληρά για μεγάλο χρονικό διάστημα και της οφείλουμε είναι ένα μεγάλο χρέος ευγνωμοσύνης για την υπηρεσία της στη χώρα μας. Αυτό εννοώ πολύ ειλικρινά. Τώρα είναι καιρός η Αμερική να δεσμεύσει τις πληγές της διχοτόμησης. πρέπει να συναντηθούμε. Προς την όλοι οι Ρεπουμπλικάνοι και οι Δημοκρατικοί και οι ανεξάρτητοι σε αυτό το έθνος,
--	---	---

	Έτσι ξεκίνησε αυτό το πράγμα. Σας δείχνει ότι μια φωνή μπορεί. Αυτή η φωνή μπορεί να αλλάξει ένα δωμάτιο. Και αν μια φωνή μπορεί να αλλάξει ένα δωμάτιο, μπορεί να αλλάξει μια πόλη, και αν μπορεί να αλλάξει μια πόλη, μπορεί να αλλάξει μια κατάσταση και αν μπορεί να αλλάξει ένα κράτος, μπορεί να αλλάξει ένα έθνος, και αν μπορεί να αλλάξει ένα έθνος, μπορεί να αλλάξει τον κόσμο. Βιρτζίνια, η φωνή σου μπορεί να αλλάξει τον κόσμο αύριο. Σε 21 ώρες αν είστε πρόθυμοι να υπομείνετε κάποια βροχή, αν είστε πρόθυμοι να σύρετε αυτό το άτομο που ξέρετε που δεν θα πάει να ψηφίσει στις κάλπες. Εάν είστε πρόθυμοι να οργανώσετε και να πάτε ως εθελοντές στα γραφεία, αν είσαι πρόθυμος να σταθείς μαζί μου, αν είσαι πρόθυμος να πολεμήσεις μαζί μου, το ξέρω η φωνή θα έχει σημασία. Έχω λοιπόν μόνο μία ερώτηση για εσάς Βιρτζίνια, είστε πυροδοτημένοι; Είστε έτοιμοι; Βιρτζίνια, ας αλλάξουμε τον κόσμο. Ο Θεός να σε ευλογεί και ο Θεός να ευλογεί τις Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής.	λέω ότι είναι καιρός για να ενωθούμε . Είναι ώρα. Δεσμεύομαι σε κάθε πολίτη της γης μας ότι θα είμαι πρόεδρος για όλους Αμερικανοί, και αυτό είναι τόσο σημαντικό για μένα. Για εκείνους που επέλεξαν να μην με υποστηρίξουν στο παρελθόν, εκ των οποίων υπήρχαν λίγα άνθρωποι ... [γέλιο] ... Απευθύνομαι σε εσάς για την καθοδήγησή σας και τη βοήθειά σας έτσι ώστε μπορούμε να συνεργαστούμε και να ενώσουμε τη μεγάλη μας χώρα. Όπως είπα από την αρχή, η δική μας δεν ήταν μια εκστρατεία, αλλά μάλλον απίστευτη και ένα μεγάλο κίνημα που αποτελείται από εκατομμύρια ανδρών και γυναικών που αγαπούν την χώρα και θέλουν ένα καλύτερο, λαμπρότερο μέλλον για τον εαυτό τους και για τις οικογένειές τους.
ΕΝΙΣΧΥΣΗ ΣΥΛΛΟΓΙΚΗΣ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑΣ	Ας καλέσουμε λοιπόν ένα νέο πνεύμα πατριωτισμού. υπηρεσίας και ευθύνης όπου ο καθένας από εμάς αποφασίζει να μπαίνουμε και να δουλεύουμε πιο σκληρά και να φροντίζουμε όχι μόνο τους εαυτούς μας, αλλά και ο ένας τον άλλον. Ας θυμηθούμε ότι αν αυτή η οικονομική κρίση μάς δίδαξε κάτι, είναι	είναι ένα μεγάλο χρέος ευγνωμοσύνης για την υπηρεσία της στη χώρα μας. Αυτό εννοώ πολύ ειλικρινά. Τώρα είναι καιρός η Αμερική να δεσμεύσει τις πληγές της διχοτόμησης. πρέπει να συναντηθούμε. Προς την όλοι οι Ρεπουμπλικάνοι και οι Δημοκρατικοί και οι

	<i> ότι δεν μπορούμε να έχουμε μια ακμάζουσα Wall Street ενώ η Main Street υποφέρει - σε αυτήν τη χώρα, ανεβαίνουμε ή πέφτουμε ως ένα έθνος. ως ένας λαός. Ας αντισταθούμε στον πειρασμό να επιστρέψουμε στην ίδια εχθρότητα και ανωριμότητα που δηλητηρίασε την πολιτική μας εδώ και πολύ καιρό. Ας θυμηθούμε ότι ήταν ένας άντρας από αυτό το κράτος που μετέφερε για πρώτη φορά το πανό του Δημοκρατικού Κόμματος στον Λευκό Οίκο - ένα κόμμα που βασίζεται στις αξίες της αυτονομίας, της ατομικής ελευθερίας, και εθνική ενότητα. Αυτές είναι αξίες που όλοι μοιραζόμαστε, και ενώ το Δημοκρατικό Κόμμα έχει κερδίσει μια μεγάλη νίκη απόψε, το κάνουμε με μέτρο ταπεινότητας και αποφασιστικότητα για να θεραπεύσουμε τα χάσματα που έχουν συγκρατήσει την πρόοδό μας. Όπως είπε ο Λίνκολν σε ένα έθνος πολύ πιο διαιρεμένο από τη δικό μας, «Δεν είμαστε εχθροί, αλλά φίλοι... αν και το πάθος μπορεί να είναι τεντωμένο, δεν πρέπει να σπάσει τους δεσμούς αγάπης μας. Και σε εκείνους τους Αμερικανούς των οποίων την υποστήριξη Δεν έχω κερδίσει ακόμα - Ίσως δεν κέρδισα την ψήφο σας, αλλά ακούω τις φωνές σας, χρειάζομαι τη βοήθειά σας, και θα είμαι και ο Πρόεδρός σας. </i>	<i> ανεξάρτητοι σε αυτό το έθνος, λέω ότι είναι καιρός για να ενωθούμε . Είναι ώρα. Δεσμεύομαι σε κάθε πολίτη της γης μας ότι θα είμαι πρόεδρος για όλους Αμερικανοί, και αυτό είναι τόσο σημαντικό για μένα. Για εκείνους που επέλεξαν να μην με υποστηρίζουν στο παρελθόν, εκ των οποίων υπήρχαν λίγα άνθρωποι ... [γέλιο] ... Απευθύνομαι σε εσάς για την καθοδήγησή σας και τη βοήθειά σας έτσι ώστε μπορούμε να συνεργαστούμε και να ενώσουμε τη μεγάλη μας χώρα. Όπως είπα από την αρχή, η δική μας δεν ήταν μια εκστρατεία, αλλά μάλλον απίστευτη και ένα μεγάλο κίνημα που αποτελείται από εκατομμύρια ανδρών και γυναικών που αγαπούν την χώρα και θέλουν ένα καλύτερο, λαμπρότερο μέλλον για τον εαυτό τους και για τις οικογένειές τους. </i>
--	---	---

Η καμπάνια του Ομπάμα ξεκίνησε στις 17 Φεβρουαρίου του 2007, όταν ο τότε γερουσιαστής από το Ιλινόις, ανακοίνωσε στο [Springfield, Illinois](#), πως θα κατέβει για πρόεδρος των ΗΠΑ. Διευθυντής της Καμπάνιας αποτελεί ο [David Plouffe](#) ενώ βασικός σύμβουλος σχετικά με τη στρατηγική γύρω από τα μίντια αποτελεί ο [David Axelrod](#). Ενώ ο άνθρωπος που γράφει τις ομιλίες για τον Ομπάμα είναι ο Jon Favreau. Ο Ομπάμα επέλεξε ως αντιπρόεδρο τον Joe Biden. Στις 28 Αυγούστου του 2008, κατάφερε να κερδίσει την βασική αντίπαλο του Hillary Clinton, και να κερδίσει το χρίσμα των δημοκρατικών, και να γίνει ο πρώτος αфроαμερικανός υποψήφιος πρόεδρος στην ιστορία των ΗΠΑ. Στις 4 Νοεμβρίου του 2008, ο Ομπάμα κατορθώνει να κερδίσει τον αντίπαλό του [John McCain](#) και γίνεται ο πρώτος αфроαμερικανός πρόεδρος στην ιστορία των ΗΠΑ. Η καμπάνια αυτή του 2008, έχει χαρακτηριστεί μια από τις πιο επιτυχημένες στην ιστορία χάρις στην ιδιαίτερα εξεζητημένη χρήση των νέων πλατφόρμων μίντια που μόλις αναδύονταν εκείνη την εποχή, αλλά και τον μεγάλο αριθμό χρημάτων, μέσα από δωρεές που κατάφερε να συγκεντρώσει, τα οποία έφταναν τα 650 εκατομμύρια δολάρια.

ΟΜΙΛΙΑ: ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ ΤΗΣ ΥΠΟΨΗΦΙΟΤΗΤΑΣ ΟΜΠΑΜΑ ΓΙΑ ΠΡΟΕΔΡΟ
ΤΗΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ

ΘΕΜΑ: ΤΟ ΠΑΡΕΛΘΟΝ, ΤΟ ΜΕΛΛΟΝ ΚΑΙ ΤΟ ΟΡΑΜΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΜΕΡΙΚΗ

Μέσω της παραπάνω ομιλίας ο Ομπάμα ανακοίνωσε στις 10 Φεβρουαρίου του 2010, πως θα θέσει υποψηφιότητα για πρόεδρος των ΗΠΑ, μέσω του κόμματος των δημοκρατικών. Όπως παρατηρούμε στο παραπάνω σύννεφο λέξεων, οι λέξεις – θεματικές έννοιες που κυριαρχούν στην ομιλία είναι το λαός (people), γενιά

(generation), Αμερική(america), σήμερα(today), δουλειά (work) ,πιστεύω(believe),πόλεμος (war)αντιμετωπίζουμε (face), χρόνος (time) ας (lets). Με μια πρώτη ματιά λοιπόν καταλαβαίνουμε πως η ομιλία έχει να κυρίως να κάνει με τα προβλήματα που αντιμετωπίζει ο αμερικανικός λαός και η νέα γενιά τη παρούσα χρονική στιγμή. Μελετώντας βαθύτερα την ομιλία μπορούμε να διαπιστώσουμε τα παρακάτω δομικά χαρακτηριστικά χαρισματικής ρητορικής. Καταρχάς, ήδη από τις πρώτες αράδες του λόγου παρατηρούμε αναφορές στην συλλογική αποτελεσματικότητα, στη συλλογική ταυτότητα, στις αξίες στην πίστη και την ελπίδα:

Επιτρέψτε μου να ξεκινήσω λέγοντας ευχαριστώ σε όλους εσάς που έχετε ταξιδέψει, από μακρινά και απόμερα μέρη, για να τολμήσετε να έρθετε εδώ μέσα στο κρύο σήμερα. Όλοι κάναμε αυτό το ταξίδι για έναν λόγο. Με γεμίζει ταπεινότητα, αλλά στην καρδιά μου ξέρω ότι δεν ήρθατε εδώ μόνο για μένα, ήρθατε εδώ γιατί πιστεύετε σε τι μπορεί να μετατραπεί αυτή η χώρα.

Βλέπουμε λοιπόν ότι ο Ομπάμα ήδη από την αρχή της ομιλίας του, κάνει αναφορές στην συλλογική αποτελεσματικότητα με το να επιβραβεύει την θυσία των παρευρισκόμενων να ταξιδέψουν από μακριά και σε δύσκολες καιρικές συνθήκες για να παρακολουθήσουν την ομιλία. Αμέσως μετά κάνει αναφορά στην συλλογική ταυτότητα και στην ομοιότητά του με τους ακροατές χρησιμοποιώντας β πληθυντικό, λέγοντας πως όλοι έκαναν αυτό το ταξίδι. Έπειτα κάνει αναφορά στην ελπίδα την πίστη και τις αξίες λέγοντας πως πιστεύει πως αυτό που στην πραγματικότητα τους έφερε όλους εκεί είναι η πίστη και η ελπίδα για το καλύτερο μέλλον της χώρας.

Συνεχίζοντας την ομιλία ο Ομπάμα αναφέρει πως:

Στο πρόσωπο του πολέμου, πιστεύετε ότι μπορεί να υπάρξει ειρήνη. Αντιμέτωποι με την απώγνωση, πιστεύετε ότι μπορεί να υπάρχει ελπίδα. Αντιμέτωποι με μια πολιτική που σας περιορίζει, σας λένε να τακτοποιήσετε, που μας χωρίζει για πολύ καιρό, πιστεύετε ότι μπορούμε να είμαστε ένα άτομο, επιδιώκοντας ό, τι είναι δυνατό, οικοδομώντας αυτήν την πιο τέλεια ένωση.

Στο απόσπασμα αυτό ο Ομπάμα αναφέρεται για άλλη μια φορά στις αξίες, τη πίστη και την ελπίδα των ακροατών, τονίζοντας την αποδοκιμασία τους για τον πόλεμο και την διχόνοια, μιλάει για την πίστη σε επικράτηση της ένωσης και της ειρήνης στο μέλλον. Αναφέρεται επίσης στην συλλογική αποτελεσματικότητα λέγοντας στους ακροατές πως παρά τις προσπάθειες της προηγούμενης κυβέρνησης να τους απομονώσει εκείνοι συνεχίζουν να πιστεύουν στην δύναμη της συλλογικότητας και της ένωσης.

Στην συνέχεια της ομιλίας ο Ομπάμα λέει πως:

Αυτό είναι το ταξίδι που συμμετέχουμε όλοι σήμερα. Αλλά επιτρέψτε μου να σας πω πώς ήρθα να είμαι εδώ. Όπως γνωρίζετε οι περισσότεροι από εσάς, δεν είμαι ντόπιος αυτής της μεγάλης πολιτείας. Μετακόμισα στο Ιλινόις πριν από δύο δεκαετίες. Ήμουν νέος, τότε, μόλις ένα χρόνο αφού τελείωσα το κολέγιο. Δεν ήξερα κανέναν στο Σικάγο, χωρίς χρήματα ή οικογενειακές διασυνδέσεις. Αλλά μια ομάδα εκκλησιών μου είχε προσφέρει δουλειά ως οργανωτής κοινότητας για 13.000 \$ ετησίως. Και δέχτηκα τη

δουλειά, το μέλλον απροσδιόριστο, με κίνητρο τότε από μία, απλή, ισχυρή ιδέα - ότι θα μπορούσα να παίξω ένα μικρό ρόλο στην οικοδόμηση μιας καλύτερης Αμερικής. Η δουλειά μου με πήρε σε μερικές από τις φτωχότερες γειτονιές του Σικάγου. Ένωσα τις δυνάμεις μου με πάστορες και απλούς ανθρώπους για να ασχοληθώ με κοινότητες που είχαν καταστραφεί από το κλείσιμο των φυτών. Είδα ότι τα προβλήματα που αντιμετώπισαν οι άνθρωποι δεν ήταν απλώς τοπικής φύσης - ότι η απόφαση για το κλείσιμο ενός χαλυβουργείου ελήφθη από μακρινά στελέχη. ότι η έλλειψη σχολικών βιβλίων και υπολογιστών στα σχολεία θα μπορούσε να εντοπιστεί στις στρεβλωμένες προτεραιότητες των πολιτικών που βρίσκονται χιλιάδες μίλια μακριά · και ότι όταν ένα παιδί στρέφεται στη βία, υπάρχει μια τρύπα στην καρδιά του που ποτέ δεν μπορούσε να γεμίσει καμία κυβέρνηση. Σε αυτές τις γειτονιές είχα την καλύτερη εκπαίδευση που είχα ποτέ και όπου έμαθα το πραγματικό νόημα της χριστιανικής μου πίστης.

Στο σημείο αυτό ο Ομπάμα την πορεία της ζωής του μέχρι εκείνη τη στιγμή, με αφορμή λοιπόν την εξιστόρηση αυτή πετυχαίνει να αναφερθεί στην ομοιότητα του με του οπαδούς, αλλά και αξίες και την πίστη που έχει ακολουθήσει σε όλη την πορεία της ζωής του. Συγκεκριμένα μιλώντας για την ταπεινή καταγωγή του, τις οικονομικές και προσωπικές και οικονομικές δυσκολίες που αντιμετώπισε, πετυχαίνει να ταυτιστεί με την πλειοψηφία των ακροατών και ενδεχομένως της πλειοψηφίας των Αμερικανών, που έχουν βρεθεί ή βρίσκονται σε παρόμοια θέση. Αναφέρεται επίσης στα προβλήματα και στις δυσκολίες που έχει δει από πρώτο χέρι να περνάνε οι Αμερικανοί πολίτες στις κοινότητες, υποδηλώνοντας έτσι πώς μπορεί να καταλάβει τις δυσκολίες και τις θέσεις τους. Ταυτόχρονα γίνεται έμμεση αναφορά στην αξία της σκληρής δουλειάς, της προσφοράς στην κοινότητα, αλλά και στην πίστη σε ένα καλύτερο μέλλον, και στην αξία του να παλεύεις και να κάνεις θυσίες για αυτό. Όπως λέει ο ίδιος δέχτηκε την δουλειά ως οργανωτής κοινότητας, παρά τα λίγα χρήματα που προσέφερε και κακές προοπτικές της, μόνο και μόνο επειδή πίστευε πως μέσω αυτής θα μπορούσε να συνεισφέρει σε ένα καλύτερο μέλλον για την Αμερική. Ακόμα, κάνει λόγο για το πόσο σημαντική είναι για αυτόν η χριστιανική πίστη, άλλη μια κοινή αξία και κοινό σημείο αναφοράς με τους ακροατές. Παρακάτω λέει πως :

Ήταν εδώ, στο Σπρίνγκφιλντ, όπου είδα όλα όσα συγκλίνουν στην Αμερική - αγρότες και δασκάλους, επιχειρηματίες και εργάτες, όλοι με μια ιστορία να πουν, όλοι αναζητούν μια θέση στο τραπέζι, όλοι φωνάζουν να ακουστούν . Έκανα μόνιμες φιλίες εδώ - φίλους που βλέπω στο κοινό σήμερα.

Ήταν εδώ που μάθαμε να διαφωνούμε χωρίς να είμαστε δυσάρεστοι - ότι είναι δυνατόν να συμβιβαστούμε αρκεί να γνωρίζουμε αυτές τις αρχές που δεν μπορούν ποτέ να τεθούν σε κίνδυνο. και ότι όσο είμαστε πρόθυμοι να ακούσουμε ο ένας τον άλλον, μπορούμε να υποθέσουμε το καλύτερο για τους ανθρώπους αντί για το χειρότερο.

Γι 'αυτό καταφέραμε να μεταρρυθμίσουμε ένα σύστημα θανατικής ποινής που είχε σπάσει. Γι 'αυτό μπορέσαμε να δώσουμε ασφάλιση υγείας σε παιδιά που έχουν ανάγκη. Γι 'αυτό κάναμε το φορολογικό σύστημα πιο δίκαιο και δίκαιο για τις εργαζόμενες οικογένειες, και γι 'αυτό περάσαμε μεταρρυθμίσεις δεοντολογίας που οι κυνικοί είπαν ότι δεν θα μπορούσαν ποτέ να περάσουν.

Πριν από διακόσια είκοσι ένα χρόνια, σε μια αίθουσα που βρίσκεται ακόμα απέναντι, μια ομάδα ανδρών συγκεντρώθηκε και, με αυτά τα απλά λόγια, ξεκίνησε το απίθανο πείραμα της Αμερικανικής Δημοκρατίας. Οι αγρότες και οι μελετητές, οι πολιτικοί και οι πατριώτες που είχαν ταξιδέψει πέρα από έναν ωκεανό για να ξεφύγουν από την τυραννία και τις διώξεις τελικά κατέστησαν πραγματικότητα τη διακήρυξή τους για ανεξαρτησία σε μια σύμβαση της Φιλαδέλφειας που διήρκεσε κατά την άνοιξη του 1787

Το έγγραφο που παρήγαγαν τελικά υπογράφηκε αλλά ήταν τελικά ημιτελές. Λεκιάστηκε από την αρχική αμαρτία της δουλείας αυτού του έθνους, ένα ζήτημα που χώρισε τις αποικίες και έφερε τη σύμβαση σε αδιέξοδο έως ότου οι ιδρυτές επέλεξαν να επιτρέψουν στο εμπόριο σκλάβων να συνεχιστεί για τουλάχιστον είκοσι ακόμη χρόνια, και να αφήσει οποιοδήποτε τελικό ψήφισμα στις μελλοντικές γενιές.

Φυσικά, η απάντηση στο ζήτημα της δουλείας είχε ήδη ενσωματωθεί στο Σύνταγμά μας - ένα Σύνταγμα που είχε στο επίκεντρο το ιδανικό της ίσης ιθαγένειας σύμφωνα με το νόμο. ένα Σύνταγμα που υποσχέθηκε στον λαό του την ελευθερία και τη δικαιοσύνη και μια ένωση που θα μπορούσε και θα έπρεπε να τελειοποιηθεί με την πάροδο του χρόνου.

Και όμως τα λόγια σε μια περγαμηνή δεν θα ήταν αρκετά για να απελευθερώσουν τους σκλάβους από τη δουλεία, ή να παρέχουν σε άντρες και γυναίκες κάθε χρώματος και να δημιουργήσουν τα πλήρη δικαιώματα και υποχρεώσεις τους ως πολίτες των Ηνωμένων Πολιτειών. Αυτό που θα χρειαζόταν ήταν οι Αμερικανοί σε διαδοχικές γενιές που ήταν πρόθυμοι να επιτελέσουν το ρόλο τους - μέσω διαμαρτυριών και αγώνων, στους δρόμους και στα δικαστήρια, μέσω εμφυλίου πολέμου και πολιτικής ανυπακοής και πάντα σε μεγάλο κίνδυνο - για να περιορίσουν αυτό το χάσμα μεταξύ της υπόσχεσης των ιδανικών μας και της πραγματικότητας της εποχής τους.

Στην αρχή του λόγου λοιπόν, ο Ομπάμα κάνει αναφορά στην ιστορία και την παράδοση της χώρας εξιστορώντας τα γεγονότα της Αμερικανικής ιστορίας σχετικά με την ανακήρυξη της ανεξαρτησίας, τη δημιουργία συντάγματος. Αλλά και την ιστορία της δουλείας στη χώρα. Κάνει αναφορά στην συλλογική ταυτότητα όλου του πληθυσμού, υπενθυμίζοντας τους την κοινή τους καταγωγή, αλλά και ιδιαίτερα των αфроαμερικανών, υπενθυμίζοντας τους αγώνες για ίσα δικαιώματα και ελευθερία. Κάνει ακόμα έμμεση αναφορά στις αξίες λέγοντας για το άδικο της παραμονής του καθεστώτος της σκλαβιάς παρά τις επιτάξεις του συντάγματος. Την αξία της μάχης υπέρ της ισότητας και της ελευθερίας των επόμενων γενεών, και την αυτό αποτελεσματικότητά τους, χάρη στην προσήλωση στην αξία αυτή.

Στην συνέχεια της ομιλίας γίνεται λόγος για:

Αυτό ήταν ένα από τα καθήκοντα που αναφέραμε στην αρχή αυτής της εκστρατείας - να συνεχίσουμε τη μεγάλη πορεία εκείνων που ήρθαν πριν από εμάς, μια πορεία για μια πιο δίκαιη, πιο ισότιμη, πιο ελεύθερη, πιο φροντίδα και πιο ευημερούσα Αμερική. Επέλεξα να διεκδικήσω την προεδρία αυτή τη στιγμή στην ιστορία, γιατί πιστεύω βαθιά ότι δεν μπορούμε να λύσουμε τις προκλήσεις της εποχής μας, εκτός εάν τις λύσουμε μαζί - εκτός εάν τελειοποιήσουμε την ένωση μας κατανοώντας ότι μπορεί να έχουμε διαφορετικές ιστορίες, αλλά έχουμε κοινές ελπίδες ; ότι μπορεί να μην μοιάζουμε το ίδιο και να μην έχουμε προέλθει από το ίδιο μέρος, αλλά όλοι θέλουμε να κινηθούμε προς την ίδια κατεύθυνση - προς ένα καλύτερο μέλλον για τα παιδιά και τα εγγόνια μας.

Εδώ ο Ομπάμα κάνει και πάλι αναφορά στην ιστορία, μιλώντας για τους αγώνες των προγόνων, μιλώντας παράλληλα για τις αξίες της δικαιοσύνης, της ισοτιμίας, της ελευθερίας, της φροντίδας και της ευημερίας, λέγοντας παράλληλα το πόσο απαραίτητο είναι να συνεχιστεί ο αγώνας, έτσι ώστε να επικρατήσουν οι αξίες αυτές στην Αμερική. Παρακάτω, εξηγώντας τους λόγους που επέλεξε να διεκδικήσει την προεδρία την δεδομένη χρονική στιγμή, καταφέρνει να μιλήσει για την συλλογική ταυτότητα των ακροατών, λέγοντας πώς παρά τις διαφορές τους, μοιάζουν ως στόχους και τις ελπίδες τους, πετυχαίνοντας επίσης άλλη μια αναφορά στην ελπίδα για ένα καλύτερο μέλλον. Συνεχίζεται να γίνεται η χρήση του α πληθυντικού, έτσι ώστε να επέρχεται η ταύτιση του ηγέτη με τους ακροατές.

Παρακάτω συνεχίζει :

Αυτή η πίστη προέρχεται από την απεριόριστη πίστη μου στην ευπρέπεια και τη γενναιοδωρία του αμερικανικού λαού. Αλλά προέρχεται επίσης από τη δική μου αμερικανική ιστορία.

Στο σημείο αυτό επικροτεί το ακροατήριο- αμερικανικό λαό για την ηθική και τις αξίες του, μιλώντας για την δική του πίστη σε αυτές.

Στη συνέχεια: *Είμαι ο γιος ενός μαύρου άντρα από την Κέννα και μιας λευκής γυναίκας από το Κάνσας. Μεγάλωσα με τη βοήθεια ενός λευκού παππού που επέζησε από μια κατάθλιψη για να υπηρετήσω στο στρατό του Patton κατά τη διάρκεια του Β' Παγκοσμίου Πολέμου και μια λευκή γιαγιά που εργάστηκε σε μια γραμμή συναρμολόγησης βομβαρδιστικών στο Fort Leavenworth ενώ ήταν στο εξωτερικό. Έχω πάει σε μερικά από τα καλύτερα σχολεία της Αμερικής και έχω ζήσει σε ένα από τα φτωχότερα έθνη του κόσμου. Είμαι παντρεμένος με μια μαύρη Αμερικανίδα που φέρνει μέσα της το αίμα των σκλάβων και των ιδιοκτητών σκλάβων - μια κληρονομιά που μεταβιβάζουμε στις δύο πολύτιμες κόρες μας. Έχω αδέρφια, αδελφές, ανιψιές, ανιψιές, θείους και ξαδέλφια, κάθε φυλής και κάθε απόχρωσης, διάσπαρτα σε τρεις ηπείρους, και όσο ζω, δεν θα ξεχάσω ποτέ ότι σε καμία άλλη χώρα στη Γη δεν είναι δυνατή η ιστορία μου .*

Εδώ ο Ομπάμα αφηγείται την ιστορία της δικής του ζωής αλλά και της οικογένειάς τους. Αναφέρεται στις πολυπολιτισμικές του καταβολές, τη ζωή του σε διαφορετικές χώρες, τις εμπειρίες του σε οργανισμούς με διαφορετική οικονομική διαστρωμάτωσης, αλλά και δική του οικογένεια. Η εξιστόρηση αυτή βοηθάει ακροατές που ανήκουν σε διαφορετική φυλή, έχουν διαφορετική καταγωγή, ανήκουν σε διάφορα ταξικά στρώματα να ταυτιστούν μαζί του. Έπειτα λέει πως ξέρει πως σε κανένα άλλο μέρος του κόσμου θα μπορούσε να είναι δυνατή η ιστορία του, επικροτώντας έμμεσα την πολυπολιτισμικές αξίες και κουλτούρα της Αμερικής, και τον βαθμό που επικρατεί η πολυμορφία και η ένταξη.

Έπειτα συνεχίζει:

Είναι μια ιστορία που δεν με έκανε τον πιο συμβατικό υποψήφιο. Αλλά είναι μια ιστορία που έβαλε στο γενετική μου δομή την ιδέα ότι αυτό το έθνος είναι κάτι περισσότερο από το άθροισμα των μερών του - ότι από πολλούς, είμαστε πραγματικά ένα.

Στο σημείο αυτό Ομπάμα θέλει να δείξει για μία ακόμα φορά στους ακροατές πώς παρά τις διαφορές τους, οι κοινές εμπειρίες και οι στόχοι προσδίδουν στους Αμερικανούς κοινή ταυτότητα.

\Η ομιλία συνεχίζει::

Ως εκ τούτου, τα σχόλια του Αιδεσιμότατου Ράιτ δεν ήταν μόνο λάθος αλλά διχαστικά, διχαστικά σε μια εποχή που χρειαζόμαστε ενότητα. φυλετικά φορτισμένα σε μια εποχή που πρέπει να έρθουμε μαζί για να λύσουμε ένα σύνολο μνημειωδών προβλημάτων, - δύο πολέμους, μια τρομοκρατική απειλή, μια πτώση της οικονομίας, μια χρόνια κρίση υγειονομικής περίθαλψης και δυνητικά καταστροφικές κλιματικές αλλαγές. προβλήματα που δεν είναι ούτε μαύρα ή λευκά ή λάτιν ή ασιατικά, αλλά προβλήματα που αντιμετωπίζουμε όλοι.

Εδώ ο Ομπάμα εναντιώνεται στις δηλώσεις του πάστορα Ραιτ, πώς στις ΗΠΑ επικρατεί ενδημικό πρόβλημα ρατσισμού. Επιστρατεύοντας μια έμμεση ηθική αιτιολόγηση, χαρακτηρίζει τις δηλώσεις αυτές λάθος και διχαστικές, σε μία εποχή που κυριαρχούν τεράστιας διάστασης προβλήματα, προβλήματα που δεν έχουν φυλετικές προεκτάσεις, αλλά επηρεάζουν όλους το ίδιο. Σε μία τέτοια εποχή σύμφωνα με τον Ομπάμα χρειάζεται ένωση και όχι διχόνοια.

Παρακάτω:

Αλλά η αλήθεια είναι ότι δεν ξέρω μόνο αυτό για αυτόν τον άντρα. Ο άντρας που γνώρισα πριν από περισσότερα από είκοσι χρόνια είναι ένας άντρας που με εισήγαγε στη χριστιανική μου πίστη, ένας άντρας που μου μίλησε για τις υποχρεώσεις μας να αγαπάμε ο ένας τον άλλο. να φροντίζουν τους άρρωστους και να σηκώνουν τους φτωχούς. Είναι ένας άνθρωπος που υπηρέτησε τη χώρα του ως Ναυτικός των ΗΠΑ. ο οποίος έχει σπουδάσει και δώσει διαλέξεις σε μερικά από τα καλύτερα πανεπιστήμια και σεμινάρια της χώρας, και ο οποίος για πάνω από τριάντα χρόνια ηγήθηκε μιας εκκλησίας που υπηρετεί την κοινότητα κάνοντας το έργο του Θεού εδώ στη Γη - στεγάζοντας τους άστεγους, υπηρετώντας στους άπορους, παρέχοντας ημέρα υπηρεσίες φροντίδας και υποτροφίες και υπηρεγία φυλακών και επικοινωνία με όσους πάσχουν από HIV / AIDS.

Ο Ομπάμα εδώ απαντάει σε όσους τον κατηγορούν για το γεγονός πως δεν διέκοψε τις επαφές με τον πάστορα Ράιτ, παρά τις διαφορετικές κατά τον ίδιο πολιτικές τους απόψεις. Αναφέρει επομένως πως ο πάστορας δεν είναι μόνο ο άνθρωπος που φέρει αυτές τις απόψεις, αλλά είναι ο άνθρωπος που τον εισήγαγε στην χριστιανική πίστη, στη σημασία του ενδιαφέροντος για τον συνάνθρωπο, στην υπηρεσία για την χώρα, στη φροντίδα για τους φτωχούς και αρρώστους κλπ. Μέσα από την αναφορά στον πάστορα Ράιτ, ο Ομπάμα τονίζει για άλλη μια φορά την χριστιανική του πίστη, αλλά

δείχνει και εμμέσως πως είναι ένας άνθρωπος που μπορεί να δει το καλό στους άλλους ανθρώπους, παρά τις διαφορετικές τους απόψεις.

Στη συνέχεια:

Το γεγονός είναι ότι τα σχόλια που έγιναν και τα ζητήματα που εμφανίστηκαν τις τελευταίες εβδομάδες αντικατοπτρίζουν τις πολυπλοκότητες του ζητήματος της φυλής σε αυτήν τη χώρα και που δεν έχουμε αντιμετωπίσει ποτέ - ένα μέρος της ένωσής μας που δεν έχουμε ακόμη τελειοποιήσει. Και αν απομακρυνθούμε τώρα, αν απλώς υποχωρήσουμε στις αντίστοιχες γωνιές μας, δεν θα μπορέσουμε ποτέ να συναντηθούμε και να λύσουμε προκλήσεις όπως η υγειονομική περίθαλψη ή η εκπαίδευση ή η ανάγκη εύρεσης καλών θέσεων εργασίας για κάθε Αμερικανό

Ο Ομπάμα εδώ αναφέρεται στην πολυπλοκότητα του φυλετικού ζητήματος στην Αμερική, σε διαστάσεις που δεν έχουν αντιμετωπιστεί ακόμα, αλλά και στις προκλήσεις και δυσκολίες που συνεχίζει να αντιμετωπίζει η αφροαμερικανική κοινότητα. Για τον λόγο αυτό καλεί τους Αμερικανούς να ενωθούν και να αντιμετωπίσουν όλοι μαζί τις προκλήσεις. Χρησιμοποιεί και πάλι α πληθυντικό, έτσι ώστε να μπορέσει να ταυτιστεί με τους ακροατές.

Συνεχίζοντας::

Η κατανόηση αυτής της πραγματικότητας απαιτεί μια υπενθύμιση για το πώς φτάσαμε σε αυτό το σημείο. Όπως κάποτε έγραψε ο William Faulkner, "Το παρελθόν δεν είναι νεκρό και θαμμένο. Στην πραγματικότητα, δεν είναι καν παρελθόν." Δεν χρειάζεται να απαγγέλουμε εδώ την ιστορία της φυλετικής αδικίας σε αυτήν τη χώρα. Ωστόσο, πρέπει να υπενθυμίσουμε στον εαυτό μας ότι τόσες πολλές από τις ανισότητες που υπάρχουν στην αφρικανική-αμερικανική κοινότητα σήμερα μπορούν να εντοπιστούν άμεσα σε ανισότητες που έχουν προκύψει από μια παλαιότερη γενιά που υπέστη κάτω από τη βάνανση κληρονομιά της δουλείας και του Jim Crow.

Εδώ ξανακάνει μια αναφορά στην Αμερικανική ιστορία λέγοντας, πως πολλές από τις φυλετικές ανισότητες που υπάρχουν ακόμα στη χώρα, αποτελούν απόρροια της πολύχρονης ιστορίας της δουλείας στη χώρα.

Παρακάτω:

Δεν μπορώ να τον αποποιηθώ και να τον αποκηρύξω περισσότερο από ότι μπορώ να αποκηρύξω την αφροαμερικανική κοινότητα. Δεν μπορώ να τον αποποιηθώ περισσότερο από ότι μπορώ να αποποιηθώ τη λευκή γιαγιά μου - μια γυναίκα που βοήθησε στην ανατροφή μου, μια γυναίκα που θυσιάστηκε ξανά και ξανά για μένα, μια γυναίκα που με αγαπά τόσο πολύ όσο αγαπά οτιδήποτε σε αυτόν τον κόσμο, αλλά μια γυναίκα που κάποτε ομολόγησε τον φόβο της για τους μαύρους που περνούσαν δίπλα

της στο δρόμο, και η οποία περισσότερες από μία φορές εξέφρασε φυλετικά ή εθνοτικά στερεότυπα που με έκαναν να νιώσω άσχημα. Αυτοί οι άνθρωποι είναι κομμάτι δικό μου. Και είναι μέρος της Αμερικής, αυτής της χώρας που αγαπώ.

Στο σημείο αυτό χρησιμοποιώντας το παράδειγμα της λευκής γιαγιάς του, καταφέρνει να αναπαραστήσει τις πολύπλοκες διαστάσεις του φυλετικού ζητήματος και των φυλετικών διακρίσεων στην Αμερική, πετυχαίνοντας έτσι μια έμμεση αναφορά στην πολυδιάστατη και αντιφατική ταυτότητα των Αμερικανών πάνω στα φυλετικά ζητήματα. Η επιλογή του να δώσει έμφαση στο ζήτημα των φυλετικών διακρίσεων και του ρατσισμού, του επιφέρει την ταύτιση με την Αφροαμερικανική κοινότητα, αλλά ταυτόχρονα η επιλογή του να επαινέσει τις αξίες της λευκής γιαγιάς του, και να της εκφράσει την ευγνωμοσύνη του για τον τρόπο που τον μεγάλωσε, παρά τις λανθασμένες αναφορές της σε φυλετικά και εθνοτικά ζητήματα του επιφέρει ταύτιση με το ακροατήριο των λευκών Αμερικανών επίσης.

Εν συνεχεία:

Νομιμοποιημένες διακρίσεις - όπου οι αφροαμερικανοί εμποδίζονταν, συχνά λόγω βίας, να κατέχουν περιουσία, ή δεν χορηγούνταν δάνεια σε αφροαμερικάνους ιδιοκτήτες επιχειρήσεων, ή οι αφροαμερικανοί ιδιοκτήτες κατοικίας δεν μπορούσαν να έχουν πρόσβαση σε υποθήκες, ή όταν οι αφροαμερικανοί αποκλείστηκαν από τα συνδικάτα ή τις αστυνομικές υπηρεσίες ή τα πυροσβεστικά τμήματα - σήμαινε ότι οι μαύρες οικογένειες δεν μπορούσαν να συγκεντρώσουν κανένα σημαντικό πλούτο για να κληρονομήσουν στις μελλοντικές γενιές. Αυτή η ιστορία βοηθά στην εξήγηση του χάσματος πλούτου και εισοδήματος μεταξύ λευκών και αφροαμερικανών και των συγκεντρωτικής φτώχειας που εξακολουθεί να υφίστανται σε τόσες πολλές από τις σημερινές αστικές και αγροτικές κοινότητες.

Η έλλειψη οικονομικών ευκαιριών μεταξύ των μαύρων και η ντροπή και η απογοήτευση που προήλθε από το γεγονός ότι δεν ήταν σε θέση να φροντίσουν την οικογένειά τους, συνέβαλαν στη διάβρωση των μαύρων οικογενειών - ένα πρόβλημα που οι πολιτικές πρόνοιας για πολλά χρόνια ενδέχεται να επιδείνωσαν. Και η έλλειψη βασικών υπηρεσιών σε τόσες πολλές αστικές μαύρες γειτονιές - πάρκα για να παίζουν τα παιδιά, αστυνομία που να επιβλέπει την περιοχή, η τακτική συλλογή απορριμμάτων και επιβολή κώδικα οικοδόμησης - όλα βοήθησαν στη δημιουργία ενός κύκλου βίας, καταστροφής και παραμέλησης που συνεχίζουν να μας στοιχειώνουν.

Χρησιμοποιώντας για άλλη μια φορά παραδείγματα από την ιστορία, ο Ομπάμα εξηγεί το πώς οι επίμονες διακρίσεις σε βάρος των αφροαμερικανών στη διάρκεια του χρόνου, έχουν συμβάλει σημαντικά στα προβλήματα που αντιμετωπίζει ακόμα η αφροαμερικανική κοινότητα, όπως η φτώχεια η βία και η εγκληματικότητα.

Παρακάτω:

Αλλά για όλους εκείνους που πάλεψαν και θυσιάστηκαν για να αποκτήσουν ένα κομμάτι του αμερικανικού ονείρου, υπήρχαν πολλοί που δεν τα κατάφεραν - εκείνοι που τελικά ηττήθηκαν, με τον ένα ή τον άλλο τρόπο, από διακρίσεις. Αυτή η κληρονομιά της ήττας μεταβιβάστηκε στις μελλοντικές γενιές - εκείνους τους νεαρούς άνδρες και τις όλο και περισσότερες νεαρές γυναίκες που βλέπουμε να στέκονται στις γωνίες του δρόμου ή να μαραζώνουν στις φυλακές μας, χωρίς ελπίδα ή προοπτικές για το μέλλον. Ακόμη και για εκείνους τους μαύρους που το έκαναν, τα ζητήματα της φυλής και του ρατσισμού, συνεχίζουν να καθορίζουν την κοσμοθεωρία τους με θεμελιώδεις τρόπους. Για τους άνδρες και τις γυναίκες της γενιάς του Αιδεσιμότατου Ράιτ, οι αναμνήσεις της ταπείνωσης και της αμφιβολίας και του φόβου δεν έχουν φύγει. Ούτε ο θυμός και η πικρία αυτών των ετών. Αυτός ο θυμός μπορεί να μην εκφραστεί δημόσια, μπροστά σε λευκούς συναδέλφους ή λευκούς φίλους. Αλλά βρίσκει φωνή στο κουρείο ή γύρω από το τραπέζι της κουζίνας. Μερικές φορές, αυτόν τον θυμό εκμεταλλεύονται οι πολιτικοί, για να συγκεντρώσουν ψήφους χρησιμοποιώντας ρητορικές γραμμές πάνω στα φυλετικά ζητήματα ή στην προσπάθεια τους να αντισταθμίσουν τις αποτυχίες τους. Ο Ομπάμα στο σημείο αυτό χρησιμοποιεί ηθικούς συλλογισμούς και δικαιολογήσεις, στην προσπάθεια του να τονίσει την αδικία και τις ολέθριες συνέπειες που είχαν οι διακρίσεις στις ζωές των αφροαμερικανών, όπως η φτώχεια η μακρόχρονη ποινική καταδίκη και ο χαμός της ελπίδας και προοπτικής για το μέλλον. Οι κακουχίες αυτές εξηγεί ο Ομπάμα έχουν γεμίσει του αφροαμερικανούς πικρία και θυμό, τον οποίο μπορεί να μην αισθάνονται άνετα να εκφράσουν μπροστά σε λευκούς συναδέλφους και φίλους, αλλά τον εκφράζουν σε οικία μέρη όπως τα οικογενειακά τραπέζια και τα κουρεία της γειτονιάς.

Συνεχίζοντας:

Και περιστασιακά βρίσκει φωνή στην εκκλησία το πρωί της Κυριακής, στον άμβωνα και στα καστανά. Το γεγονός ότι τόσοι πολλοί άνθρωποι εκπλήσσονται όταν ακούνε τον θυμό σε μερικά από τα κηρύγματα του Αιδεσιμότατου Ράιτ μας θυμίζει απλά το παλιό ρητό πώς η πιο διαχωρισμένη (segregated) ώρα στην αμερικανική ζωή συμβαίνει το πρωί της Κυριακής. Αυτός ο θυμός δεν είναι πάντα παραγωγικός. Πράγματι, πολύ συχνά αποσπά την προσοχή από την επίλυση πραγματικών προβλημάτων. μας εμποδίζει να αντιμετωπίζουμε με ακρίβεια τη δική μας συνενοχή στην κατάσταση μας και εμποδίζει την αφρικανική-αμερικανική κοινότητα να σφυρηλατήσει τις συμμαχίες που χρειάζεται για να επιφέρει πραγματικές αλλαγές. Αλλά ο θυμός είναι πραγματικός, είναι ισχυρός, και με το απλώς να το ευχόμαστε να φύγει, να τον καταδικάζουμε χωρίς να καταλαβαίνουμε τις ρίζες του, χρησιμεύει μόνο για να διευρύνει το χάσμα της παρανόησης που υπάρχει μεταξύ των φυλών.

Στην πραγματικότητα, υπάρχει παρόμοιος θυμός σε τμήματα της λευκής κοινότητας. Οι περισσότεροι λευκοί Αμερικανοί που εργάζονται και ανήκουν στην μεσαία τάξη δεν αισθάνονται ότι έχουν λάβει ιδιαίτερα προνόμια από τη φυλή τους. Η εμπειρία τους είναι η εμπειρία των μεταναστών – όσον αφορά αυτούς, κανείς δεν τους έδωσε τίποτα, τα έφτιαξαν όλα από το μηδέν. Έχουν εργαστεί σκληρά όλη τους τη ζωή, πολλές φορές μόνο για να δουν τις δουλειές τους να στέλνονται στο εξωτερικό ή τη σύνταξή τους να

πέφτει μετά από μια ολόκληρη εργασία. Ανησυχούν για το μέλλον τους και αισθάνονται ότι τα όνειρά τους γλιστρούν. σε μια εποχή στάσιμων μισθών και παγκόσμιου ανταγωνισμού, η ευκαιρία εμφανίζεται ως ένα παιχνίδι μηδενικού ποσού, στο οποίο τα όνειρά σας έρχονται σε βάρος μου. Έτσι, όταν τους λένε να μεταφέρουν τα παιδιά τους σε ένα σχολείο σε όλη την πόλη, όταν ακούνε ότι ένας Αφρικανός Αμερικανός έχει ένα πλεονέκτημα να προσγειωθεί μια καλή δουλειά ή ένα σημείο σε ένα καλό κολλέγιο λόγω μιας αδικίας που δεν διέπραξαν ποτέ οι ίδιοι, όταν τους λένε ότι οι φόβοι τους για το έγκλημα σε αστικές γειτονιές αποτελεί προκατάληψη, η δυσαρέσκεια τους αυξάνεται με την πάροδο του χρόνου.

Ο Ομπάμα συνεχίζει τους ηθικούς συλλογισμούς και δικαιολογήσεις αναφορικά με τον θυμό γύρω από τις φυλετικές διακρίσεις. Κριτικάρει όμως εδώ τον θυμό αυτόν, χαρακτηρίζοντάς τον μη παραγωγικό, χωρίς όμως να τον υποβιβάζει, καθώς κάτι τέτοιο όπως αναφέρει υποτιμά το ίδιο το πρόβλημα. Από την άλλη εκφράζει την κατανόηση του για τον θυμό που νιώθουν και οι λευκοί Αμερικανοί της εργατικής τάξης, οι οποίοι κατά τον Ομπάμα δεν νιώθουν ιδιαίτερα ωφελημένοι από τη φυλή τους και υφίστανται και εκείνοι τις άσχημες συνέπειες της οικονομικής κρίσης και νιώθουν ανασφάλεια για το μέλλον. Με την στάση του αυτή ο Ομπάμα καταφέρνει να ταυτιστεί και με τους λευκούς ψηφοφόρους της εργατικής τάξης, δείχνοντας πώς μπορεί να εκφράσει και τις δικές τους θέσεις.

Στη συνέχεια:

Αλλά έχω μια σταθερή πεποίθηση - μια πεποίθηση που βασίζεται στην πίστη μου στον Θεό και στην πίστη μου στον αμερικανικό λαό - ότι συνεργαζόμενοι μπορούμε να προχωρήσουμε πέρα από μερικές από τις παλιές φυλετικές πληγές μας, και ότι στην πραγματικότητα δεν έχουμε άλλη επιλογή εάν θέλουμε συνεχίσουμε στο δρόμο μιας πιο τέλειας ένωσης.

Ο Ομπάμα στο σημείο αυτό κάνει άλλη μια φορά αναφορά στην πίστη του στο Θεό, και κάνει αναφορά στην ομαδική αποτελεσματικότητα των οπαδών, οι οποίοι μέσω της ομαδικής συνεργασίας μπορούν να επιλύσουν τις φυλετικές τους διαφορές και να οδηγηθούν σε μία πιο τέλεια ένωση.

Τέλος:

Δεν θα έπαιρνα υποψηφιότητα για τον Πρόεδρο αν δεν πίστευα με όλη μου την καρδιά ότι αυτό θέλουν η συντριπτική πλειοψηφία των Αμερικανών για αυτήν τη χώρα. Αυτή η ένωση δεν μπορεί ποτέ να είναι τέλεια, αλλά η γενιά από γενιά έδειξε ότι μπορεί πάντα να τελειοποιηθεί Και σήμερα, κάθε φορά που αισθάνομαι αμφιλεγόμενος ή κυνικός για αυτή τη δυνατότητα, αυτό που μου δίνει την μεγαλύτερη ελπίδα είναι η επόμενη γενιά - οι νέοι των οποίων η στάση και οι πεποιθήσεις και η ανοικτότητα να αλλάζουν έχουν ήδη κάνει ιστορία σε αυτές τις εκλογές

3 Νοεμβρίου 2008

Επιτρέψτε μου να ξεκινήσω σημειώνοντας, η Βιρτζίνια ότι είναι το τελευταίο μας
ράλλυ. Αυτό είναι το τελευταίο ράλλυ μιας καμπάνιας που ξεκίνησε πριν από σχεδόν 2
χρόνια. Έχουμε πάει σε κάθε γωνιά αυτής της χώρας,
από εδώ στη Βόρεια Βιρτζίνια μέχρι τις βραχώδεις ακτές του Maine, στις ανοιχτές
πεδιάδες του
Τέξας, στους ανοιχτούς ουρανούς της Μοντάνα.
Θέλω απλώς να πω ότι ό, τι κι αν συμβεί αύριο, είμαι βαθιά ταπεινωμένος από αυτό
ταξίδι. Υποδεχθήκατε τη Μισέλ και εμένα και τις κόρες μου στα σπίτια σας.

Μοιραστήκατε τις ιστορίες του αγώνα σας, μιλήσατε για τα όνειρά σας, στην πορεία, μιλώντας με όλους εσάς για τη ζωή σας. Εμπλουτίσατε τη ζωή μου, με συγκινήσατε ξανά και ξανά. Με εμπνεύσατε. Μερικές φορές όταν ήμουν κάτω, με σηκώσατε. Με γεμίσατε με νέα ελπίδα για το μέλλον μας και μου θυμίσατε τι κάνει την Αμερική τόσο ξεχωριστή. Στα μέρη που έχω πάει και τα άτομα που γνώρισα, με συγκίνησαν ξανά και ξανά με τη θεμελιώδη ευγένεια και γενναιοδωρία και αξιοπρέπεια ανδρών και γυναικών που εργάζονται σκληρά χωρίς παράπονο, να ανταποκρίνονται στις ευθύνες τους κάθε μέρα. Έρχομαι με μια ανυπόφορη πεποίθηση ότι αν είχαμε μόνο μια κυβέρνηση τόσο υπεύθυνη όσο όλοι εσείς, τόσο συμπονετικοί όσο ο αμερικανικός λαός, ότι δεν υπάρχει εμπόδιο που δεν μπορούμε να ξεπεράσουμε. Δεν υπάρχει πεπρωμένο που δεν μπορούμε να εκπληρώσουμε. Βιρτζίνια, έχω μόνο μία λέξη για σένα, μόνο μία λέξη. Αύριο. Αύριο. Μετά από δεκαετίες της καταστροφικής πολιτικής στην Ουάσινγκτον, 8 χρόνια αποτυχημένων πολιτικών από τον Τζορτζ Μπους, είκοσι ένα μήνες εκστρατείας, είμαστε λιγότερο από μια μέρα μακριά από την αλλαγή Αμερική.

Στην αρχή της ομιλίας του ο Ομπάμα κάνει έναν απολογισμό της πορείας του μέχρι εκείνη τη στιγμή. Ευχαριστεί τους ψηφοφόρους για όλη την στήριξη που του πρόσφεραν μέχρι εκείνη τη στιγμή, και βρίσκει την ευκαιρία να τους επικροτήσει, εξυμνώντας τις αξίες τους. Παρουσιάζει τις αξίες αυτές ως αναπόσπαστο κομμάτι της αμερικανικής ταυτότητας, και κάνει ηθικούς συλλογισμούς ψέγοντας τις πολιτικές προηγούμενων κυβερνήσεων, ιδίως του Μπους, χαρακτηρίζοντας τις ανεύθυνες και καταστροφικές. Επίσης χρησιμοποιεί β πληθυντικό για να μπορέσει να ταυτιστεί με τους ψηφοφόρους

Συνεχίζοντας την ομιλία:

Αύριο μπορείτε γυρίσετε σελίδα από πολιτικές που δημιουργούν απληστία είναι ανεύθυνες και γυρίζουν τη πλάτη στο παρελθόν, τη σκληρή δουλειά και τη θυσία. Αύριο μπορείτε να επιλέξετε πολιτικές που επενδύουν στη μέση μας τάξη, δημιουργούν νέες θέσεις εργασίας και επιφέρουν ανάπτυξη αυτής της οικονομίας, ώστε όλοι να έχουν την ευκαιρία να πετύχουν. Όχι μόνο ο Διευθύνων Σύμβουλος αλλά ο γραμματέας και ο επιστάτης. όχι μόνο ο ιδιοκτήτης του εργοστασίου, αλλά οι άνδρες και οι γυναίκες που εργάζονται στο εργοστάσιο. Αύριο μπορείτε να τερματίσετε την πολιτική

αυτή που χωρίζει ένα έθνος για να κερδίσει εκλογές, που βάζει τον λόγο ενάντια στον λόγο,
και πόλη εναντίον πόλης, που βάζει τους Ρεπουμπλικάνους εναντίον των Δημοκρατών, που μας ζητά να φοβόμαστε κάθε φορά
όταν πρέπει να ελπίζουμε.
Αύριο, σε αυτήν την καθοριστική στιγμή στην ιστορία, μπορείτε να δώσετε σε αυτήν τη χώρα την αλλαγή
που χρειαζόμαστε. Ξεκινά εδώ στη Βιρτζίνια. Ξεκινά εδώ στο Manassas. Εδώ είναι που
ξεκινά η αλλαγή.
Η καμπάνια μας δεν ήταν τέλεια. Υπάρχουν στιγμές που κοιτάζω πίσω και έχω πει,
"ξέρεις δεν θα το έκανα αυτό αν το είχα σκεφτεί λίγο περισσότερο."
Αλλά θα σου πω τι. Όταν σκέφτεστε για αυτήν την καμπάνια έχουμε πολλά να είμαστε περήφανοι
όταν πρόκειται για τον τόνο που έχουμε ορίσει.
Προσπαθήσαμε να υποστηρίξουμε ζητήματα και να μην κάνουμε προσωπικές επιθέσεις. Ήμασταν σκληροί
υπερασπιζόμαστε τον εαυτό μας, αλλά προσπαθήσαμε να διασφαλίσουμε ότι μας
θυμίζουν πάντα οι
υποστηρικτές μας, ότι όλοι είμαστε σε αυτό μαζί. Μαύροι, λευκοί, Ισπανόφωνοι,
Αμερικανοί ιθαγενής,
Ασιάτες, Δημοκρατικοί και Ρεπουμπλικάνοι, νέοι και ηλικιωμένοι, πλούσιοι και
φτωχοί, ομοφυλόφιλοι και ετεροφυλόφιλοι
άτομα με ειδικές ανάγκες και άτομα χωρίς ειδικές ανάγκες, όλοι έχουμε κάτι να
συνεισφέρουμε.
Προσπαθήσαμε να επικοινωνήσουμε αυτά τα δύο τελευταία χρόνια ότι δεν μπορούμε
να έχουμε το ίδιο πολιτικό
παιχνίδι, τις ίδιες τακτικές που θέτουν τον ένα εναντίον του άλλου, που μας κάνουν να
φοβόμαστε ο ένας τον άλλον
Δεν μπορούμε να το αντέξουμε πια. ΟΧΙ αυτή τη φορά. Παρά τους ισχυρισμούς των
αντιπάλων μας
, δεν υπάρχουν πια αληθινά ή ψεύτικα μέρη της Βιρτζίνια και δεν υπάρχουν αληθινά
ή ψεύτικα μέρη της Αμερικής. Δεν υπάρχει κάποια πόλη που να είναι περισσότερο υπέρ
της Αμερικής από οπουδήποτε
αλλού. Είμαστε όλοι ένα έθνος. Όλοι μας είμαστε περήφανοι. Όλοι μας πατριώτες.
Όλοι χαιρετίζουμε
αυτή τη σημαία.

Το σημείο αυτό της ομιλίας χαρακτηρίζεται από έντονες αναφορές στην ελπίδα και στο μέλλον, στην αλλαγή που θα επέλθει εάν κερδίσει ο Ομπάμα τις εκλογές. Ο Ομπάμα προκειμένου να ταυτιστεί με τους ψηφοφόρους χρησιμοποιεί β πληθυντικό και δηλώνει πως στόχος του είναι να εκπροσωπήσει όλα τα στρώματα των Αμερικανών. Χρησιμοποιεί αναφορές στην ηθική, καταδικάζοντας τις πολιτικές των προηγούμενων κυβερνήσεων, για την αναποτελεσματικότητά τους. Τέλος κάνει αναφορές στην συλλογική ταυτότητα των Αμερικανών λέγοντας πως κανένα μέρος δεν είναι πιο αμερικανικό από κάποιο άλλο, αντιθέτως λέει πως είναι όλοι ένα έθνος, είναι όλοι περήφανοι, είναι όλοι πατριώτες και χαιρετίζουν την σημαία.

Τέλος:

Δεν ξέρω τι συμβαίνει, έτσι κοιτάξα πίσω μου και υπάρχει αυτή η μικροκαμωμένη γυναίκα, περίπου 60 ετών, λίγο πάνω από 1,50, μοιάζει ότι μόλις ήρθε από την εκκλησία - είναι

είχε ένα μεγάλο καπέλο της εκκλησίας. Στέκεται εκεί, με κοιτάζει και χαμογελάει και λέει "εκτοξεύτηκε."

Αποδεικνύεται ότι ήταν Δημοτικός Σύμβουλος της πόλης από το Greenwood που επίσης ήταν

ιδιωτικός ντετέκτιβ. Δεν το βγάζω απ το μυαλό μου. Και αποδεικνύεται ότι είναι διάσημη

ψάλτης επίσης. Το κάνει αυτό όπου πηγαίνει. Λέει «εκτοξεύτηκε» και λένε οι άνθρωποι «πυροδοτημένοι», και λέει «έτοιμοι» και λένε «έτοιμοι».

Για τα επόμενα πέντε λεπτά προχωράει σε αυτό. "Πυροδοτημένοι;" και όλοι λένε

"πυροδοτημένοι" και λέει "έτοιμοι" και λένε "έτοιμοι". Στέκομαι εκεί και Σκέφτομαι ότι είναι υπεροπτική από αυτή η γυναίκα. Κλέβει τη βροντή μου. κοιτάζω στο προσωπικό μου και σήκωσαν τους ώμους τους, δεν ξέρουν πόσο καιρό θα συνεχιστεί αυτό.

Αλλά εδώ είναι το θέμα, Βιρτζίνια. Μετά από ένα λεπτό νιώθω κάπως εκνευρισμένος. Νιώθω ότι είμαι έτοιμος. Γι 'αυτό συμμετέχω στο άσμα. Έχει ωραία αίσθηση. Για τα υπόλοιπα

της ημέρας, ακόμα και αφού φύγαμε από το Γκρίνγκουντ, παρόλο που έβρεχε ακόμα, παρόλο που

δεν έρχονταν μεγάλα πλήθη πουθενά, παρόλο που δεν είχαμε την έγκριση από τους ανθρώπους που ελπίζαμε, κάπως αισθάνθηκα λίγο ελαφρύτερος, λίγο καλύτερα.

Θα έβλεπα το προσωπικό μου και θα έλεγα "Πυροδοτημένος; και θα έλεγαν"

Πυροδοτημένοι, αφεντικό, είσαι έτοιμος; "Και θα έλεγα" είμαι έτοιμος. "

Αυτό είναι το νόημα, Βιρτζίνια. Έτσι ξεκίνησε αυτό το πράγμα. Σας δείχνει ότι μια φωνή

μπορεί. Αυτή η φωνή μπορεί να αλλάξει ένα δωμάτιο. Και αν μια φωνή μπορεί να αλλάξει ένα δωμάτιο, μπορεί

αλλάζει μια πόλη, και αν μπορεί να αλλάξει μια πόλη, μπορεί να αλλάξει μια κατάσταση και αν μπορεί να αλλάζει

ένα κράτος, μπορεί να αλλάξει ένα έθνος, και αν μπορεί να αλλάξει ένα έθνος, μπορεί να αλλάξει τον

κόσμο.

Βιρτζίνια, η φωνή σου μπορεί να αλλάξει τον κόσμο αύριο. Σε 21 ώρες αν είστε πρόθυμοι

να υπομείνετε κάποια βροχή, αν είστε πρόθυμοι να σύρετε αυτό το άτομο που ξέρετε που δεν θα πάει

να ψηφίσει στις κάλπες. Εάν είστε πρόθυμοι να οργανώσετε και να πάτε ως εθελοντές στα γραφεία,

αν είσαι πρόθυμος να σταθείς μαζί μου, αν είσαι πρόθυμος να πολεμήσεις μαζί μου, το ξέρω
η φωνή θα έχει σημασία.
Έχω λοιπόν μόνο μία ερώτηση για εσάς Βιρτζίνια, είστε πυροδοτημένοι; Είστε έτοιμοι;
Βιρτζίνια, ας αλλάξουμε τον κόσμο. Ο Θεός να σε ευλογεί και ο Θεός να ευλογεί τις
Ηνωμένες Πολιτείες
της Αμερικής.

Τελειώνοντας την ομιλία ο Ομπάμα προκειμένου να τονίσει την αποτελεσματικότητα των οπαδών, εξιστορεί τον τρόπο που προέκυψαν τα βασικά συνθήματα της καμπάνιας, δίνοντας παράλληλα έμφαση στην δύναμη που μπορεί να έχει μια φωνή. Κάνει αναφορά λοιπόν στο μέλλον και στην αλλαγή που μπορεί να επέλθει εάν κερδίσει τις εκλογές. Παρακινεί λοιπόν τους Αμερικανούς να πάνε να ψηφίσουν.

Η επόμενη ομιλία που θα μελετηθεί είναι η εξής:

4η Ομιλία: Ομιλία βραδιάς νίκης εκλογών

4 Νοεμβρίου 2008

Στο παραπάνω σύννεφο λέξεων βλέπουμε πως οι περισσότερο χρησιμοποιημένες λέξεις το λαός(people), Αμερική (America), απόψε(tonight) και το νέο (new). Από τις λέξεις αυτές καταλαβαίνουμε πως στην νικητήρια ομιλία ο Ομπάμα απευθύνεται στον Αμερικανικό λαό , μιλάει για την νίκη που επήλθε εκείνη τη βραδιά, εξού και η λέξη απόψε . Ακόμα μιλάει για την αλλαγή που θα επέλθει στη χώρα του και για όλα τα νέα πράγματα που θα προκύψουν.

Ξεκινώντας :

Εάν υπάρχει κάποιος εκεί έξω που εξακολουθεί να αμφιβάλλει ότι η Αμερική είναι ένας τόπος όπου όλα τα πράγματα είναι δυνατά, ποιος εξακολουθεί να αναρωτιέται αν το όνειρο των ιδρυτών μας είναι ζωντανό στην εποχή μας που εξακολουθεί να αμφισβητεί τη δύναμη της δημοκρατίας μας, απόψε είναι η απάντησή σας. Είναι η απάντηση που λέγεται από τις αράδες που απλώνονται γύρω από σχολεία και εκκλησίες, από αριθμούς αυτό το έθνος δεν έχει δει ποτέ. από ανθρώπους που περίμεναν τρεις ώρες και τέσσερις ώρες, πολλοί για πρώτη φορά στη ζωή τους, γιατί πίστευαν ότι αυτή τη φορά τα πράγματα είναι διαφορετικά, ότι η φωνή τους μπορεί να κάνει τη διαφορά.

Ξεκινώντας την νικητήρια ομιλία του ο Ομπάμα αναφέρεται στην συλλογική ταυτότητα του Αμερικανικού έθνους και στις αξίες του. Χαρακτηρίζει την Αμερική ως μια χώρα που είναι τα πάντα δυνατά, αναφερόμενος στην εκλογή του, ως πρώτου αфроαμερικανού προέδρου στην ιστορία των ΗΠΑ, ενώ ταυτόχρονα επαινεί τη δύναμη της Αμερικανικής δημοκρατίας.

Παρακάτω:

Ας καλέσουμε λοιπόν ένα νέο πνεύμα πατριωτισμού. υπηρεσίας και ευθύνης όπου ο καθένας από εμάς αποφασίζει να μπαίνουμε και να δουλεύουμε πιο σκληρά και να φροντίζουμε όχι μόνο τους εαυτούς μας, αλλά και ο ένας τον άλλον. Ας θυμηθούμε ότι αν αυτή η οικονομική κρίση μάς δίδαξε κάτι, είναι ότι δεν μπορούμε να έχουμε μια ακμάζουσα Wall Street ενώ η Main Street υποφέρει - σε αυτήν τη χώρα, ανεβαίνουμε ή πέφτουμε ως ένα έθνος. ως ένας λαός. Ας αντισταθούμε στον πειρασμό να επιστρέψουμε στην ίδια εχθρότητα και ανωριμότητα που δηλητηρίασε την πολιτική μας εδώ και πολύ καιρό. Ας θυμηθούμε ότι ήταν ένας άντρας από αυτό το κράτος που μετέφερε για πρώτη φορά το πανό του Δημοκρατικού Κόμματος στον Λευκό Οίκο - ένα κόμμα που βασίζεται στις αξίες της αυτονομίας, της ατομικής ελευθερίας, και εθνική ενότητα. Αυτές είναι αξίες που όλοι μοιραζόμαστε, και ενώ το Δημοκρατικό Κόμμα έχει κερδίσει μια μεγάλη νίκη απόψε, το κάνουμε με μέτρο ταπεινότητας και αποφασιστικότητα για να θεραπεύσουμε τα χάσματα που έχουν συγκρατήσει την πρόοδό μας. Όπως είπε ο Λίνκολν σε ένα έθνος πολύ πιο διαιρεμένο από τη δικό μας, «Δεν είμαστε εχθροί, αλλά φίλοι... αν και το πάθος μπορεί να είναι τεντωμένο, δεν πρέπει να σπάσει τους δεσμούς αγάπης μας. Και σε εκείνους τους Αμερικανούς των οποίων την υποστήριξη Δεν έχω κερδίσει ακόμα - Ίσως δεν κέρδισα την ψήφο σας, αλλά ακούω τις φωνές σας, χρειάζομαι τη βοήθειά σας, και θα είμαι και ο Πρόεδρός σας.

Στο σημείο αυτό ο Ομπάμα κάνει ηθικούς συλλογισμούς και αιτιολογήσεις. Καλεί τους Αμερικανούς σε ενότητα, τους παροτρύνει να αφήσουν τις αρνητικές συμπεριφορές και πολιτικές στο παρελθόν, ενώ τους λέει πως αυτό που έχει σημασία είναι τα κοινά τους σημεία και οι κοινοί τους στόχοι, επαινεί τις αξίες του δημοκρατικού κόμματος. Ενώ για να τονίσει την ενότητα του λαού, κάνει αναφορά στα λόγια του πρώην προέδρου Λίνκολν, και λέει πως σκοπεύει να ακούσει και να εκπροσωπήσει όλους τους Αμερικανούς, ασχέτως αν τον ψήφισαν ή όχι. Ακόμα κάνει αναφορές στη συλλογική αποτελεσματικότητα λέγοντας στους Αμερικανούς πως χρειάζεται στην βοήθεια τους, για να μπορέσει να διοικήσει αποτελεσματικά τη χώρα, ακόμα και αν δεν τον ψήφισαν. Τονίζει έτσι τη σημασία της ένωσης και της συνεργασίας, κάτι που υποδηλώνει ταυτόχρονα και η χρήση του Β' πληθυντικού.

Τέλος:

Αν τα παιδιά μας ζήσουν για να δουν τον επόμενο αιώνα. Αν οι κόρες μου πρέπει να είναι τόσο τυχερές και ζήσουν όσο η Αν Νίζον Κούπερ, τι αλλαγές θα δουν; Τι πρόοδο θα έχουμε σημειώσει; Αυτή είναι η ευκαιρία μας να απαντήσουμε σε αυτήν την κλήση. Αυτή είναι η στιγμή μας. Αυτή είναι η ώρα μας – να βάλουμε τους ανθρώπους μας πίσω στη δουλειά και να ανοίξουμε τις πόρτες ευκαιρίας για τα παιδιά μας, για επαναφορά της ευημερίας και προώθηση της της ειρήνης · να επανέλθει το Αμερικανικό Όνειρο και να επιβεβαιώσει ξανά αυτή η θεμελιώδης αλήθεια - ότι από πολλούς, είμαστε ένα. ότι ενώ αναπνέουμε, ελπίζουμε, και όπου συναντούμε κυνισμό, και αμφιβολίες, και εκείνοι που μας λένε ότι δεν μπορούμε, θα απαντήσουμε με αυτό το διαχρονικό δόγμα που συνοψίζει το πνεύμα ενός λαού: Ναι μπορούμε. Ευχαριστώ, ο Θεός να σε ευλογεί, και ο Θεός να ευλογεί τις Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής.

Τελειώνοντας την ομιλία του ο Ομπάμα αν αναφέρεται ξανά στο μέλλον των ΗΠΑ και σε ένα καλύτερο αύριο που σκοπεύει να δημιουργήσει για τα παιδιά και τους πολίτες της Αμερικής, αναφέρεται για ακόμα μια φορά στο συλλογικό πνεύμα και την ταυτότητα των Αμερικανών, η οποία χαρακτηρίζεται συνοπτικά από το Αμερικανικό όνειρο, την πίστη δηλαδή πώς μέσω της ενότητας και της σκληρής δουλειάς, στις ΗΠΑ όλα είναι δυνατά.

Η πολιτική καμπάνια του Τραμπ, ξεκίνησε επίσημα τον Ιούνιο του 2015, στον Πύργο του Τραμπ στη Νέα Υόρκη. Ο Τραμπ ήταν ο επίσημος υποψήφιος του κόμματος των ρεπουμπλικάνων για τις προεδρικές εκλογές του 2016, έχοντας ως υποψήφιο αντιπρόεδρο τον Μάικ Πένσ. Όσον αφορά τα βασικά στελέχη της καμπάνιας του, οι αρχικοί υπεύθυνοι Λεβαντόφσκι και Μπάνον, αντικαταστάθηκαν από τους Κόνγκουεϊ και Μάναφορτ. Ο συγγραφέας των ομιλιών του Τράμπ υπήρξε ο πολιτικός του σύμβουλος Στέφεν Μίλερ. Η καμπάνια του Τράμπ κατάφερε να προσελκύσει μεγάλο ενδιαφέρον από τα μέσα ενημέρωσης, η οποία βασίστηκε και στην προηγούμενη αναγνωρισιμότητα που είχε ο Τραμπ. Βασικό σλόγκαν τις καμπάνιας ήταν το “ Να ξανακάνουμε την Αμερική Σπουδαία Ξανά”. Η καμπάνια του Τραμπ υπήρξε πάρα

ΘΕΜΑ: ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ ΥΠΟΨΗΦΙΟΤΗΤΑΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΡΟΕΔΡΙΑ ΤΩΝ ΗΠΑ

97

Ξεκινώντας την ομιλία:

Ουάου. Ωχ. Αυτή είναι μια μεγάλη ομάδα ανθρώπων. Χιλιάδες.

Τόσο ωραία, ευχαριστώ πολύ. Αυτό είναι πολύ ωραίο. Σας ευχαριστώ. Είναι υπέροχο να είσαι στον πύργο του Trump . Είναι υπέροχο να βρίσκεστε σε μια υπέροχη πόλη σαν την Νέα Υόρκη. Και είναι τιμή να σας έχω όλους εδώ. Αυτό είναι πέρα από τις προσδοκίες του καθενός. Δεν υπάρχει τέτοιο πλήθος. Και, μπορώ να σας πω, μερικοί από τους υποψηφίους, μπήκαν. Δεν ήξεραν ότι το κλιματιστικό δεν λειτούργησε. Ίδρωναν σαν σκύλοι. Δεν ήξεραν ότι το δωμάτιο ήταν πολύ μεγάλο, γιατί δεν είχαν κανέναν εκεί. Πως πρόκειται να νικήσουν το ISIS; Δεν νομίζω ότι θα συμβεί. Η χώρα μας αντιμετωπίζει σοβαρά προβλήματα. Δεν έχουμε πια νίκες. Κάποτε είχαμε νίκες, αλλά δεν τις έχουμε. Πότε ήταν η τελευταία φορά που κάποιος μας είδε να χτυπάμε, ας πούμε, τη Κίνα σε μια εμπορική συμφωνία; Μας σκοτώνουν. Προσωπικά νικούσα στην Κίνα όλη την ώρα. Όλα τα χρόνια.

Στην αρχή της ομιλίας του ο Τράμπ ευχαριστεί θερμά τους παρευρισκομένους. Αμέσως όμως, προχωρά σε επιθέσεις κατά των πολιτικών αντιπάλων του λέγοντας πως δεν είχαν την ικανότητα να καταλάβουν εάν λειτουργούσε το κλιματιστικό ποσό μάλλον να διαχειριστούν σοβαρότερα θέματα, όπως η αντιμετώπιση του ισλαμικού κράτους. Θέλει να πει με αυτόν τον τρόπο, πως δεν είναι σωστό να κερδίσουν αυτοί τις εκλογές καθώς δεν πρόκειται να παράξουν τα αναμενόμενα αποτελέσματα. Συνεχίζει τις ηθικές αιτιολογήσεις με το να τονίζει την άδικη και δυσμενή κατάσταση που βρίσκεται η Αμερική, η οποία δεν σημειώνει νίκες πλέον σε οικονομικό επίπεδο, και βρίσκεται πλέον πίσω από τον μεγάλο οικονομικό της αντίπαλο την Κίνα. Χρησιμοποιεί β πληθυντικό προκειμένου να ταυτιστεί με τους οπαδούς και προβάλλει τις προσωπικές του επιτυχίες προκειμένου να πείσει για την ικανότητα του να αναλάβει την προεδρία.

Παρακάτω:

Πότε θα νικήσουμε το Μεξικό στα σύνορα; Γελάνε μαζί μας, με τη βλακεία μας. Και

τώρα μας χτυπούν οικονομικά. Δεν είναι φίλοι μας, πιστέψτε με. Αλλά μας σκοτώνουν οικονομικά.

*Οι Η.Π.Α. έγιναν χώροι υποδοχής για τα προβλήματα όλων των άλλων.
Σας ευχαριστώ. Είναι αλήθεια πως αυτοί είναι οι καλύτερα και οι καλύτεροι. Όταν το
Μεξικό το στέλνει
ανθρώπους, δεν στέλνει τους καλύτερα. Δεν στέλνουν. Δεν στέλνουν άτομα σαν
εσάς. Στέλνουν άτομα που έχουν πολλά προβλήματα και τα φέρνουν
προβλήματα σε εμάς. Φέρνουν ναρκωτικά. Φέρνουν έγκλημα. Είναι βιαστές.
Και μερικοί, υποθέτω, είναι καλοί άνθρωποι.
Αλλά μιλώ στους συνοριοφύλακες και μας λένε τι παίρνουμε. Και έχει να κάνει μόνο με
τη
ΚΟΙΝΗ ΛΟΓΙΚΗ. Έχει νόημα μόνο. Δεν μας στέλνουν τους σωστούς ανθρώπους.
Προέρχονται οι περισσότερα από το Μεξικό. Προέρχονται από όλη τη Νότια και
Λατινική Αμερική,
και έρχονται πιθανώς - πιθανώς - από τη Μέση Ανατολή. Αλλά δεν ξέρουμε. Επειδή
δεν έχουμε καμία προστασία και δεν έχουμε καμία αρμοδιότητα, δεν ξέρουμε τι
συμβαίνει. Και
πρέπει να σταματήσει και πρέπει να σταματήσει γρήγορα. .*

Στο σημείο αυτό ο Τραμπ κάνει άλλη μία ηθική αιτιολόγηση και αναφέρεται σε έναν
ακόμα κατ'εκείνον εχθρό των ΗΠΑ, το Μεξικό και του μετανάστες. Λέει πως οι
μετανάστες που έρχονται από το Μεξικό και την Λατινική Αμερική, δεν είναι σαν του
Αμερικανούς, αντιθέτως εκείνοι έχουν προβλήματα και είναι εγκληματίες, κάτι το
οποίο φέρνουν και στις ΗΠΑ. Με αυτό τον τρόπο ξεχωρίζει τους Αμερικανούς σαν
ομάδα με την δική της ταυτότητα, από τους άλλους που έρχονται στην χώρα. Λέει με
λίγα λόγια στους Αμερικανούς πως είναι εκείνοι ως νομοταγείς και φιλήσυχοι
εναντίων των ξένων που κατ'εκείνων έχουν αρνητικά χαρακτηριστικά.

Στη συνέχεια:

*Ελέγχονται πλήρως
- ελέγχονται πλήρως από τους λομπίστες, από τους χορηγούς και από τα ειδικά
συμφέροντα, πλήρως.
Ναι, τα ελέγχουν. Έχω, εγώ λόμπι. Οφείλω να σας πω. Έχω λομπίστες
που μπορούν να παράξουν οτιδήποτε για μένα. Είναι υπέροχοι. Αλλά ξέρεις τι; Δεν θα
συμβεί.
Δεν θα συμβεί. Επειδή πρέπει να σταματήσουμε να κάνουμε πράγματα για μερικούς
ανθρώπους, αλλά για αυτό καταστρέφεται η
χώρα, καταστρέφει τη χώρα μας. Πρέπει να σταματήσουμε, και πρέπει να σταματήσει
τώρα.
Τώρα, η χώρα μας χρειάζεται - η χώρα μας χρειάζεται έναν πραγματικά σπουδαίο
ηγέτη και χρειαζόμαστε
έναν πραγματικά σπουδαίο ηγέτη τώρα. Χρειαζόμαστε τον ηγέτη που έγραψε το βιβλίο
«Η τέχνη της συμφωνίας».
Χρειαζόμαστε έναν ηγέτη που μπορεί να φέρει πίσω τις δουλειές μας, να επαναφέρει
την κατασκευαστική βιομηχανία μας, που να
μπορεί να φέρει πίσω τον στρατό μας, μπορεί να φροντίσει τους βετεράνους πολέμου
μας. Οι βετεράνοι μας έχουν εγκαταλειφθεί.*

Στο σημείο αυτό ο Τραμπ κάνει ακόμα μια ηθική αιτιολόγηση και δικαιολόγηση, καθώς αν επιτίθεται και πάλι στους πολιτικούς του αντιπάλους χαρακτηρίζοντας τους διεφθαρμένους που εξυπηρετούν αποκλειστικά τα συμφέροντα των χορηγών τους κάτι το οποίο καταστρέφει τη χώρα. Ο ίδιος λέει πώς έχει και ο ίδιος λομπήστες, κάτι το οποίο σημαίνει πώς είναι ήδη αρκετά πλούσιος και ισχυρός για να μπορεί να επηρεαστεί από χορηγούς. Κριτικάρει την κατάσταση της βιομηχανίας κατασκευών και την αντιμετώπιση που έχουν οι βετεράνοι πολέμου, με αυτόν τον τρόπο πετυχαίνει να ταυτιστούν τα συγκεκριμένα τμήματα Αμερικανών πολιτών μαζί του, καθώς φαίνεται να μπορεί να εκφράσει τα συμφέροντά τους.

Εν συνεχεία:

Με συμπαθεί η οικογένειά μου; Νομίζω ναι, σωστά. Κοίτα την οικογένειά μου. Είμαι περήφανος για την οικογένειά μου. Παρεμπιπτόντως, μιλώντας για την οικογένειά μου, σας συστήνω τη Melania, τον Barron, τον Kai, τη Donnie, τον Don, τη Vanessa, τη Tiffany, Η Ivanka έκανε εξαιρετική δουλειά. Έκανε εξαιρετική δουλειά; Ο Jared, η Laura και ο Eric, είμαι πολύ περήφανος για την οικογένειά μου. Είναι μια υπέροχη οικογένεια.

Εδώ ο Τραμπ, συστήνει την οικογένεια του στους οπαδούς, επιδιώκοντας να ταυτιστεί με τους οικογενειάρχες και τις οικογενειακές αξίες των Αμερικανών ψηφοφόρων.

Τέλος:

επιστρέφεις σε αυτήν τη χώρα και

το LAX είναι κατεστραμμένο. Έχουμε όλα αυτά τα καταστροφικά αεροδρόμια. Πρέπει να ανοικοδομήσουμε

την υποδομή μας.

Να εξοικονομήσουμε από το Medicare, και Medicaid και τη Κοινωνική Ασφάλιση χωρίς περικοπές. Πρέπει να το κάνουμε

Να απαλλαγούμε από την απάτη. Να απαλλαγούμε από τα απόβλητα και την κατάχρηση, αλλά να τα αποθηκεύσουμε. Οι άνθρωποι

πληρώνουν για χρόνια. Και τώρα πολλοί από αυτούς τους υποψηφίους θέλουν να το κόψουν. Το σώζεις

κάνοντας τις Ηνωμένες Πολιτείες σπουδαίες ξανά, κάνοντας μας ξανά πλούσιους, παίρνοντας πίσω όλα τα χρήματα

που χάνονται.

Πρέπει να επαναδιαπραγματευτούμε τις συμφωνίες εξωτερικού εμπορίου.

Να μειώσουμε το χρέος μας 18 τρισεκατομμυρίων δολαρίων, γιατί, πιστέψτε με, είμαστε σε μια φούσκα. Εμείς

Σας ευχαριστώ. Ευχαριστώ πολύ.

101

χώρας, αλλά και στις προεκλογικές του υποσχέσεις. Ακόμα κάνει ιδιαίτερη αναφορά στο εμπόριο.

Ξεκινώντας :

Φίλοι, εκπρόσωποι και συνάδελφοι Αμερικανοί: Αποδέχομαι ταπεινά και ευγνωμοσύνη την υποψηφιότητα

για την προεδρία των Ηνωμένων Πολιτειών.

ΗΠΑ.! ΗΠΑ.! ΗΠΑ.!

Μαζί, θα οδηγήσουμε το κόμμα μας πίσω στον Λευκό Οίκο και θα οδηγήσουμε τη χώρα μας

πίσω στην ασφάλεια, την ευημερία και την ειρήνη. Θα είμαστε μια χώρα γενναιοδωρίας και ζεστασιάς.

Αλλά θα είμαστε επίσης χώρα νόμου και τάξης.

Η Σύμβασή μας συμβαίνει σε μια στιγμή κρίσης για το έθνος μας. Οι επιθέσεις κατά της αστυνομίας μας,

και η τρομοκρατία στις πόλεις μας, απειλούν τον δικό μας τρόπο ζωής. Κάθε πολιτικός που

δεν αντιλαμβάνεται αυτόν το κίνδυνο, δεν είναι κατάλληλος να καθοδηγήσει τη χώρα μας

Αμερικανοί που παρακολουθούν αυτή τη συνάντηση απόψε έχουν δει τις πρόσφατες εικόνες βίας στο

στους δρόμους μας και στο χάος στις κοινότητες μας. Πολλοί έχουν παρακολουθήσει αυτήν τη βία προσωπικά,

Μερικοί υπήρξαν ακόμη και τα θύματά της.

Έχω ένα μήνυμα για όλους εσάς: το έγκλημα και τη βία που πλήττει σήμερα το έθνος μας

σύντομα - και εννοώ πολύ σύντομα - θα τελειώσει

Ο Τραμπ ξεκινάει την ομιλία αυτή ευχαριστώντας τους ψηφοφόρους για την επιλογή του ως επίσημο υποψήφιο για την προεδρία των ΗΠΑ, με το κόμμα των

Ρεπουμπλικανών. Αναφέρεται στην ελπίδα μέλλον , υπόσχοντας να επαναφέρει το κόμμα πίσω στον λευκό οίκο, αλλά και να επαναφέρει την ευημερία στη χώρα. Κάνει ιδιαίτερη αναφορά στις αξίες της γενναιοδωρίας, της ευημερίας, της ασφάλειας , της ζεστασιάς, ου νόμου και της τάξης. Με αφορμή το τελευταίο, κάνει ηθικές αιτιολογήσεις αποδοκιμάζοντας την βία που επικράτησε στις πορείες κατά της αστυνομίας. Προκειμένου να ταυτιστεί μ τους ψηφοφόρους, κάνει ιδιαίτερη αναφορά στα θύματα της βίας αυτής, αλλά και σε όσους την μάρτυρες της, λέγοντας πως θα μπει ένα τέλος σε όλα αυτά εάν εκλεγεί.

Παρακάτω:

Η πιο σημαντική διαφορά μεταξύ του σχεδίου μας και του αντιπάλου μας, είναι πως αυτό

το σχέδιό μας θα βάλει την Αμερική πρώτη. Ο αμερικανισμός, όχι ο παγκοσμιοποίηση, θα είναι το πιστεύω μας. Όπως και δεν αρκεί να μας καθοδηγούν πολιτικοί που δεν θα δώσουν προτεραιότητα στην Αμερική, τότε μπορούμε να είμαστε σίγουροι ότι άλλα έθνη θα αντιμετωπίζουν την Αμερική με σεβασμό, τον σεβασμό που μας αξίζει.

Ο αμερικανικός λαός θα έρθει πρώτος για άλλη μια φορά. Το σχέδιό μου θα ξεκινήσει με ασφάλεια στα σπίτια, που σημαίνει ασφαλείς γειτονιές, ασφαλή σύνορα και προστασία από την τρομοκρατία.

Δεν μπορεί να υπάρξει ευημερία χωρίς νόμο και τάξη. Όσον αφορά την οικονομία, θα περιγράψω τις μεταρρυθμίσεις

για να προσθέσετε εκατομμύρια νέες θέσεις εργασίας και τρισεκατομμύρια σε νέο πλούτο που μπορούν να χρησιμοποιηθούν για την ανοικοδόμηση της

Αμερική.

Ορισμένες από αυτές τις μεταρρυθμίσεις που θα σκιαγραφήσω απόψε θα αντιταχθούν σε ορισμένες από

τα πιο ισχυρά ειδικά συμφέροντα του έθνους μας. Αυτό οφείλεται στο γεγονός ότι αυτά τα συμφέροντα τα έχουν νοθεύσει

το πολιτικό και οικονομικό μας σύστημα για το αποκλειστικό τους όφελος. Πιστέψτε με, είναι για

τα οφέλη τους.

Οι μεγάλες επιχειρήσεις, τα ελίτιστικά μέσα ενημέρωσης και οι μεγάλοι χορηγοί παρατάσσονται πίσω από την εκστρατεία του

αντιπάλου μου γιατί ξέρουν ότι θα κρατήσει στη θέση τους στο άκαμπτο σύστημά μας.

Πετάνε

χρήματα σε αυτήν, επειδή έχουν απόλυτο έλεγχο σε κάθε πράγμα που κάνει. Αυτή είναι η μαριονέτα τους, και τραβούν τις χορδές.

Γι' αυτό το μήνυμα της Χίλαρι Κλίντον είναι ότι τα πράγματα δεν θα αλλάξουν ποτέ ... ποτέ.

Το μήνυμά μου είναι ότι τα πράγματα πρέπει να αλλάξουν - και πρέπει να αλλάξουν τώρα. Κάθε

μέρα που ξυπνάω αποφασισμένος να παραδώσω για τους ανθρώπους που έχω γνωρίσει σε όλο αυτό το έθνος

που έχουν παραμεληθεί, αγνοηθεί και εγκαταλειφθεί.

Έχω επισκεφτεί τους απολυμένους εργάτες και τις κοινότητες που συντρίβονται από τις φρικτές μας

και αθέμιτες εμπορικές συμφωνίες. Αυτοί είναι οι ξεχασμένοι άνδρες και γυναίκες της χώρας μας. Και

ξεχνιούνται, αλλά δεν πρόκειται να ξεχαστούν για πολύ ακόμα. Άνθρωποι που εργάζονται σκληρά

αλλά δεν έχουν πλέον φωνή.

Είμαι η φωνή σας!

Έχω αγκαλιάσει τις μητέρες που κλαίνε επειδή έχασαν τα παιδιά τους, επειδή οι πολιτικοί μας βάζουν τις προσωπικές τους ατζέντες πριν από το εθνικό καλό.

Εδώ ο Τραμπ αναφέρεται στην Αμερικανική ταυτότητα και τον Αμερικανικό πατριωτισμό, λέγοντας πως εάν εκλεγεί θα βάλει σε προτεραιότητα την Αμερική και τα αμερικανικά συμφέροντα και όχι την παγκοσμιοποίηση. Αναφέρεται επίσης στις αξίες του σεβασμού, της ειρήνης της προστασίας και της ασφάλειας. Κάνει ηθικές αιτιολογήσεις λέγοντας πως η αντίπαλος του Χίλαρι Κλίντον είναι διεφθαρμένη και όργανο των συμφερόντων των πλουσίων. Αποδοκιμάζει επίσης την παραμέληση και τις κακουχίες που αντιμετωπίζει η εργατική τάξη, προσπαθώντας να τους κάνει να ταυτιστούν μαζί του λέγοντας πως εκείνος θα αποτελέσει τη φωνή τους. Κάνει αναφορά στο μέλλον κάνοντας υποσχέσεις για το μέλλον.

Τέλος:

Δεν μπορούμε πλέον να βασιστούμε σε αυτούς

τους ίδιους άνθρωποι στην πολιτική και στα μέσα ενημέρωσης, που θα πουν οτιδήποτε για να διατηρήσουν ένα νοθευμένο σύστημα

στη θέση του. Αντ' αυτού, πρέπει να επιλέξουμε να πιστεύουμε στην Αμερική.

Η ιστορία μας παρακολουθεί τώρα.

Περιμένει να δούμε αν θα ανέβουμε στην περίπτωση και αν θα δείξουμε στον υπόλοιπο κόσμο ότι η Αμερική είναι ακόμα ελεύθερη και ανεξάρτητη και ισχυρή. Ζητώ την υποστήριξή σας

απόψε για να μπορώ να γίνω ο εκπρόσωπος σας στον Λευκό Οίκο.

Η αντίπαλός μου ζητά από τους υποστηρικτές της να απαγγείλουν μια τριών λέξεων υπόσχεση πίστης. Λέει: "Είμαι

Με αυτήν ". Επιλέγω να δώσω μια διαφορετική υπόσχεση.

Η υπόσχεσή μου αναφέρει: "ΕΙΜΑΣΤΕ ΜΕ ΣΑΣ – ΤΟΥΣ ΑΜΕΡΙΚΑΝΟΥΣ."

Είμαι η φωνή σας

Έτσι, σε κάθε γονέα που ονειρεύεται για το παιδί του και σε κάθε παιδί που ονειρεύεται το μέλλον του, σας λέω αυτά τα λόγια απόψε: Είμαι μαζί σας και θα παλέψω για σας,

και θα κερδίσω για σας.

Σε όλους τους Αμερικανούς απόψε, σε όλες τις πόλεις μας, κάνω αυτήν την υπόσχεση:

Θα κάνουμε ξανά την Αμερική ισχυρή.

Θα κάνουμε πάλι την Αμερική περήφανη.

Θα κάνουμε την Αμερική ξανά ασφαλή.

Και θα κάνουμε ξανά την Αμερική μεγάλη.

Ο Θεός να σας ευλογεί, και καληνύχτα! Σας αγαπώ!

Κλείνοντας την ομιλία του ο Τραμπ, κάνει ηθικούς συλλογισμούς χαρακτηρίζοντας τους πολιτικούς, τα μέσα ενημέρωσης και το σύστημα νοθευμένο. Κάνει αναφορές στην ιστορία και την συλλογική ταυτότητα λέγοντας πως θα βάλει τα αμερικανικά συμφέροντα πρώτα. Κάνει αναφορές στα όνειρα και τις ελπίδες των Αμερικανών, αλλά και στις αξίες της δύναμης, της ασφάλειας και της περηφάνιας.

*πέρα από τη φτώχεια, τίποτα άλλο πέρα από προβλήματα, τίποτα εκτός από απώλειες
Τίποτα εκτός από απώλειες. Δεν το κερδίζουμε πια ως χώρα. Θα αρχίσουμε να
κερδίζουμε ξανά.*

*Γίνονται πλούσιοι κάνοντας την Αμερική φτωχότερη σε πολλές περιπτώσεις. Ήρθε η
ώρα να απορρίψετε τα μέσα ενημέρωσης
και τη πολιτική ελίτ που έχει στεγνώσει τη χώρα μας.*

Ξεκινώντας την ομιλία του ο Τραμπ κάνει ηθικούς συλλογισμούς, κατηγορεί το
πολιτικό κατεστημένο και τα μέσα ενημέρωσης πως έχουν γεμίσει τη χώρα με
προβλήματα και πως έχουν πλουτίσει σε βάρος της, καλών τους τους πολίτες να τους
απορρίψουν με το να μην τους δώσουν την ψήφο τους.

Παρακάτω:

*Θα επαναφέρουμε τις δουλειές που σας έχουν κλαπεί. Πάμε ν α
επαναφέρουμε τον πλούτο που έχει παρθεί από τη χώρα μας. Θα επανέλθουν
οι ανθρακωρύχοι και οι εργάτες και οι χάλυβες. Θα τουςβάλουμε
πίσω στη δουλειά.*

*Οι οικονομικές πολιτικές του Μπιλ και της Χίλαρι Κλίντον κατέστρεψαν την
κατασκευαστική βιομηχανία
το κράτος σας και σε ολόκληρη τη χώρα.*

*Οι διεφθαρμένοι Κλίντον μας έδωσαν τη NAFTA. Η πολύ φρικτή είσοδος της Κίνας
στο παγκόσμιο εμπόριο, είναι δικό του φταίξιμο. Μία από τις καταστροφές. Η
συμφωνία με τη Νότια Κορέα που κατέστρεψε δουλειές. Αυτό ήταν
μια ομορφιά της Χίλαρι Κλίντον. Και η εταιρική σχέση Trans-Pacific, η οποία είναι
μια συνολική
αποτυχία.*

Στο σημείο αυτό ο Τραμπ κάνει ηθικούς συλλογισμούς κατηγορώντας τις
καταστροφικές όπως αναφέρει εμπορικές συμφωνίες και πολιτικές των Κλίντον.
Προσπαθεί να ταυτιστεί με τα συμφέροντα των εργατών που έχουν πληγεί από την
κρίση που έχουν υποστεί οι εμπορικοί κλάδοι αυτοί, ενώ κάνει αναφορές στην ελπίδα
λέγοντας πως θα επαναφέρει τον πλούτο και τις δουλειές στις ΗΠΑ .

Τέλος:

*Έτσι έχετε μια υπέροχη ευκαιρία να νικήσετε το διεφθαρμένο σύστημα που
παρακολουθείτε σήμερα, και να αποδώθει δικαιοσύνη για κάθε ξεχασμένο άνδρα και
γυναίκα και παιδί σε αυτό έθνος. Μην αφήσετε αυτήν την ευκαιρία να χαθεί.
Παλεύουμε για κάθε πολίτη που*

Κλείνοντας την τελευταία ομιλία του ο Τραμπ κάνει για άλλη μια φορά ηθικούς συλλογισμούς κατηγορώντας το διεφθαρμένο πολιτικό σύστημα. Κάνει αναφορές στη συλλογική ταυτότητα και στη συλλογική αποτελεσματικότητα τονίζοντας τα πράγματα που μπορούν ν επιτευχθούν αν η Αμερική δουλέψει ως ένα. Κάνει αναφορές στην πίστη στον Θεό, στις αξίες αλλά και στο καλύτερο μέλλον εάν τον ψηφίσουν οι πολίτες.

Τίτλος: Ομιλία για την αποδοχή της προεδρίας των ΗΠΑ

Στο παραπάνω σύννεφο λέξεων παρατηρούμε πως οι περισσότεροι χρησιμοποιούμενες λέξεις είναι πρώτον το ευχαριστώ (thank), το άνθρωποι (people), το σπουδαία (great), το ξέρω (know) και το χώρα (country). Δεν λαμβάνω υπόψη μου τη λέξη χειροκροτήματα (applause) καθώς αποτελεί γραπτή αποτύπωση των χειροκροτημάτων που λαμβάνουν χώρα εντός της αίθουσας.

Ξεκινώντας:

Σας ευχαριστώ. Ευχαριστώ πολύ, όλους.

Συγνώμη για την αναμονή; περίπλοκες δουλειές, περίπλοκες.

Ευχαριστώ πολύ.

Μόλις έλαβα ένα τηλεφώνημα από την Γραμματέα Κλίντον.

Μας συνεχάρη - είναι για εμάς - για τη νίκη μας και την συγχαίρω και γω, αυτήν και την οικογένειά της σε μια πολύ, πολύ σκληρή εκστρατεία. Εννοώ, αυτή - πάλεψε πολύ σκληρά.

Η Χίλαρι δούλεψε πολύ και πολύ σκληρά για μεγάλο χρονικό διάστημα και της οφείλουμε

είναι ένα μεγάλο χρέος ευγνωμοσύνης για την υπηρεσία της στη χώρα μας.

Αυτό εννοώ πολύ ειλικρινά.

Τώρα είναι καιρός η Αμερική να δεσμεύσει τις πληγές της διχόνοιας, πρέπει να ενωθούμε. Προς

όλους τους Ρεπουμπλικάνους και τους Δημοκρατικούς και τους ανεξάρτητους σε αυτό το έθνος, λέω ότι είναι καιρός

για να ενωθούμε .

Ήρθε η ώρα. Δεσμεύομαι σε κάθε πολίτη της γης μας ότι θα είμαι πρόεδρος για όλους τους

Αμερικανούς, και αυτό είναι τόσο σημαντικό για μένα.

Για εκείνους που επέλεξαν να μην με υποστηρίζουν στο παρελθόν, εκ των οποίων υπήρχαν λίγοι

άνθρωποι ... [γέλιο] ... Απευθύνομαι σε εσάς για την καθοδήγησή σας και τη βοήθειά σας έτσι ώστε

μπορούμε να συνεργαστούμε και να ενώσουμε τη μεγάλη μας χώρα.

Όπως είπα από την αρχή, η δική μας δεν ήταν μια εκστρατεία, αλλά ένα μάλλον απίστευτο

και μεγάλο κίνημα που αποτελείται από εκατομμύρια ανδρών και γυναικών που αγαπούν την

χώρα και θέλουν ένα καλύτερο, λαμπρότερο μέλλον για τον εαυτό τους και για τις οικογένειές τους.

Ξεκινώντας την ομιλία του ο Τραμπ κάνει ηθικούς συλλογισμούς, επαινώντας την Χίλαρι Κλίντον για την καμπάνια που έτρεξε και στην προσφορά της στο έθνος. Κάνει αναφορές στην συλλογική ταυτότητα και την συλλογική αποτελεσματικότητα, καλεί τους Αμερικανούς να λειτουργήσουν από δω και πέρα ενωμένοι. Κάνει ακόμα αναφορά στην ελπίδα μιλώντας για ένα καλύτερο μέλλον.

Παρακάτω:

Πρόκειται να είναι ένα όμορφο πράγμα. Κάθε Αμερικανός θα έχει την ευκαιρία

να συνειδητοποιήσει πλήρως τις δυνατότητές του. Οι ξεχασμένοι άνδρες και γυναίκες της χώρας μας

δεν θα ξεχαστούν πια.

Θα διορθώσουμε τις εσωτερικές πόλεις μας και θα ανοικοδομήσουμε τους αυτοκινητόδρομους, τις γέφυρες, τις σήραγγες, τα αεροδρόμια,

σχολεία, νοσοκομεία. Θα ξαναχτίσουμε τις υποδομές μας, οι οποίες θα γίνουν, παρεμπιπτόντως, δεν θα υστερούν σε τίποτα. Και θα βάλουμε εκατομμύρια ανθρώπους να δουλέψουν καθώς ξαναχτίζουμε

τις υποδομές.

Τέλος, θα φροντίσουμε τους μεγάλους βετεράνους μας.

Ήταν τόσο πιστοί και έχω γνωρίσει τόσους πολλούς σε αυτό το ταξίδι 18 μηνών.

Ο χρόνος που έχω περάσει μαζί τους κατά τη διάρκεια αυτής της εκστρατείας ήταν από τις μεγαλύτερες τιμές μου.

Οι βετεράνοι μας είναι απίστευτοι άνθρωποι. Θα ξεκινήσουμε ένα σχέδιο εθνικής ανάπτυξης

και ανανέωσης. Θα εκμεταλλευτώ τα δημιουργικά talέντα των ανθρώπων μας και θα καλέσουμε

τους καλύτερους και λαμπρότερους για να αξιοποιήσουμε το τεράστιο talέντο τους προς όφελος όλων.

Θα συμβεί

Στο σημείο αυτό των ο Τραμπ, κάνει αναφορές στην ελπίδα με το να περιγράφει αναλυτικά τα πλάνα που έχει για το μέλλον. Ακόμα κάνει αναφορές στην συλλογική ταυτότητα των Αμερικανών, μιλώντας για τις δυνατότητες και τα talέντα τους, ενώ επιδιώκει να δημιουργήσει ταύτιση με μαζί τους οπαδούς, αναφερόμενος συγκεκριμένα σε ομάδες όπως οι βετεράνοι πολέμου, εκφράζοντας τα συμφέροντά τους.

Τέλος:

*Θα κάνουμε εξαιρετική δουλειά.
Ανυπομονώ να είμαι πρόεδρος σας, και ελπίζω στο τέλος των δύο
χρόνων ή τριών χρόνων ή τεσσάρων χρόνων ή ίσως ακόμη και οκτώ χρόνων
εσείς
θα πείτε, τόσο πολλοί από εσάς δουλέψατε τόσο σκληρά για εμάς, αλλά εσείς θα το
πείτε αυτό - θα πείτε
ότι ήταν κάτι που πραγματικά ήσασταν πολύ περήφανος που κάνατε και μπορέσατε ..
Ευχαριστώ πολύ.
Και μπορώ να πω μόνο ότι ενώ η εκστρατεία τελείωσε, η δουλειά μας σε αυτό το
κίνημα είναι τώρα,
πραγματικά μόλις ξεκίνησε.
Θα δουλέψουμε αμέσως για τον αμερικανικό λαό. Και πρόκειται
να κάνουμε μια δουλειά που ελπίζουμε ότι θα είστε τόσο περήφανοι για τον πρόεδρό
σας. Θα είστε έτσι
υπερήφανοι. Και πάλι, είναι τιμή μου. Ήταν ένα καταπληκτικό βράδυ. Ήταν μια
εκπληκτική διετής
περίοδος. Και μου αρέσει αυτή η χώρα. Ευχαριστώ. Ευχαριστώ πολύ.*

Κλείνοντας την ομιλία του ο Τραμπ κάνει τους τελευταίους ηθικούς συλλογισμούς
επαινώντας όλους όσους βοήθησαν στην καμπάνια, και κάνοντας αναφορές στην
ελπίδα μιλώντας για τα σπουδαία πλάνα που έχει για το μέλλον.

Συμπεράσματα

Κεφάλαιο Τέταρτο

Στην παρούσα εργασία έγινε προσπάθεια προσδιορισμού του ηγετικού στυλ των δύο
τελευταίων προέδρων των ΗΠΑ, Μπάρακ Ομπάμα και Ντόλαντ Τραμπ.. Βασικός
στόχος ήταν να διαπιστωθεί εάν το ηγετικό στυλ των δύο προέδρων θα μπορούσε να
χαρακτηριστεί χαρισματικό, αλλά και ποιες ομοιότητες και διαφορές παρουσιάζουν
μεταξύ τους. Για να απαντηθούν τα ερευνητικά ερωτήματα αυτά, πραγματοποιήθηκε
ανάλυση περιεχομένου, και συγκεκριμένα ανάλυση λόγου σε επιλεγμένες ομιλίες του
Ομπάμα και του Τραμπ, από τις προεκλογικές καμπάνιες του 2008 και του 2016,
αντίστοιχα. Η ανάλυση βασίστηκε πάνω στην θεωρία του Shamir και των
συνεργατών των περί χαρισματικής ρητορικής. Η θεωρία αυτή επιλέχθηκε καθώς
όπως έχει αναφερθεί και παραπάνω η χαρισματική ρητορική είναι άμεσα
συνδεδεμένη με τη χαρισματική ηγεσία, επομένως αποτελεί αξιόπιστο εργαλείο
διαπίστωσης για το αν κάποιος ηγέτης μπορεί ή όχι να χαρακτηριστεί χαρισματικός.
Συγκεκριμένα, η ανάλυση περιεχομένου βασίστηκε στα επτά βασικά της
χαρισματικής ρητορικής, έτσι όπως τα όρισαν ο Shamir και οι συνεργάτες του. Τα
χαρακτηριστικά αυτά είναι οι αναφορές στην ιστορία και στην παράδοση, η έμφαση
στη συλλογική ταυτότητα, η ενίσχυση της συλλογικής αποτελεσματικότητας, η
ομοιότητα του ηγέτη με τους οπαδούς, η συζήτηση σχετικά με αξίες και ηθικούς

συλλογισμούς, αιτιολογίες και ηθικολογήσεις, οι αναφορές στην ελπίδα και στην πίστη και οι αναφορές στην αυτό-αποτελεσματικότητα των οπαδών.

Για την πραγματοποίηση της ανάλυσης περιεχομένου και για να μπορέσει να εντοπιστεί η ύπαρξη ή όχι των παραπάνω επτά χαρακτηριστικών στις ομιλίες των προέδρων, δημιουργήθηκε ο περιεκτικός πίνακας που περιλαμβάνεται στο κεφάλαιο της μεθοδολογίας. Στον πίνακα αυτό συγκαταλέγονται τα βασικά χαρακτηριστικά της χαρισματικής ρητορικής, αλλά και αντίστοιχα χωρία από τις ομιλίες των δύο προέδρων που αντιστοιχούν σε κάθε χαρακτηριστικό ξεχωριστά. Από τον πίνακα αυτόν λοιπόν προκύπτει πως υπήρχαν χωρία από τις ομιλίες των δύο προέδρων, που αντιστοιχούσαν σε κάθε χαρακτηριστικό της θεωρίας του Shamir, αλλού περισσότερο και αλλού λιγότερο. Επομένως μπορούμε να πούμε πως τόσο το ηγετικό στυλ του Μπάρακ Ομπάμα, τόσο και το ηγετικό στυλ του Ντόναλντ Τράμπ, μπορεί να χαρακτηριστεί χαρισματικό, καθώς στις ομιλίες και των δύο, μπορούν να εντοπιστούν και τα επτά χαρακτηριστικά χαρισματικής ρητορικής, έτσι όπως αυτά διατυπώθηκαν από τον Shamir και τους συνεργάτες του.

Στη συνέχεια πραγματοποιήθηκε μια λεπτομερή ανάλυση περιεχομένου, μελετώντας ξεχωριστά διάφορα αποσπάσματα από τους λόγους των δύο προέδρων, αναλύοντας το ποια επτά χαρακτηριστικά εντοπίζονται σε αυτά, αλλά και τον τρόπο με τον οποίο με τον οποίο παρουσιάζονταν. Παρακάτω θα αναλυθούν λεπτομερώς τα συμπεράσματα που προέκυψαν από την ανάλυση αυτή, αλλά και ομοιότητες και οι διαφορές ανάμεσα στις ομιλίες του Ομπάμα και του Τραμπ, ως προς το κάθε χαρακτηριστικό ξεχωριστά.

Το πρώτο χαρακτηριστικό που αναλύεται είναι οι αναφορές στην ιστορία και στην παράδοση. Η μόνη ομοιότητα που παρατηρείται είναι πώς και οι δύο κάνουν αναφορές στην ιστορία. Ως προς τις διαφορές, ο Ομπάμα κάνει πολύ περισσότερες αναφορές στην ιστορία από τον Τραμπ. Ο Ομπάμα κάνει αναφορές στην ιστορία της ίδρυσης της Αμερικής, την διακήρυξη ανεξαρτησίας και την ιστορία των πατεράδων του έθνους. Κάνει ταυτοχρόνως λεπτομερή αναφορά στην ιστορία της δουλείας σε βάρος των αφροαμεικανών στη χώρα, στον Jim Crow, στον φυλετικό διαχωρισμό και στον συστημικό ρατσισμό. Μέσω αυτών των αναφορών προσπαθεί να εξηγήσει πως οι σύγχρονες δυσκολίες που αντιμετωπίζει η αφροαμερικανική κοινότητα, με την ανεργία, φτώχεια και την εγκληματικότητα, είναι αποτέλεσμα της μακράς πορείας διακρίσεων που έχουν υποστεί σε βάθος χρόνου. Από την άλλη ο Τραμπ, κάνει απλώς ονομαστική αναφορά στην ιστορία, επικαλώντας την ως μελλοντικό κριτή, της απόφασης των Αμερικανών για τις εκλογές.

Το δεύτερο χαρακτηριστικό που αναλύεται είναι η έμφαση στη συλλογική ταυτότητα. Ως προς τις ομοιότητες, και οι δύο πρόεδροι κάνουν ονομαστικές αναφορές στο Αμερικανικό έθνος, την Αμερικανική ταυτότητα και καταγωγή, αυτή καθ' αυτή. Αναφέρονται ακόμη στις πάγιες αξίες που εμπεριέχονται στην αμερικανική

ταυτότητα, όπως η ειρήνη, η ελευθερία και η δημοκρατία. Ιδιαίτερη αναφορά γίνεται σε ένα ξεχωριστό κομμάτι της Αμερικανικής ταυτότητας που έχει να κάνει με τις αντιλήψεις σχετικά με το Αμερικανικό όνειρο, την πεποίθηση δηλαδή πως στην Αμερική εάν δουλέψει κανείς σκληρά, μπορεί να πετύχει τα πάντα. Ακόμα αναφέρονται στις κοινές καταβολές, την εργατικότητα και το ταλέντο ως ιδιαίτερα χαρακτηριστικά των Αμερικανών. Ως προς τις διαφορές παρατηρούμε πως ο Ομπάμα μιλάει για την συλλογική ταυτότητα, ως κοινή καταγωγή, κοινές εμπειρίες και τους κοινούς στόχους, παρά τις όποιες διαφορές μπορεί να υπάρχουν μεταξύ των Αμερικανών. Από την άλλη ο Τραμπ, αναφέρεται στην κοινή ταυτότητα, μέσω του εθνικού προσδιορισμού της Αμερικανικής ταυτότητας, με το κριτήριο δηλαδή της καταγωγής αυτής η της πολιτογράφησης. Στις ομιλίες του Τραμπ διαφαίνεται πως η αξία της εθνικής αυτής ταυτότητας είναι αυταπόδεκτη, γι' αυτό και της αναλογούν προτεραιότητες και διακαιώματα. Εξού και το σύνθημα “ Πρώτα η Αμερική”. Τέλος ο Τραμπ, κάνει ακόμα μία έμμεση διάκριση ταυτότητας, τονίζει την Αμερικανική ταυτότητα και θέτει τους Αμερικανούς ως ομάδα, μέσω του καθορισμού ενός έτερου άλλου. Στην προκειμένη περίπτωση ο έτερος άλλος είναι οι μετανάστες, τους οποίους ο Τραμπ χαρακτηρίζει ως κακούς και λέει χαρακτηριστικά, πως όταν οι υπόλοιπες χώρες τους στέλνουν ανθρώπους, δεν στέλνουν τους καλύτερους και πως οι άνθρωποι αυτοί δεν είναι σαν τους Αμερικανούς.

Το τρίτο χαρακτηριστικό που αναλύθηκε είναι η ομοιότητα του ηγέτη με τους οπαδούς. Οι ομοιότητες των δύο προέδρων, ως προς το χαρακτηριστικό αυτό, εντοπίζονται στις αναφορές που κάνουν και οι δύο στις οικογένειες τους. Με τον τρόπο αυτό επιδιώκουν να δείξουν πως διακατέχονται από οικογενειακές αξίες και αρχές αντίστοιχες με αυτές των ψηφοφόρων τους. Ένα άλλο κοινό χαρακτηριστικό των δύο προέδρων είναι πως απευθύνονται στους Αμερικανούς χρησιμοποιώντας β πληθυντικό πρόσωπο, θέλοντας να δείξουν με αυτό τον τρόπο πως συμμερίζονται και βιώνουν προσωπικά όλα όσα αναφέρουν στις ομιλίες τους, με τον ίδιο τρόπο που τα συμμερίζονται και οι ακροατές τους. Μια ακόμα ομοιότητα ανάμεσα στους δύο προέδρους είναι ο έμμεσος τρόπος με τον οποίο επιδιώκουν να ταυτιστούν με τους ψηφοφόρους τους. Ο τρόπος αυτός είναι μέσω της εξιστόρησης των ιδιαίτερων θέσεων, εμπειριών και δυσκολιών που αντιμετωπίζουν οι διάφορες κοινωνικές ομάδες που επιθυμούν να προσελκύσουν οι δύο πρόεδροι. Με αυτόν τον τρόπο θέλουν να δείξουν στις ομάδες αυτές πως συμμερίζονται και κατανοούν τα ζητήματά τους, μπορούν να εκφράσουν τις θέσεις και τις ανάγκες τους και θα παλέψουν για τα δικαιώματά τους. Ως προς τις διαφορές, ο Ομπάμα εξιστορεί λεπτομερώς την ιστορία της ζωής του, και τις πολυπολιτισμικές του καταβολές. Ο πατέρας του ήταν Κενυάτης, και η μητέρα του λευκή Αμερικανίδα, ενώ μεγάλωσε με τη λευκή γιαγιά του. Έχει μεγαλώσει και ζήσει σε τρεις διαφορετικές χώρες, ενώ έχει περάσει τόσο από δημόσια, όσο και από ακριβότερα ιδιωτικά πανεπιστήμια της χώρας, έχει περάσει τόσο από χαμηλόμισθες όσο και από υψηλόμισθες δουλειές. Ιδιαίτερη αναφορά κάνει στην χριστιανική του πίστη και στην πορεία του στην εκκλησία, αλλά

και στην οικογένεια του, στη σύζυγο του Μισέλ και στις δύο κόρες του. Με αυτό των τρόπο καταφέρνει να ταυτιστούν μαζί του, διάφορα στρώματα της Αμερικανικής κοινωνίας, χριστιανοί, αφροαμερικανοί, λευκοί, μετανάστες, οικογενειάρχες, ευκατάστατοι και μη. Από την άλλη ο Τραμπ αναφέρεται μόνο στην τωρινή οικογένεια του, παρουσιάζοντας την σύζυγο και τα παιδιά του, λέγοντας πόσο καλή οικογένεια έχει και πόσο τον συμπαθούν τα μέλη της. Με αυτόν το τρόπο, καταφέρνει και αυτός να ταυτιστούν μαζί του οι οικογενειάρχες Αμερικανοί. Άλλη μια διαφορά μεταξύ των δύο προέδρων, παρατηρείται στις κοινωνικές ομάδες των οποίων τα συμφέροντα, επιθυμούν να εκπροσωπήσουν. Ο Ομπάμα αναφέρεται συνεχώς στις διακρίσεις και τις δυσκολίες που αντιμετωπίζουν οι αφροαμερικανοί, αλλά αναφέρεται και στα προβλήματα που αντιμετωπίζουν οι λευκοί πολίτες που ανήκουν στην εργατική τάξη. Ταυτοχρόνως αναφέρεται σε γενικά προβλήματα που αντιμετωπίζουν οι Αμερικανοί στο σύνολό τους, όπως η οικονομική κρίση και η ανεργία. Ο Τραμπ, από την άλλη αν και δεν τίθεται ανοιχτά υπέρ κάποιας συγκεκριμένης κοινότητας, η έλλειψη αναγνώρισης των προβλημάτων των μειονοτήτων από μεριάς του, η εναντίωση του στη μετανάστευση, οι συχνές εθνικό-πατριωτικές αναφορές, οι επικλήσεις του για ανάκαμψη των κλάδων της κατασκευαστικής και της χαλυβουργίας, η εναντίωση του σε εμπορικές συμφωνίες, η επιμονή του στο θέμα της ανεργίας, αλλά και οι αναφορές του περί ξεχασμένων Αμερικανών, οδηγούν στο συμπέρασμα πως επιθυμεί κυρίως να ταυτιστεί με την λευκή μεσαία και εργατική τάξη.

Το τέταρτο χαρακτηριστικό που αναλύθηκε είναι οι αναφορές στην ελπίδα και στη πίστη. Και οι δύο πρόεδροι αναφέρονται στην ελπίδα και στην πίστη, μέσω προεκλογικών υποσχέσεων για ένα καλύτερο αύριο. Γίνονται συχνά αναφορές σε ένα καλύτερο αύριο μακριά από τις προηγούμενες καταστροφικές πολιτικές, με νέες θέσεις εργασίας ιδίως για την εργατική τάξη, ένα μέλλον στο οποίο έχει ξεκινήσει η αλλαγή, ένα μέλλον γεμάτο ευημερία, ασφάλεια, ειρήνη. Ένα μέλλον στο οποίο το Αμερικάνικο όνειρο θα ζωντανέψει ξανά. Ακόμα, αναφέρονται και οι δύο στην πίστη στο θεό. Οι διαφορές ανάμεσα στους δύο προέδρους ξεκινούν στο γεγονός πως ο Ομπάμα δίνει περισσότερη έμφαση σε ένα μέλλον με αξίες, ευημερία, ισότητα, ένωση και ασφάλεια. Ο Τραμπ από την άλλη κάνει πολύ περισσότερες αναφορές σε σχέση με τον Ομπάμα στην ελπίδα καθώς το μεγαλύτερο μέρος των λόγων του χτίζεται γύρω από τις προεκλογικές του υποσχέσεις. Ο Τραμπ δίνει έμφαση στην επαναφορά του πλούτου στην Αμερική, επανάκαμψη βιομηχανιών όπως η κατασκευαστική και η χαλυβουργική, τη κατάργηση εμπορικών συμφωνιών, στον περιορισμό της μετανάστευσης και στην επικράτηση προστασίας και της ασφάλειας. Ακόμα ο Ομπάμα κάνει λεπτομερείς αναφορές πάνω στη χριστιανική του πίστη, ζωή και πορεία, ενώ ο Τραμπ κάνει απλώς ονομαστικές αναφορές στον Θεό. Τέλος ο Ομπάμα εκπροσωπεί τα συμφέροντα και υπόσχεται ένα καλύτερο αύριο σε πολλές κοινότητες των Αμερικανών, όπως οι αφροαμερικανοί, οι λευκοί Αμερικανοί της εργατικής τάξης, τα μέλη της ΛΟΑΤΚΙ της κοινότητας, τους Λατίνους κλπ. Ενώ, ο Τραμπ

εκπροσωπεί τα συμφέροντα της λευκής εργατικής τάξης, των βετεράνων πολέμου και των εθνικιστών.

Το πέμπτο χαρακτηριστικό που αναλύθηκε είναι η συζήτηση περί αξιών και ηθικών δικαιολογήσεων. Ως προς το χαρακτηριστικό αυτό και οι δύο πρόεδροι κάνουν εκτεταμένες αναφορές στις αξίες των υποστηρικτών που έχουν γνωρίσει όπως η γενναιοδωρία, η αξιοπρέπεια, η σκληρή δουλειά και η υπευθυνότητα. Ως προς τις ηθικές δικαιολογήσεις, και οι δύο χρησιμοποιούν ηθικούς συλλογισμούς και αιτιολογήσεις, εκφράζοντας τη αποδοκιμασία τους για τα κοινωνικές συνθήκες που επικρατούν, δίνοντας έμφαση στο μη θεμιτό των καταστάσεων αυτών, Και οι δύο ασκούν σκληρή κριτική στις προηγούμενες κυβερνήσεις και εκφράζουν την αποδοκιμασία τους για τις δυσμενείς συνθήκες που επικρατούν στη χώρα, όπως η οικονομική κρίση, η ανεργία και η μη ύπαρξη ελπίδας. Ως προς τις διαφορές, παρατηρούμε πως ο Τραμπ έχει βασίσει την προεκλογική ρητορική του στους ηθικούς συλλογισμούς, σε μεγαλύτερο βαθμό απ' ό τι ο Ομπάμα. Κατηγορεί σε μεγάλο βαθμό την πολιτική αντίπαλό του Χίλαρι Κλίντον, τα λόμπυ, τα μέσα ενημέρωσης, και το κόμμα των δημοκρατικών, για διαφθορά και δράση ενάντια στα συνολικά συμφέροντα της χώρας. Ακόμα εκφράζει την αποδοκιμασία του για τα ζητήματα που κατά τον ίδιο αντιμετωπίζει η χώρα, εκφράζοντας την αδικία και το μη θεμιτό που παρατηρεί σε αυτά. Τα προβλήματα αυτά αφορούν τη μετανάστευση, την οποία καθιστά υπεύθυνη για την εγκληματικότητα στη χώρα, το χρέος, τις κακές υποδομές, τις κακές εμπορικές συμφωνίες, τις ήττες της χώρας στον παγκόσμιο οικονομικό ανταγωνισμό από την Κίνα και τη διαφθορά του πολιτικού συστήματος. Ο Ομπάμα στις ομιλίες του τονίζει τις δυσκολίες που αντιμετωπίζουν όλα τα κοινωνικά στρώματα της Αμερικής, ενώ ο Τραμπ δίνει έμφαση στα ζητήματα της λευκής εργατικής τάξης.

Το έκτο χαρακτηριστικό που αναλύθηκε είναι η αυτό-αποτελεσματικότητα των οπαδών. Και οι δύο ηγέτες επαινούν τους οπαδούς για την ποιότητα του χαρακτήρα τους και τη σκληρή δουλειά τους, λέγοντας πως εάν το πολιτικό προσωπικό της χώρας διέθετε έστω και λίγο από την υπευθυνότητα και την εργατικότητα του Αμερικανικού λαού, τα πράγματα θα ήταν πολύ διαφορετικά για την χώρα. Ακόμα πολύ μεγάλη έμφαση δίνουν και οι δύο στη σημασία που έχει η φωνή των ψηφοφόρων, δηλαδή η ψήφος τους. Και οι δύο κάνουν εκτεταμένες αναφορές στον αντίκτυπο που μπορεί να επιφέρει η ψήφος των οπαδών στο μέλλον της χώρας. Οι διαφορές ανάμεσα στους δύο ηγέτες είναι πως ο Ομπάμα, αναφέρει αναλυτικά παραδείγματα, για το πώς η φωνή και η δράση των οπαδών επέφερε ήδη αλλαγές μέχρι και στην προεκλογική του καμπάνια, με χαρακτηριστικό το παράδειγμα της γυναίκας από την οποία εμπνεύστηκαν το σύνθημα “Πυροδοτημένοι”. Ο Τράμπ, από την άλλη παρακινεί απλώς τους οπαδούς να ψηφίσουν.

Το έβδομο χαρακτηριστικό που αναλύθηκε είναι η ενίσχυση της συλλογικής αποτελεσματικότητας. Στο σημείο αυτό οι δύο ηγέτες παρουσιάζουν πολλές

ομοιότητες. Και οι δύο χρησιμοποιούν β πληθυντικό για να παροτρύνουν τους ψηφοφόρους σε δράση ενάντια στις δύσκολες συνθήκες και στις αδικίες. Αλλά επίσης και οι δύο τη βραδιά νίκης των εκλογών αναφέρονται στη σημασία της ένωσης και την επίτευξη σπουδαίων στόχων μέσω της συλλογικής συνεργασίας. Και οι δύο λένε στους Αμερικανούς είτε τους ψήφισαν, είτε όχι, πώς θα αποζητήσουν τη καθοδήγηση και τη βοήθεια τους για να διοικήσουν όσο το δυνατόν αποτελεσματικότερα την χώρα. Οι διαφορές τους είναι πως η σημασία της ένωσης και της συλλογικής δράσης και αποτελεσματικότητας είναι παρούσα καθ'όλη τη διάρκεια της εκστρατείας του Ομπάμα, κάτι που φανερώνεται και από το σύνθημα “Ναι μπορούμε”. Ενώ ο Τραμπ, αναφέρεται στη σημασία της ένωσης μόνο τη βραδιά της νίκης των εκλογών.

Σε γενικές γραμμές, από την παραπάνω ανάλυση μπορούμε να συμπεράνουμε πως ενώ και οι δύο ηγέτες παρουσιάζουν εμφανή χαρακτηριστικά χαρισματικής ρητορικής και μπορούν να χαρακτηριστούν βάση της θεωρίας ως χαρισματικοί, η μορφή αυτή της χαρισματικής ρητορικής διαφέρει σημαντικά ανάμεσα στους δύο. Από τη μία ο Ομπάμα παρουσιάζει σχεδόν σε ίσο βαθμό και τα επτά χαρακτηριστικά της θεωρίας σε κάθε του ομιλία, ενώ πολλές φορές στις περισσότερες φράσεις του τείνουν να συνυπάρχουν ταυτόχρονα πολλαπλά χαρακτηριστικά της χαρισματικής ρητορικής. Όπως για παράδειγμα στις προεκλογικές του υποσχέσεις τείνουν να συνυπάρχουν τα χαρακτηριστικά της ελπίδας, και των ηθικών δικαιολογήσεων, της συλλογικής ταυτότητας και της συλλογικής αποτελεσματικότητας. Σε γενικές γραμμές ο Ομπάμα διεξήγαγε μια καμπάνια στην οποία έδωσε έμφαση στην αλλαγή, στην ελπίδα, στην ισότητα και την ενότητα και τη συλλογική αποτελεσματικότητα όλων των Αμερικανών. Από την άλλη, ο Τραμπ αν και σε αυτόν συνυπάρχουν πληθώρα χαρισματικών χαρακτηριστικών στις περισσότερες φράσεις του, με παρόμοιο τρόπο με τον Ομπάμα στο σημείο των προεκλογικών υποσχέσεων, η δική του καμπάνια βασίστηκε σε μεγάλο βαθμό στις ηθικές αιτιολογήσεις και στην παροχή ελπίδας μέσω των προεκλογικών υποσχέσεων. Η καμπάνια του χαρακτηρίστηκε από τις έντονες κατηγορίες και επιθέσεις σε βάρος των πολιτικών του αντιπάλων, των μέσων ενημέρωσης και των μεταναστών. Αποδοκίμασε σε μεγάλο βαθμό τις συνθήκες στην οικονομία και στο μεταναστευτικό, ενώ κατηγορήσε την υπάρχουσα πολιτική τάξη ότι έχει δημιουργήσει σύστημα μαζί με τους μεγάλους επιχειρηματίες και τα μέσα ενημέρωσης σε βάρος των Αμερικανών πολιτών. Παρουσίασε τον εαυτό του ως τον αντισυστημικό υποψήφιο που θα επανέφερε στην Αμερική την δόξα που είχε χάσει. Εξού και το σύνθημα “Κάντε την Αμερική ξανά σπουδαία”.

Συνοψίζοντας στην παρούσα εργασία έγινε προσπάθεια συγκριτικής μελέτης του ηγετικού στυλ του Ντόναλντ Τραμπ και του Μπάρακ Ομπάμα. Συγκεκριμένα έγινε προσπάθεια προσδιορισμού του ηγετικού στυλ των ηγετών, διαπίστωσης του εάν το στυλ των δύο ηγετών θα μπορούσε να χαρακτηριστεί χαρισματικό, αλλά και του

προσδιορισμού των ομοιοτήτων και των διαφορών ανάμεσα στο ηγετικό στυλ των δύο ηγετών.

Όπως αναφέρθηκε και παραπάνω η ηγεσία αποτελεί μια πολύπλοκη έννοια καθώς η σημασία της αλλάζει ανάλογα με την εποχή και τον πολιτισμό, ενώ αποτελεί αντικείμενο μελέτης πολλών επιστημονικών πεδίων. Η έννοια σχετίζεται με την εξουσία, ενώ ηγέτης μπορεί να χαρακτηριστεί εκείνος που μπορεί να επιφέρει τροποποίηση στη λειτουργία των γεγονότων. Με βάση λοιπόν την εμπειρία που απέκτησα πάνω στην μελέτη της πολιτικής ηγεσίας, μέσω της εκπόνησης της εργασίας αυτής, θα ήθελα να παραθέσω μερικές προτάσεις, οι οποίες θεωρώ πως μπορούν να εμπλουτίσουν τη θεωρία και να συμβάλλουν στην καλύτερη και ευκολότερη μελέτη του φαινομένου στο μέλλον. Πρώτον, προτείνω να διεξαχθεί περισσότερη μελέτη πάνω στο φαινόμενο της πολιτικής ηγεσίας η οποία να δίνει έμφαση στην ανάλυση λόγου των πολιτικών ηγετών. Με αυτόν τον τρόπο θα μπορούσαν να προκύψουν περισσότερα θεωρητικά εργαλεία, τα οποία θα διευκόλυναν την ανάλυση της έννοιας. Δεύτερον, προτείνω, προτείνω να γίνουν περισσότερες έρευνες πάνω στις διαφορετικές μορφές της χαρισματικής ηγεσίας, έτσι ώστε να μπορέσει να εμπλουτιστεί η θεωρία και να προκύψουν περισσότερα θεωρητικά είδη, τα οποία θα οδηγήσουν στην καλύτερη κατανόηση της έννοιας. Τέλος, προτείνω να διεξαχθούν περισσότερες μελέτες πάνω στη χαρισματική ρητορική, οι οποίες θα δίνουν έμφαση στην ανάλυση γλώσσας και των σχημάτων λόγου, που παρατηρούνται στις ομιλίες. Με αυτόν τον τρόπο θα μπορέσει να γίνει πιο πλούσια η θεωρία και να προκύψουν παραπάνω αναλυτικά εργαλεία

Βιβλιογραφία- Πηγές

- Κουτσούκης Κ.(1990),Η πολιτική ηγεσία: Θεωρίες, συγκριτική έρευνα του πολιτικού προσωπικού και ανάλυση πολιτικών ηγετών.
- Barker, D. C., & Hansen, S. B. (2005). All things considered: Systematic cognitive processing and electoral decision-making. *The Journal of Politics*, 67(2), 319-344.
- Baur, J. E., Ellen III, B. P., Buckley, M. R., Ferris, G. R., Allison, T. H., McKenny, A. F., & Short, J. C. (2016). More than one way to articulate a vision: A configurations approach to leader charismatic rhetoric and influence. *The Leadership Quarterly*, 27(1), 156-171
- Beyer, J. M. (1999). Taming and promoting charisma to change organizations. *The Leadership Quarterly*, 10(2), 307-330.
- Bimber, B. (2014). Digital media in the Obama campaigns of 2008 and 2012: Adaptation to the personalized political communication environment. *Journal of information technology & politics*, 11(2), 130-150.
- Boehm, C. (1999). *Hierarchy in the forest*. Harvard University Press.
- Bono, J. E., & Ilies, R. (2006). Charisma, positive emotions and mood contagion. *The Leadership Quarterly*, 17(4), 317-334.
- Bligh, M. C., & Kohles, J. C. (2009). The enduring allure of charisma: How Barack Obama won the historic 2008 presidential election. *The Leadership Quarterly*, 20(3), 483-492.
- Blondel J., (1987),Political Leadership: Towards a General Analysis ,London , Beverly Hills , Newbury Park , New Delhi: Sage Publications
- Christensen, T., & Lægreid, P. (2003). Administrative reform policy: The challenges of turning symbols into practice. *Public Organization Review*, 3(1), 3-27.
- Coombs, W. T., & Holladay, S. J. (2002). Helping crisis managers protect reputational assets: Initial tests of the situational crisis communication theory. *Management communication quarterly*, 16(2), 165-186.
- Grusky, O. (1963). Managerial succession and organizational effectiveness. *American Journal of Sociology*, 69(1), 21-31.
- Davis & Gardner,2012).(Davis, K. M., & Gardner, W. L. (2012). Charisma under crisis revisited: Presidential leadership, perceived leader effectiveness, and contextual influences. *The Leadership Quarterly*, 23(5), 918-933.
- Day, D. V. (2012). Leadership
- Den Hartog, D. N., House, R. J., Hanges, P. J., Ruiz-Quintanilla, S. A., Dorfman, P. W., Abdalla, I. A., ... & Zhou, J. (1999). Culture specific and cross-culturally

generalizable implicit leadership theories: Are attributes of charismatic/transformational leadership universally endorsed?. *The leadership quarterly*, 10(2), 219-256.

Foti, R. J., Fraser, S. L., & Lord, R. G. (1982). Effects of leadership labels and prototypes on perceptions of political leaders. *Journal of Applied Psychology*, 67(3), 326.

Flinders, M., Gamble, A., Hay, C., & Kenny, M. (Eds.). (2009). *The Oxford handbook of British politics*. OUP Oxford

Francia, P. L. (2018). Free media and Twitter in the 2016 presidential election: The unconventional campaign of Donald Trump. *Social Science Computer Review*, 36(4), 440-455.

Gains, F., & Stoker, G. (2009). Delivering 'public value': Implications for accountability and legitimacy. *Parliamentary Affairs*, 62(3), 438-455

Grint, K. (2000). *The arts of leadership*. OUP Oxford.

Hartley, J., & Pinder, K. (2010). Coaching political leaders. *Leadership in Coaching*, 159-175.

Hartley, J., & Allison, M. (2000). The modernization and improvement of government and public services: The role of leadership in the modernization and improvement of public services. *Public Money and Management*, 20(2), 35-40.

Hartley, J. (2010). Political leadership. In *The new public leadership challenge* (pp. 133-149). Palgrave Macmillan, London.

Heifetz, R. A., & Heifetz, R. (1994). *Leadership without easy answers* (Vol. 465). Harvard University Press.

Howell, J. M., & Shamir, B. (2005). The role of followers in the charismatic leadership process: Relationships and their consequences. *Academy of management review*, 30(1), 96-112.

Jackson, B., & Parry, K. (2011). *A very short fairly interesting and reasonably cheap book about studying leadership*. Sage.

Klein, K. J., & House, R. J. (1995). On fire: Charismatic leadership and levels of analysis. *The Leadership Quarterly*, 6(2), 183-198

- Kenney, P. J., & Rice, T. W. (1988). The contextual determinants of presidential greatness. *Presidential Studies Quarterly*, 161-169.
- Leach, M., Scoones, I., & Wynne, B. (2005). *Science and citizens: Globalization and the challenge of engagement* (Vol. 2). Zed Books.
- Lohmann, S., Heimerl, F., Bopp, F., Burch, M., & Ertl, T. (2015, July). Concentri cloud: Word cloud visualization for multiple text documents. In *2015 19th International Conference on Information Visualisation* (pp. 114-120). IEEE.
- Maurer, U. M. (1993). Secret key agreement by public discussion from common information. *IEEE transactions on information theory*, 39(3), 733-742.
- Miller, A. H., Wattenberg, M. P., & Malanchuk, O. (1986). Schematic assessments of presidential candidates. *American Political Science Review*, 80(2), 521-540.
- Miller, A. (2018). Text Mining digital humanities projects: Assessing Content analysis capabilities of voyant tools. *Journal of Web Librarianship*, 12(3), 169-197.
- Mitroff, I. I., Alpaslan, M. C., & Green, S. E. (2004). Crises as ill-structured messes. *International Studies Review*, 6(1), 175-182.
- \Paige G. D, Political leadership: Readings from an emerging field, 1972
- Pearson, C. M., & Clair, J. A. (1998). Reframing crisis management. *Academy of management review*, 23(1), 59-76.
- Pillai, R., & Meindl, J. R. (1998). Context and charisma: A “meso” level examination of the relationship of organic structure, collectivism, and crisis to charismatic leadership. *Journal of Management*, 24(5), 643-671.
- Pillai, R., Williams, E. A., Lowe, K. B., & Jung, D. I. (2003). Personality, transformational leadership, trust, and the 2000 US presidential vote. *The Leadership Quarterly*, 14(2), 161-192.
- Shamir, B., Arthur, M. B., & House, R. J. (1994). The rhetoric of charismatic leadership: A theoretical extension, a case study, and implications for research. *The Leadership Quarterly*, 5(1), 25-42.
- Serwer, A., & Sloan, A. (2008). The price of greed. *Time*, 172(12), 18-23
- Stogdill, R. M. (1974). *Handbook of leadership: A survey of theory and research*. Free Press.
- Suedfeld, P., & Tetlock, P. (1977). Integrative complexity of communications in international crises. *Journal of conflict resolution*, 21(1), 169-184.
- Trice, H. M., & Beyer, J. M. (1986). Charisma and its routinization in two social movement organizations. *Research in organizational behavior*.

- Van Vugt, M. (2006). Evolutionary origins of leadership and followership. *Personality and Social Psychology Review*, 10(4), 354-371.
- Van Vugt, M., Hogan, R., & Kaiser, R. B. (2008). Leadership, followership, and evolution: some lessons from the past. *American Psychologist*, 63(3), 182
- Wimmer R.D, Dominick J.R(2014), Έρευνα στα MME: Εισαγωγή
- Wasike, B. (2017). Charismatic rhetoric, integrative complexity and the US presidency: An analysis of the State of the Union Address (SOTU) from George Washington to Barack Obama. *The Leadership Quarterly*, 28(6), 812-826.
- Yukl, G. (1999). An evaluation of conceptual weaknesses in transformational and charismatic leadership theories. *The leadership quarterly*, 10(2), 285-305.
- Zarefsky, D. (2004). Presidential rhetoric and the power of definition. *Presidential Studies Quarterly*, 34(3), 607-619.

Πηγές

- <http://obamaspeeches.com/099-Announcement-For-President-Springfield-Illinois-Obama-Speech.htm>)
- <http://obamaspeeches.com/E05-Barack-Obama-A-More-Perfect-Union-the-Race-Speech-Philadelphia-PA-March-18-2008.htm>)
- (<http://obamaspeeches.com/E-Barack-Obama-Speech-Manassas-Virgina-Last-Rally-2008-Election.htm>).
- (<http://obamaspeeches.com/E11-Barack-Obama-Election-Night-Victory-Speech-Grant-Park-Illinois-November-4-2008.htm>).
- <https://www.presidency.ucsb.edu/documents/remarks-announcing-candidacy-for-president-new-york-city>)
- <https://www.presidency.ucsb.edu/documents/address-accepting-the-presidential-nomination-the-republican-national-convention-cleveland>)

<https://www.presidency.ucsb.edu/documents/remarks-js-dorton-arena-raleigh-north-carolina>)

(<https://www.presidency.ucsb.edu/documents/remarks-new-york-city-accepting-election-the-45th-president-the-united-states>)